Vol. XIV No. I

©
Government of Madras
1961

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY MADRAS

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., LT.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

1961
Price Rs. **2**

RARE BOOKS FOR SALE

The following publications of the Government Oriental Manuscripts Library, Triplicane, Madras-5, will be sold for the amount noted against each which is only *half the original price* :—

	Rs.	A.	P.
1. Brahmasiddhi of Maṇḍanamiś'ra with the commentary of S'aṅkhapāṇi—an advanced work on Advaita Philosohpy	3	14	0
2. Rāmānujacampū with commentary ...	1	8	0
3. Vyākaraṇa Mahābhāṣya of Patañjali with the commentary of Kaiyaṭa and the super-commentary of Annambhaṭṭa, Volume I	10	6	0
Do. do. Volume II	4	8	0
4. Back volumes of the Multilingual Half-Yearly Bulletin containing in print rare manuscripts in Sanskrit, Marathi, Islamic and other South Indian Languages (each volume) ...	2	0	0

5. The Descriptive and Triennial Catalogues of the Manuscripts in the Library published on or before 1950 are also available for sale at half rate.

Sales tax, packing and postage extra. The amount should be sent *in advance.*

Please apply to the Curator.

Vol. XIV No. I

©
Government of Madras
1961

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY MADRAS

EDITED BY
T. CHANDRASEKHARAN, M.A., LT.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library. Madras

1961

PRINTED AT
RATHNAM PRESS,
MADRAS - 1.

Table of Contents

		Page
1.	Jātakaratnākaraḥ with commentary (Sanskrit) Edited by T. Chandrasekharan, M.A., L.T., and T. H. Visvanathan ...	1
2.	Tiruppullāṇi Emberumānmēl Siru Prabandaṅkaḷ (Tamil) Edited by Pulavar M. Pasupathy ...	21
3.	Daśāvatāra-p-pattu (Tamil) Edited by Vidvān T. Krishnamurthy ...	41
4.	Nammāḻvār Prabandaṅkaḷ (Tamil) Edited by Vidvān T. Krishnamurthy ...	51
5.	Dūpāṭi Kaifiyat (Telugu) Edited by T. Sridharamurthy and N. Sarvesvara Rao, B.A., (Hons.) ...	67
6.	Upāyatantrabalam and Kṛṣṇalīlā-pāṭṭu (Malayālam) Edited by M. P. Mukundan ...	89
7.	Mayūravarma Caritra (Marāṭhi) Edited by K. Thulajaram Kshirasagar ...	99
8.	Risalah-e-Faramin-o-Araidh (Persian) Edited by Syed Hamza Husain Omari Munshi-e-Fazil ...	105

JĀTAKARATNĀKARAḤ

WITH COMMENTARY

OF

BHENAS'EKHARA DĀSA

Edited by

Shri T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,

and

T. H. VISVANATHAN.

(Continued from page 34 of Part - ii of Volume XIII)

॥ अथ सप्तमभावफलम् ॥

अधुना सप्तमभावफलं श्लोकनवकेनाह—अनेन विवाहभार्यादयो वाच्याः ।

भानुर्जामित्रसंस्थः परयुवतिरतो मानवः पूर्णचन्द्रो
  दारासक्तः कुजश्चेद्बहुयुवतिरतो पण्डितः स्याद्भुजङ्गः ।
वागीशो दाररक्तोऽप्यथ भृगुतनयो दुर्बलो दारहीनो
  मन्दो नीचाङ्गनाक्तोऽशुभखचरयुतौ केतुगू स्यात् कलङ्की ॥ १ ॥

भानुरिति । भानुः जामित्रसंस्थः सप्तमस्थश्चेत् मानवः परयुवतिरतः स्यात् । पूर्णचन्द्रश्चेत् दारासक्तः, कुजश्चेत् बहुयुवतिरतः, पण्डितः बुधश्चेत् भुजङ्गः विटपुरुषः स्यात् । "भुजङ्गः पन्नगे षिङ्गे" इत्यमरः । वागीशश्चेत् दारासक्तः स्वदारासक्तः । अथ दुर्बलः भृगुतनयश्चेत् दारहीनः, मन्दश्चेत् नीचाङ्गनाक्तः कुदारासक्तः अशुभखचरयुतौ केतुगू चेत् कलङ्की । भार्यायाः व्यभिचारित्वात् कलङ्कीत्यर्थः ।

कलत्रस्थः सपापो यदि तरणिसुतोऽप्यन्य[1]भार्यारतः स्यात्

चाथो दाराधिनाथोऽशुभखगसहितो मानवः स्याच्च तद्वान् ।

वित्ताज्ञादारनाथा गगनभवनगा मानवो जारपुत्रः

चाथो दारेशपापौ धनभवनगतौ भौमदृष्टौ तथा स्यात् ॥ २ ॥

कलत्रस्थ इति । सपापः तरणिसुतः शनिः कलत्रस्थः सप्तमस्थो यदि मानवः अन्यदाररतः स्यात् । परस्त्रियामासक्त इत्यर्थः । अथो दाराधिनाथः अशुभखगसहितो यदि मानवः तद्वान् स्यात् । परस्त्रीसक्त इत्यर्थः । वित्ताज्ञादारनाथाः धनदशम-सप्तमनाथाः गगनभवनगाश्चेत् मानवः जारपुत्रः स्यात् ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

कर्मेशवित्तेशकलत्रनाथा मानस्थिता जारमुदाहरन्ति । इति ।

अथ दारेशपापौ भौमदृष्टौ धनभवनगतौ चेत् मानवः तथा स्यात् । जारपुत्रः स्यादित्यर्थः ।

तथा चोक्तं सारसङ्ग्रहे—

दारेश्वरे पापयुते कुटुम्बे भौमेन दृष्टे सति जारपुत्रः । इति ।

अस्ताधीशेन युक्तो निजबलरहितः कोणनाथः कुदाराः

वाच्याश्चेत्[1] दारनाथो विधुरिपुसहितो मैथुनार्थं मृतञ्च ।

पापैर्युक्तस्सराहुर्यदि भवति तदा क्ष्वेडपानान्मृतिस्स्या-

द्भार्यायाः[2] स्वर्क्षसंस्थौ धनपमदनपौ मानवो[3]दारभाक् स्यात् ॥ ३ ॥

अस्ताधीशेनेति । कोणनाथः सुतधर्मेशः निजबलरहितः अस्ताधीशेन दाराधिपेन युक्तश्चेत् कुदाराः वाच्याः । अथो दारनाथो विधुरिपुसहितः राहुसहितश्चेत् मैथुनार्थं मृतं वाच्यम् । सः दारनाथः सराहुः पापैर्युक्तः यदि तदा क्ष्वेडपानात्

---

1. मातृका—दाररतः
2. मातृका—वाच्याथो
3. मातृका—श्चाथ स्वर्क्षे
4. मातृका—संस्थितौ

विषभक्षणात्। "क्ष्वेडस्तु गरलं विषं" इत्यमरः। भार्यायाः मृतिः स्यात। अथ स्वर्क्षे धनपमदनपौ संस्थौ चेत् दारभाक्स्यात्। जन इति शेषः।

तथा चोक्तं ग्रन्थान्तरे—

स्वर्क्षे कुटुम्बाधिपतौ कलत्रस्थानाधिनाथे च कलत्रभाक् स्यात्। इति।

कोशेशे पापयुक्ते मदनभवनगे पापखेटे च च्छिद्रे
लग्नेशे संस्थिते वानुभवति मनुजो दारयुग्मञ्च तूर्णम्।
नीचर्क्षांशे च शुक्रे फणिकुजरविजैः पापदृष्टे च युक्ते
भार्यायुग्मञ्च वाच्यं प्रवरमतियुतैर्हौरिकैर्निर्विलम्बम्॥ ४॥

कोशेश इति। लग्नेशे छिद्रे अष्टमे संस्थिते सति पापखेटे मदनभवनगे सति कोशेशे पापयुक्ते सति एको योगः। मनुजस्तूर्णं भार्याद्वयमनुभवति। वा निश्चितम्।

तथा चोक्तं भाष्ये—

भार्याद्वयं वदेत्तत्र लग्नेशे नाशराशिगे।
कलत्रे पापसंयुक्ते कुटुम्बेशे तथाविधे॥

शुक्रे फणिकुजरविजैः राहुभौमशनैश्चरैः युक्ते पापदृष्टे च नीचर्क्षांशे नीचराश्यंशके स्थिते सति एको योगः। प्रवरमतियुतैः हौरिकैर्निर्विलम्बं दारयुग्मं वाच्यम्। वचेः कर्मणि प्रत्ययः।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

शन्यारफणिसंयुक्ते नीचराश्यंशके भृगौ।
पापग्रहेण संदृष्टे विवाहद्वयमादिशेत्॥ इति।

वित्ते पापाः स्थिताश्चेत स्मरभवनगतास्ते तदीशोऽपि दृष्टो-
ऽसौम्यैर्भार्यात्रयं वानुभवति मनुजः क्लेशपीडादिकञ्च।
लग्ने वित्तेऽपि दारे खलखगसहिते नीचरांश्यंशके वा
कामाधीशेऽपि भार्यात्रितयमपि महाशोकमोहातिदुःखम्॥ ५॥

वित्त इति । पापाः वित्ते स्थिताः ते पापाः स्मरभवनगताः तदीशोऽपि असौम्यैः पापैः दृष्टश्चेत् एको योगः । मनुजः भार्यात्रयं क्लेशपीडादिकञ्चानुभवति । वा निश्चितम् ।

तथा चोक्तं भाष्ये—

वित्ते पापबहुत्वे तु कलत्रे च तथाविधे ।
तदीशे पापसंदृष्टे कलत्रत्रयभाग्भवेत् ॥ इति ।

स्वोच्चे मित्रस्ववर्गे मदनभवनपः केन्द्रकोणस्थितश्चेत्
कर्माधीशेन युक्तो बहुयुवतिरतो मानवस्सौख्ययुक्तः ।
वागीशे दारसंस्थे निजबलसहिते भार्गवे मित्रगेहे
कोशेशे प्राणिनस्स्यात् स्मरयुवतिसमातुल्यरूपा च भार्या ॥ ६ ॥

स्वोच्च इति । मदनभवनपः दारेशः कर्माधीशेन युक्तः स्वोच्चे मित्रस्ववर्गे केन्द्रे कोणे वा स्थितश्चेत् मानवः बहुयुवतिरतो अत एव सौख्ययुक्तश्च स्यात् ।

तथा चोक्तं केरलकल्पद्रुमे—

केन्द्रत्रिकोणे दारेशे स्वोच्चमित्रस्ववर्गगे ।
धर्माधीशेन वा युक्ते बहुस्त्रीसहितो भवेत् ॥

वागीशे दारसंस्थे सति भार्गवे निजबलसहिते सति कोशेशे मित्रगेहे स्थिते सति एको योगः । प्राणिनः जन्तोः स्मरयुवतिसमा अत एवातुल्यरूपा भार्या स्यात् ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

दारे गुरुसमायुक्ते कारके वा बलान्विते ।
कुटुम्बनाथे मित्रर्क्षे भार्या स्याद् रूपशालिनी ॥ इति ।

वागीशे वा भृगौ वा मदनभवनपे सौम्यदृष्टे कलत्रे
युक्ते चेज्येन भार्या पतिवचनवशा धर्मशीला गुणज्ञा ।
दाराधीशो बुधश्चेदशुभरिपुयुतो पांसुला स्यात् पतिघ्नी
चाथैवं भार्गवश्चेत् परपुरुषरता वारमुख्या कुशीला ॥ ७ ॥

वागीशेति । वागीशे भृगौ वा मदनभवनपे सौम्यदृष्टे शुभदृष्टे सति कलत्रे इज्येन गुरुणा युक्ते वा सति धर्मशीला अत एव पतिवचनवशा गुणज्ञा भार्या स्यात् ।

तथा चोक्तं केरलचन्द्रोदये—

कलत्रेशे गुरौ वापि भृगौ सौम्यैर्निरीक्षिते ।
गुरुयुक्ते कलत्रे वा धर्मशीला पतिव्रता ॥ इति ।

बुधः दाराधीशः अशुभरिपुयुतः पापशत्रुयुतश्चेत् पांसुला अत एव पतिघ्नी स्यात् । अथ भार्गव एवञ्चेत् कुशीला, अत एव परपुरुषरता वारमुख्या वेश्या स्यात् ।

कामेशो लग्नसंस्थो भवति यदि तदा बाल्यकाले विवाह-
श्चाथो स्वस्व्यङ्गनाथाः शुभखगसहिताः सौम्यदृष्टाश्च स स्यात् ।
केन्द्रे कोणे च शुक्रेऽशुभखगसहिते दारनाथेऽपि दूरे
नूनं पाणिग्रहः स्यात्तदनु खलयुते भाग्यकोशस्मरेशः ॥ ८ ॥

कामेश इति । कामेशः दाराधिपः लग्नसंस्थो यदि तदा बाल्यकाले विवाहो भवति । अथो स्वस्व्यङ्गनाथाः धनदारलग्नपाः शुभखगसहितास्सौम्यदृष्टाश्च चेत् सः बाल्यकाले विवाहः स्यात् । दारनाथे सप्तमांधिपे अशुभखगसहिते सति शुक्रे केन्द्रे कोणे स्थिते सति दूरे नूनं पाणिग्रहः विवाहः स्यात् । तदनु तदनन्तरं भाग्यकोशस्मरे भाग्यधनकलत्रे । समाहार एकवद्भावः । खलयुते पापसहिते सति सः बाल्यकाले विवाहः स्यात् ।

नीचादिस्थानसंस्थौ यदि बलरहितौ लग्नदाराधिनाथौ
नीचस्त्रीर्नीचजातेर्भवति खलु नरो नीचविद्यादियुक्तः[1] ।
तावुच्चस्थानसंस्थौ निजबलसहितौ श्रेष्ठजातेः कलत्रं
चाथो तौ स्वर्क्षगौ चेदनुभवति जनस्तुल्यजातेः कलत्रम् ॥ ९ ॥

॥ श्रीभेनशेखरदासविरचिते जातकरत्नाकरे कलत्रभावतरङ्गस्सप्तमः ॥

---

1. मातृका—नीचस्त्रीं नीचजातिर्लभति खलु

नीचादीति । लग्नदाराधिनाथौ बलरहितौ दुर्बलौ नीचस्थानसंस्थौ यदि नरः नीचजातेः नीचस्त्रीं लभते खलु । नीचविद्यादियुक्तश्च[भवति] । तौ लग्नदाराधिनाथौ निजबलसहितौ परिपूर्णबलान्वितौ उच्चस्थानसंस्थौ यदि श्रेष्ठजातेः कलत्रं लभते । अथ तौ लग्नदाराधिनाथौ स्वर्क्षगौ चेत् जनस्तुल्यजातेः कलत्रमनुभवति । कलत्राधिपकलत्रकारकसम्बन्धात् स्त्रीशत्रुमित्रत्वकलत्रवर्णगुणमैथुनसमविलक्षणातिदीर्घावयवादिकं भगचुम्बनं च ज्ञातव्यम् । तत्सर्वमाह — भाष्यकारः । यथा — लग्नाधिपस्य कलत्राधिपः शत्रुश्चेत् स्त्रीशत्रुता मित्रश्चेत् मित्रता ।

"कलत्रकारके वापि पितृकारकसंयुते ।
पितृवर्गकुलोद्भूतं कलत्रं तस्य निर्दिशेत ॥

मातृकारकसंबन्धात् मातृवर्गसमुद्भवम् ।
वदेत्कलत्रं जातस्य त्वन्यथा चान्यजातकम् ॥

कलत्राधिपतेर्वर्णं राशेर्वा कारकस्य वा ।
एषां मध्ये यो बलवान् तस्य वर्णं विनिर्दिशेत् ॥

सुगुणा रूपसम्पूर्णा तस्मिन् गुरुनिरीक्षिते ।
पापेक्षिते पापयुक्ते कुरूपा दुर्गुणा भवेत् ॥

केन्द्रत्रिकोणे पापयुते पशुवन्मैथुनं वदेत् ।
राहौ कलत्रे भौमे वा मुखे तादृशमैथुनम् ॥

मदेशे भृगुसंदृष्टे भृगुणा सहितेऽथ वा ।
भृगुक्षेत्रगते वापि भगचुम्बनभाग् भवेत् ॥"

दाराधिपस्य शुभद्वययोगे समस्तना वाच्या । पापद्वययोगे विलक्षणस्तना वाच्या । "अतिस्थूलस्तना नारी सशुभे दारनायके" । दाराधिपपापद्वययोगे भगदैर्घ्यं वाच्यम् । शनिचन्द्रविद्यामध्ये यस्मिन्मदेश्वर इति ह्रस्वभगः । दाराधिपौ गुरुशुक्रौ तयोः शुभदृग्योगादिसम्बन्धे सूपदध्याज्यान्नभोगत्वं वाच्यम् ।

दारस्थे भृगुपुत्रे वा पूर्णचन्द्रनिरीक्षिते ।
पापैरदृष्टे युक्ते वा सूपदध्याज्यभाग् भवेत् ॥

दारदाराधिपयोः पापयोगे घृतसूपभाग्भवेत् । दाराधिपौ गुरुचन्द्रौ तयोः जलराश्यादियोगे क्षीरपानप्रियत्वं वाच्यम् ।

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचितायां तरणिप्रकाशिकाख्यायां जातकरत्नाकरटीकायां सप्तमभावफलं समाप्तम् ॥

॥ अथ अष्टमभावफलम् ॥

अधुनाऽष्टमभावफलं श्लोकषट्केनाह । अनेन जीवनमरणगुह्यमरणहेतुमरणदेशपराभवाश्चिन्त्याः । स्वोच्चस्थ इति ।

स्वोच्चस्थो वा लयेशो निजभवनगतः स्याच्चिरायुर्मनुष्यः
चाथो तत्स्थानसंस्थो यदि तरणिसुतो दीर्घमायुः प्रदत्ते ।
लग्नेशः केन्द्रसंस्थो गुरुभृगुसहितो दीर्घमायुर्नराणां
चाथो केन्द्रस्थिताश्चेत् गगनतनुलयाधीश्वराः तत्फलञ्च ॥ १ ॥

लयेशः अष्टमाधिपः स्वोच्चस्थः निजभवनगतो वा चेत् मनुष्यः चिरायुः स्यात । अथ तरणिसुतः शनिः तत्स्थानसंस्थः स्वोच्चस्थो यदि नराणां दीर्घमायुः प्रदत्ते । लग्नेशः गुरुभृगुसहितः, चकारात् ताभ्यां दृष्टो वा केन्द्रस्थश्चेत् नराणां दीर्घमायुः प्रदत्ते ।

तथा चोक्तं केरलभाष्ये—

" केन्द्रान्विते विलग्नेशे गुरुशुक्रसमन्विते ।
ताभ्यां निरीक्षिते वापि तद्दीर्घायुर्विनिर्दिशेत ॥ "

अथो गगनतनुलयाधीश्वराः कर्मलग्नरन्ध्रपाः केन्द्रस्थिताश्चेत् तत्फलं दीर्घमायुरित्यर्थः । प्रदत्ते ।

लग्नेशे वीर्यहीने त्रिकभवनगते पापखेटेऽल्पमायुः
पापैर्दृष्टेऽथ पापे त्रिकसदनगते दुर्बले लग्ननाथे ।
केन्द्रे कोणे च जीवे शुभखचरयुते केन्द्रकोणे बलाढ्ये
सौरौ षष्ठेऽष्टमे वा खलखगसहिते मध्यमायुर्नराणाम् ॥ २ ॥

लग्नेश इति । लग्नेशे वीर्यहीने बलहीने सति पापखेटे पापैर्दृष्टे शुभदृष्टि-वर्जिते त्रिकभवनगते सति अल्पमायुः स्यात् ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

"षष्ठाष्टमव्यये पापे लग्नेशे दुर्बले यदि ।
अल्पायुरनपत्यो वा शुभदृग्योगवर्जिते ॥" इति ।

अथ लग्ननाथे दुर्बले सति जीवे केन्द्रे कोणे च स्थिते सति नराणां मध्यमायुः स्यात् ।

तथा चोक्तं सारावल्याम्—

"बलहीने विलग्नेशे जीवे केन्द्रत्रिकोणगे ।
षष्ठाष्टमव्यये पापे मध्यमायुरुदाहृतम् ॥" इति ।

केन्द्रे कोणे वा शुभखचरयुते सति । समाहार एकवद्भावः । सौरौ शनौ बलाढ्ये सति षष्ठे अष्टमे वा खलखगसहिते सति एको योगः । नराणां मध्यमायुः स्यात् ।

तथा चोक्तं केरलभाष्ये—

"शुभौ केन्द्रत्रिकोणस्थौ शनौ वा बलसंयुते ।
षष्ठे वाप्यष्टमे पापे मध्यमायुरुदाहृतम् ॥" इति ।

शत्रुर्मित्रं समो वा यदि दिवसपतेः लग्ननाथो नराणा-
मल्पायुर्दीर्घमायुर्भवति खलु तदा मध्यमायुः क्रमेण ।
लग्नस्थानाधिपश्चेत् हिबुकपतियुतोऽजीर्णरोगात् मृतिस्स्यात्
चाथो वागीशयुक्तोऽनुभवति मनुजोऽजीर्णरोगात् मृतत्वम् ॥ ३ ॥

शत्रुरिति । लग्ननाथः दिवसपतेः रवेः शत्रुर्मित्रं समो वा यदि तदा नराणां क्रमेणाल्पायुः दीर्घायुः मध्यमायुः भवति खलु ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

"अल्पायुर्दिवसेशस्य शत्रौ लग्नाधिपे यदि ।
समत्वे मध्यमायुः स्यात् मित्रे दीर्घायुरादिशेत् ॥" इति ।

लग्नस्थानाधिपः हिबुकपतियुतः वाहनाधिपयुक्तश्चेत् अजीर्णरोगान्मृतः स्यात्। अथो लग्नस्थानाधिपः वागीशयुक्तश्चेत् मनुजः अजीर्णरोगान्मृतत्वं मरणभावमनुभवति ।

षष्ठस्थानाधिपश्चेद् ध्वजशनितमसा संयुतस्साध्वसं स्यात्
न्यङ्कोर्जीवेन युक्तो द्विरदभयमथो चन्द्रयुक्तोऽश्वभीतिः ।
युक्तो मित्रेण भीतिर्भवति खलु महाश्रृङ्गिणो भौमयुक्तो
क्षिप्रं कौलेयभीतिः तदनु रिपुपतिर्वैरिगेहे च सा स्यात् ॥ ४ ॥

षष्ठस्थानाधिप इति । षष्ठस्थानाधिपः ध्वजशनितमसा केतुशनिराहुणा । समाहार एकवद्भावः । संयुतश्चेत् न्यङ्कोर्मृगात् साध्वसं भयं स्यात । "न्यङ्कुरङ्कुशम्बररौहिषाः" इत्यमरः । जीवेन युक्तश्चेत् द्विरदभयं गजभयं स्यात् । अथो चन्द्रयुक्तश्चेत् अश्वभीतिः । मित्रेण रविणा युक्तश्चेत् । "द्युमणिस्तरणिर्मित्रः" इत्यमरः । महाश्रृङ्गिणः तत्सकाशाद्भीतिर्भवति खलु । भौमयुक्तश्चेत् क्षिप्रं शीघ्रं । "कालाध्वनोः" इति द्वितीया । कौलेयभीतिः शुनकभयं स्यात् । "कौलेयकस्सारमेयः कुक्कुरो मृगदंशकः" इत्यमरः । तदनु रिपुपतिः षष्ठाधिपः वैरिगेहे स्थितश्चेत् सा कौलेयकभीतिः स्यात् ।

क्षीणे चन्द्रे लयस्थे कुजशनितमसा दुस्थिते वा वियुक्ते
चापस्मारात्पिशाचाद्भवति खलु नृणां काललोके निवासः ।
दृष्टः पापेन मित्रो निधनरिपुगतो नीचगो राजमूलात्
मृत्युस्तातस्य चाथो बहुलखलयुते रन्ध्रभे गुह्यरोगः ॥ ५ ॥

क्षीण इति । चन्द्रे कुजशनितमसा भौमार्किराहुणा । समाहारे एकवद्भावः । वियुक्ते रहिते लयस्थे अष्टमस्थे दुस्थिते वा सति । षष्ठाष्टमद्वादशस्थे सतीत्यर्थः । अपस्मारात् अथवा पिशाचात् नृणां काललोके निवासो भवति खलु । मृत्युर्भवति खल्वित्यर्थः ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

भौमाहिमन्दान्यतमेन युक्ते क्षीणे शशाङ्के निधनस्थितेऽपि ।
दुस्थे त्वपस्मारभयान्मृतिः स्यात् पिशाचयोगादथवा मृतिस्तु ॥ इति ।

मित्रः रविः पापेन दृष्टः निधनरिपुगतः नीचगो वा चेत् राजमूलात् तातस्य मृत्युर्भवति । अथो चन्द्रभे अष्टमे बहुलखलयुते सति गुह्यरोगः भवति ।

तथा चोक्तं ग्रन्थान्तरे—

"चन्द्रे तु पापबहुले गुह्यरोगं विनिर्दिशेत् ।" इति ।

रन्ध्रस्थानञ्च दृष्टं खलगगनचरैः संयुतं स्थूलमन्नं
सौम्यैः स्निग्धं च भुङ्क्ते कुशलमतिरलं मानवः सौख्ययुक्तः ।
भ्रातृस्थानाष्टमेशौ चरभवनगतावन्यदेशे मृतिः स्यात्
छायासूनोर्गृहस्थौ स्वभवनमरणं द्व्यङ्गगौ चापि मार्गे ॥ ६ ॥

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचिते जातकरत्नाकरे आयुर्भावतरङ्गोऽष्टमः ॥

रन्ध्रस्थानमिति । रन्ध्रस्थानं खलगगनचरैः खलखगैः दृष्टं युक्तञ्च चेत् मानवः स्थूलमन्नं भुङ्क्ते । सौम्यैर्दृष्टं युक्तञ्च चेत् स्निग्धमन्नं । कोमलान्नमित्यर्थः । भुङ्क्ते । कुशलमतिः सौख्ययुक्तो भवति । भ्रातृस्थानाष्टमेशौ सहजनिधनपौ चरभवनगतौ चेत् अन्यदेशे परदेशे मृतिः स्यात् । छायासूनोः शनेः गृहस्थौ चेत् स्वभवनमरणं स्वगृहमरणं स्यात् । द्व्यङ्गगौ मिथुनकन्याधनुर्मीनगौ चेन्मार्गे मरणं स्यात् ।

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचितायां तरणिप्रकाशिकाख्यायां
जातकरत्नाकरटीकायाम् अष्टमभावफलं समाप्तम् ॥

॥ अथ नवमभावफलम् ॥

अधुना नवमभावफलं श्लोकचतुष्टयेनाह । अनेन गुरुभाग्यधर्मपित्रादयो वाच्याः ।

कोणेशस्सौम्ययुक्तो भवति खलु नरो धार्मिकश्चैवमुच्चे[1]
शुक्रेज्यौ धर्मनाथो निजबलसहितो धर्मकर्माधिकारी ।

1. मातृका—श्राथ स्वोच्चे

पापी स्यात्पापयुक्तौ नवमतनयपौ चाथ चन्द्रारिमन्दौ
धर्मस्थौ क्रूरकर्मा कुजनवशगतो धर्मकर्मादिहीनः ॥ १ ॥

कोणेश इति । कोणेशः धर्मधर्माधिपः सौम्ययुक्तः शुभयुक्तश्चेत् नरः धार्मिको भवति खलु । अथ शुक्रेज्यौ शुक्रजीवौ स्वोच्चे स्थितौ चेत् धर्मनाथः निजबलसहितश्चेत् धर्मकर्माधिकारी भवति । नवमतनयपौ धर्मपुत्राधिपौ[1] पापयुक्तौ चेत पापी स्यात् । अथ चन्द्रारिमन्दौ राहुशनैश्चरौ धर्मस्थौ चेत् क्रूरकर्मा, अत एव कुजनवशगतः, अत एव धर्मकर्मादिहीनः स्यात् ।

कोणस्थे भाग्यनाथे बहुयुवतिधनो मानवस्सौम्यदृष्टः
केन्द्रस्थे वा धनेशे भवसदनगते भाग्यसंस्थे तदीशे ।
कर्मार्थाधीशयुक्ते नवमभवनपे भाग्ययुक्ते नरस्स्यात्
चाथो भ्रातुर्धनाढ्यः सहजपतियुतो सौम्यदृष्टश्शुभेशः ॥ २ ॥

कोणस्थ इति । भाग्यनाथे सौम्यदृष्टे कोणस्थे केन्द्रस्थे वा सति मानवः बहुयुवतिधनः स्यात् ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

"धर्माधिपे त्रिकोणस्थे केन्द्रस्थे वा शुभेक्षिते ।
दृष्टे वा सौम्यखेटैस्स्यात् धनाढ्यो बहुभार्यकः ॥" इति ।

धनेशे भवसदनगते लाभभवनगते सति तदीशे लाभाधीशे भाग्यस्थे सति नवमभवनपे कर्मार्थाधीशयुक्ते कर्मधनेशयुक्ते सति एको योगः । नरः भाग्ययुक्तः स्यात् ।

तथा चोक्तं केरलकल्पद्रुमे—

धनाधिपे लाभगते तदीशे भाग्यसंस्थिते ।
भाग्याधिपेऽर्थकर्मेशे योगे भाग्ययुतो नरः ॥ इति ।

---

1. मातृका—धर्मधर्माधिपौ

अथो शुभेशः भाग्येशः सहजपतियुतः तृतीयाधिपयुक्तः सौम्यदृष्टः शुभदृष्टश्चेत् मानवः भ्रातुः तत्साहाय्यात् धनाढ्यो भवति । एवं पित्रादिभावेशाश्चेत् पित्रादिभिश्चिन्त्यम् ।

चन्द्रः पापेन युक्तश्शुभसदनयुतो दारगामी गुरोस्स्या-
देवं शुक्रः स्थितश्चेत् फलमुपलभते[1] मानवस्तच्च तूर्णम् ।
भाग्येशः पापयुक्तो निजबलसहितो लग्ननाथो दरिद्रः
चाथो नीचादिसंस्थो नवमभवनपो भाग्यहीनोऽतिदुःखी ॥ ३ ॥

चन्द्र इति । चन्द्रः पापेन युक्तः शुभसदनगतः धर्मस्थानगतश्चेत् मानवः गुरोः दारगामी स्यात् । गुरुतल्पगामी स्यादित्यर्थः । भाग्येशः पापयुक्तश्चेत् लग्ननाथः निजबलरहितश्चेत् दरिद्रो भवति । अथो नवमभवनपः नीचादिसंस्थश्चेत् भाग्यहीनः अतिदुःखी भवति ।

लाभेशे भाग्यसंस्थे तनुभवनगते भाग्यनाथे च काले
भाग्याप्तिश्चाथ दानी वपुषि नवमपे दाननाथेन दृष्टे ।
भाग्याधीशेन दृष्टे कुमुदपतिसुते तुङ्गसंस्थे च केन्द्रे
लाभेशे दानशौण्डो भवति खलु नरो विश्वविख्यातकीर्तिः ॥ ४ ॥

॥ इति श्रीमेनशेखरदासविरचिते जातकरत्नाकारे भाग्यभावफलतरङ्गो नवमः ॥

लाभेश इति । लाभेशे भाग्यसंस्थे सति भाग्यनाथे तनुभवनगते सति काले कालान्तरे भाग्याप्तिः भाग्यप्राप्तिर्भवति ।

तथा चोक्तं भाष्ये—

"लाभेशे भाग्यराशिस्थे भाग्येशे लग्नमाश्रिते ।
सति कालान्तरे भाग्यप्राप्तिरुक्ता मनीषिभिः ॥

अथ नवमपे दारनाथेन दृष्टे वपुषि लग्ने स्थिते सति नरः दानी दाता भवति । कुमुदपतिसुते बुधे भाग्येशेन दृष्टे तुङ्गस्थे उच्चस्थे सति लाभेशे केन्द्रे

1. मातृका—अनुभवते

स्थिते सति नरः दानशौण्डः बहुप्रदः विश्वाविख्यातकीर्तिश्च भवति खलु । " दानशौण्डो बहुप्रदः " इत्यमरः ।

॥ इति श्रीमेनशेखरदासविरचितायां तरणिप्रकाशिकाख्यायां
जातकरत्नाकरटीकायां नवमभावफलं समाप्तम् ॥

॥ अथ दशमभावफलम् ॥

अधुना दशमभावफलं श्लोकपञ्चकेनाह । अनेनाज्ञाकीर्तिमानादयो वाच्याः ।

वीर्याढ्ये सौम्यजीवास्पदभवनपतौ यज्ञकारी मनुष्यः
चाथो केन्द्रोच्चसंस्थो यदि भृगुसहितः कर्मभावाधिनाथः ।
त्रिस्रोतस्तीरवासी भवति खलु नरश्चाथ रिप्फे बुधे वा
तन्नाथे स्वोच्चयुक्ते त्रितयजलगते चोडुनाथे तथैव ॥ १ ॥

वीर्याढ्य इति । सौम्यजीवास्पदभवनपतौ बुधबृहस्पतिकर्मपतौ वीर्याढ्ये बलाढ्ये सति । समाहार एकवद्भावः । मनुष्यः यज्ञकारी भवति । अथो कर्मभावाधिनाथः दशमाधिपः भृगुसहितः केन्द्रसंस्थो[उच्चसंस्थो वा] यदि नरस्त्रिस्रोतस्तीरवासी गङ्गातीरवासी भवति खलु । अथ रिप्फे व्यये बुधे स्थिते सति तन्नाथे रिप्फेशे स्वोच्चयुक्ते सति उडुनाथे चन्द्रे त्रितयजलगते त्रितयजलर्क्षगते च सति एको योगः । तथैव भवति । गङ्गातीरवासी भवतीत्यर्थः ।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

व्यये बुधे वा तन्नाथे स्वोच्चयुक्ते तथा भवेत् ।
चन्द्रे जलर्क्षे भ्रातृस्थे गङ्गापूततनुर्भवेत् ॥ इति ।

कर्मेशे सौम्यदृष्टे जलहिबुकगते तुर्यनाथे मनुष्यो
गङ्गानीरेण पूतो झटिति खलु महाधर्मविद्याप्रवीणः ।
सोर्वीजे वा सजीवे कुमुदपतिसुते गोपुराट्टालकृत स्यात्
चाथो धर्मेण दृष्टे सशुभगगनपे दिव्यकूपादिकृत् स्यात् ॥ २ ॥

कर्मेश इति । तुर्यनाथे चतुर्थेशे जलहिबुकगते जलर्क्षकेन्द्रगते सति कर्मेशे सौम्यदृष्टे सति मनुष्यः झटिति गङ्गानीरेण पूतः महाधर्मविद्याप्रवीणः च भवति खलु ।

तथा चोक्तं भाष्ये---

"सुखेश्वरे केन्द्रगते जलर्क्षे शुभवीक्षिते ।
मानाधिपे गाङ्गजलैः पूतो भवति निश्चितम् ॥" इति ।

कुमुदपतिसुते बुधे सोर्वीजे सभौमे सजीवे वा सति गोपुराट्टालकृत् स्यात् । जन इति शेषः । अथ सशुभगगनपे शुभयुक्तदशमपे धर्मेशदृष्टे सति दिव्यकूपादिकृत् स्यात् ।

मार्तण्डे वापि भौमे दशमगृहगते केन्द्रसंस्थे तदीशे
माने मन्दागुयुक्ते भवति च नियतं मानवः क्रूरभाषी ।
कर्मेशे केन्द्रसंस्थे गगनगृहगते सौम्यखेटे सुधीः स्यात्
चाथो शुक्रेज्यदृष्टे शुभभवनगते शीतरश्मौ सुकीर्तिः ॥ ३ ॥

मार्तण्ड इति । मार्तण्डे सूर्ये भौमे वा दशमगृहगते सति तदीशे केन्द्रसंस्थे सति मानवः क्रूरभाषी भवति । माने दशमे मन्दागुयुक्ते शनिराहुयुक्ते सति नियतं मानवः क्रूरभाषी । कर्मेशे केन्द्रसंस्थे सति सौम्यखेटे गगनगृहगते दशमगते सति सुधीः स्यात् । अथो शीतरश्मौ चन्द्रे शुक्रेज्यदृष्टे शुभभवनगते सति नवमगृहगते सति सुकीर्तिः स्यात् ।

स्वोच्चादिस्थानसंस्थे हिमकिरणसुते कर्मनाथे सुकीर्तिः
चाथो दुष्कीर्तिधारी गगनगगनपौ पापमध्यस्थदृष्टौ ।
वागीशे मानसंस्थे शुभखगसहिते भावनाथे मनुष्यः
गीतज्ञः कौतुकी स्यात् सकलजनमतो नाट्यशास्त्रे प्रवीणः ॥ ४ ॥

स्वोच्चेति । हिमकिरणसुते बुधे कर्मनाथे स्वोच्चादिस्थानसंस्थे सति सुकीर्तिर्भवति खलु । अथो गगनगगनपौ कर्मकर्माधिपौ पापमध्यस्थदृष्टौ चेत् दुष्कीर्तिधारी । अपकीर्तिमान् स्यादित्यर्थः । जन इति शेषः । वागीशे बृहस्पतौ मानसंस्थे कर्म-

संस्थे सति भावनाथे कर्मेशे शुभखगसहिते सति मनुष्यः नाट्यशास्त्रे प्रवीणः। अत एव गीतज्ञः कौतुकी सकलजनमतः स्यात्।

षष्ठेशे कर्मसंस्थे तरणिसुतयुते कर्मनाथेऽपि पापे
केन्द्रस्थे कोणसंस्थे बहुलपरिकरैस्सम्परीतो मनुष्यः।
कर्मेशे मन्दयुक्ते शुभखगसहिते कर्मभावे तथा स्यात्
चाथो मानादिहीनो दशमभवनपे [1]नीचगे पाप ऋक्षे ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचिते जातकरत्नाकरे कर्मभावफलतरङ्गो दशमः ॥

षष्ठेश इति। षष्ठेशे कर्मसंस्थे कर्मनाथे तरणिसुतयुते सति पापे केन्द्रस्थे कोणस्थेऽपि वा सति एको योगः। मनुष्यः बहुलपरिकरैस्सम्परीतः। बहुलपरिकरवानित्यर्थः।

तथा चोक्तं चिन्तामणौ—

"षष्ठेशे कर्मराशिस्थे कर्मेशे मन्दसंयुते।
केन्द्रत्रिकोणगे पापे बहुदासान्विनिर्दिशेत् ॥" इति।

कर्मेशे मन्दयुक्ते सति कर्मभावे शुभखगसहिते सति तथा स्यात्। बहुलपरिकरवान् स्यादित्यर्थः। अथो ऋक्षे स्वभवने दशमभे इत्यर्थः। पापिनि पापवति सति। अस्त्यर्थे इन्प्रत्ययः। दशमभवनपे नीचगे सति मानादिहीनः स्यात्।

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचितायां तरणिप्रकाशिकाख्यायां
जातकरत्नाकरटीकायां कर्मभावफलतरङ्गो दशमः ॥

---

1. मातृकायां—नीचगे पापिन्यृक्षे इति।

॥ अथ एकादशभावफलम् ॥

अधुना एकादशभावफलं श्लोकत्रयेणाह । अनेन लाभकर्णादयो वाच्याः ।

कोशेशे केन्द्रसंस्थे धनभवनगते लाभनाथे सजीवे
लाभे मर्त्यो धनी स्यादथ शुभसहिते केन्द्रकोणे भवेशे ।
द्रव्यैर्युक्तो नरस्स्यात् तदनु गुरुयुते लाभराशौ सचन्द्रे
कोणे भाग्येशयुक्ते बहुलधनयुतो भाग्यसौख्यान्वितश्च ॥ १ ॥

कोशेश इति । लाभनाथे धनभवनगते कोशेशे धनेशे केन्द्रसंस्थे लाभे सजीवे सति एको योगः । मर्त्यः मनुष्यः धनी धनवान् स्यात् ।

तथा चोक्तं केरलभार्गवे—

"लाभेशे धनराशिस्थे धनेशे केन्द्रसंयुते ।
गुरौ तु [रुणा] संयुते लाभे बहुद्रव्यस्य नायकः ॥" इति ।

अथ भवेशे लाभेशे शुभखगसहिते केन्द्रकोणे स्थिते सति नरः द्रव्यैर्युक्तः स्यात् । द्रव्यवान् स्यादित्यर्थः ।

तथा चोक्तं केरलभार्गवे—

"केन्द्रत्रिकोणगे लाभनाथे शुभसमन्विते ।
स्वदशायाश्च संप्राप्ते? सहस्रार्धधनं लभेत् ॥" इति ।

तदनु लाभराशौ गुरुयुते सति कोशे धने सचन्द्रे चन्द्रसहिते सति भाग्ये सशुक्रे शुक्रसहिते एको योगः । नरः बहुलधनयुतः सौख्यान्वितश्च ।

तथा चोक्तं भार्गवे—

लाभस्थाने गुरुयुते [कोशे चन्द्रसमन्विते] ।
भाग्यस्थाने सशुक्रे तु षट्सहस्राधिकं भवेत् ॥ इति ।

लग्नेशे लाभसंस्थे तनुभवनगते लाभनाथे दशायां
[1]संप्राप्तायामनेकं भवति खलु नरो विश्वमध्ये सुपूज्यः ।
द्यूनेशे लाभसंस्थे मदनभवनपे लाभगे भाग्यवान् स्यात्
चाथो भाग्येशयुक्ते सहजभवनगे चागमेशेऽपि तद्वान् ॥ २ ॥

लग्नेश इति । लाभनाथे तनुभवनगते लग्नगे सति लग्नेशे लाभसंस्थे सति नरः दशायां संप्राप्तायां अनेकनिष्कं सहस्रनिष्कं भवति खलु । अत एव लोकमध्ये सुपूज्यः ।

तथा चोक्तं भार्गवे—

लाभेशे लग्नभावस्थे लग्नेशे लाभसंयुते ।
स्वदशायां तु सम्प्राप्ते सहस्रनिष्कं सम्भवेत् ॥ इति ।

द्यूनेशे सप्तमेशे लाभसंस्थे सति मदनभवनपे सप्तमेशे लाभगे सति नरः भाग्यवान् स्यात् ।

तथा चोक्तं भार्गवे—

द्यूनेशे लाभराशिस्थे लाभेशे द्यूनराशिगे ।
धनधान्यश्चाभरणं बहुभाग्यं समादिशेत् ॥ इति ।

अथो आगमेशे लाभाधिपे भाग्येशयुक्ते । चकारात् दृष्टे च । सहजभवनगे तृतीयस्थे सति तद्वान् भाग्यवान् स्यात् ।

तथा चोक्तं भाष्ये—

लाभाधिपे विक्रमस्थे भाग्याधिपयुतेक्षिते ।
धनवांश्च स्मृतो लोके यज्ञकर्ता भवेन्नरः ॥ इति ।

कर्णस्थाने ससौम्ये निजबलसहिते तत्पतौ कुण्डलाढ्यः
चाथो भ्रात्रागमेशौ शुभखगसहितौ तद्गृहे सौम्यकर्णः ।

---

1. मातृका—संप्राप्तेऽनेकनिष्कं लभति खलु ।

तौ चेत्पापान्वितौ स्याच्छ्रवणमरुयुतं[1], मानवश्चाथ युक्तो
द्रव्यैर्दुश्चिक्यसंस्थे भवभवन[पतौ] धैर्यपे लाभसंस्थे ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचिते जातकरत्नाकरे आयभावफलतरङ्गः एकादशः ॥

कर्णस्थान इति । कर्णस्थाने ससौम्ये सशुभे सति तत्पतौ निजबलसहिते सति मानवः कुण्डलाढ्यः स्यात् । अथो भ्रात्रागमेशौ सोदरलाभेशौ शुभखगसहितौ तद्गृहे स्थितौ चेत्सौम्यकर्णः स्यात् । तौ भ्रात्रागमेशौ पापान्वितौ चेत् मानवः व्रणयुतश्रवणः स्यात । अथ धैर्यपे लाभसंस्थे सति भवभवनपे लाभगृहपतौ दुश्चिक्यसंस्थे तृतीयस्थे सति द्रव्यैर्युक्तः स्यात् ।

तथा चोक्तं भार्गवे—

धैर्येशे लाभराशिस्थे लाभेशे भ्रातृसंयुते ।
बहुलञ्च धनं प्राप्तो दिव्याभरणसंयुतः ॥ इति ।

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचितायां तरणिप्रकाशिकाख्यायां जातक-
रत्नाकरटीकायामायभावफलं समाप्तम् ॥

॥ अथ द्वादशभावफलम् ॥

अधुना द्वादशभावफलं श्लोकचतुष्टयेनाह । अनेन नरकपतनाङ्गवैकल्यादयो वाच्याः ।

रिष्फे पापे तदीशे खलखगसहिते निर्धनः पापमूलात्
चाथो सौरागुयुक्तौ [2]शयनतदधिपौ द्रव्यहीनो मनुष्यः ।
केन्द्रे कोणेऽपि दृष्टेऽशुभगगनचरैर्भावनाथोऽपि पापात्
निस्वोऽथोच्चादिसंस्थो व्ययपतिरनिशं धर्ममूलार्थहीनः ॥ १ ॥

---

1. मातृका—व्रणयुतश्रवणः ।
2. मातृका—द्विदश

रिप्फ इति । रिप्फे व्यये पापे स्थिते सति तदीशे रिप्फे खलखगसहिते सति मनुष्यः पापमूलात् निर्धनः दरिद्रस्स्यात् । अथो द्विदशतदधिपौ द्वादशद्वादशेशौ सौरागुयुक्तौ शनिराहुयुक्तौ चेत् पापमूलात् द्रव्यहीनः । भावनाथः व्ययेशः अशुभगगनचरैः दृष्टः केन्द्रकोणे स्थितश्चेत् पापमूलात् निस्वः दरिद्रस्स्यात् । अथ व्ययपतिः उच्चादिसंस्थश्चेत् अनीशः धर्ममूलार्थहीनः धर्ममूलादर्थहीनः धर्ममूलार्थहीनः स्यात् ।

रिप्फेशो हीनवीर्यो रिपुपतिसहितो वीक्षितो वारियोगा-
न्निस्वो दारेशयुक्तो यदि भवति तदा दारहेतोश्च तद्वत् ।
तादृग्भौमेन दृष्टो भवति खलु नरो भ्रातृमूलार्थहीनो
एवं तातादिनाथैर्यदि धनवियुतस्तत्सकाशाच्च नूनम् ॥ २ ॥

रिप्फेश इति । रिप्फेशः हीनवीर्यः बलरहितः रिपुपतिसहितः वीक्षितो वा चेत् अरियोगात् शत्रुसकाशात् निस्वः दरिद्रो भवति । रिप्फेशः हीनवीर्यः दारेशयुक्तो यदि तदा दारहेतोः तद्वत् निस्वः भवतीत्यर्थः । तादृग्वीर्यहीनः रिप्फेशः भौमेन दृष्टश्चेत् नरो भ्रातृमूलार्थहीनः भ्रातृमूलादर्थहीनः भ्रातृमूलार्थहीनः । तातादिनाथैः एवं यदि नूनं तत्सकाशात तेषां सकाशात् धनवियुतः धनहीनो भवति ।

रिप्फेशे हीनवीर्ये खलखगसहिते देहवैकल्ययुक्त-
श्चाथो भावेशभावौ बहुलखलयुतौ मानवस्सौम्यहीनः ।
रिप्फे षष्ठेशदृष्टे निधनपतमसा संयुते नारकी स्या-
च्चाथो स्वोच्चे शुभश्चेद्व्ययगखलखगः सौम्यदृष्टः स्वराप्त(म्) [:]॥ ३ ॥

रिप्फेश इति । रिप्फेशे हीनवीर्ये खलखगसहिते सति मानवः देहवैकल्ययुक्तः । अथो भावेशभावौ व्ययेशव्ययौ बहुलखलयुतौ चेन्मानवः सौम्यहीनः देहवैकल्ययुक्तस्स्यादित्यर्थः । रिप्फे व्यये निधनपतमसा रन्ध्रपराहुणा संयुते षष्ठेशदृष्टे सति नारकी स्यात् । अथो शुभः स्वोच्चे स्थितश्चेत् व्ययगखलखगः सौम्यदृष्टः शुभदृष्टश्चेत् स्वः स्वर्गं आप्तः प्राप्तः । जनस्येति शेषः ।

तथा चोक्तं भाष्ये—

शुभे स्वोच्चे व्यये पापे सौम्यखेचरवीक्षिते ।
स्वर्गप्राप्तिश्च लोकानामिति केरलनिश्चितम् ॥ इति ।

कर्मस्थे सौम्यदृष्टे सगुरुतदधिपे नाक आप्तो नराणां
चाथो तत्र स्थिताश्चेद्गुरुबुधकवयो वाहनं लभ्यते च ।
स्वोच्चस्थो भावनाथश्शुभखगसहितो दिव्यपर्यङ्कलाभः
चाथो श्रेष्ठोच्चसंस्थश्शुभखचरयुतश्चित्रमञ्चादिलाभः ॥ ४ ॥

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचिते जातकरत्नाकरे व्ययभावफलतरङ्गो द्वादशः ॥

कर्मस्थ इति । सजीवकर्मेशे सौम्यदृष्टे कर्मस्थे सति नराणां नाकस्स्वर्गः आप्तः । अथो गुरुबुधकवयः तत्र कर्म[णि] स्थिताश्चेत् वाहनं लभ्यम् । एवं जनैरिति शेषः । भावनाथः व्ययाधिपः शुभखगसहितः स्वोच्चस्थश्चेत् दिव्यपर्यङ्कलाभः । अथो भावनाथः शुभखचरयुतः श्रेष्ठोच्चसंस्थः परमोच्चस्थश्चेत् चित्रमञ्चादिलाभस्स्यात् ।

॥ इति श्रीभेनशेखरदासविरचितायां तरणिप्रकाशिकाख्यायां
जातकरत्नाकरटीकायां व्ययभावफलं समाप्तम् ॥

— समाप्तोऽयं ग्रन्थः —

श्रीः

॥ शुभमस्तु ॥

TIRUPPULLĀṆI EMBERUMĀN MĒL SIRUPRABANDAṄKAḶ

Edited

by

PULAVAR M. PASUPTHY

Tiruppullāṇi is in the District of Ramanathapuram which was once in the Pāṇḍiyanād. It is otherwise called Darbha-sayanam named after Rāmā lying on the 'Darbhās' in order to make the ocean god give way to cross the sea and to mees Rāvaṇā in the battle.

The name of the author is Vīrarāghava Kavi, who belongt to 16th century. He is also the author of Ariccandrapurāṇam and some other works which he sang in praise of Deyvaccilaiyār and Padumāsani, worshipped at Thiruppullāṇi.

This song describes the marriage of Padumāsani with Deyvaccilaiyār or Deyvacāpa. Many works of this type are preserved in this Library. The simplicity of the song attracts devotees at large.

திருப்புல்லாணி எம்பெருமான் மீது பாடிய சிறு பிரபந்தங்கள்

—(o)—

திருப்புல்லாணி என்னும் இவ் விட்டுணுத்தலம், பாண்டி நாட்டில், இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ளது. இதற்கு வடமொழியில் "**தர்ப்பாசயனம்**" எனவும் பெயர். இத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமாள் பெயர் **தெய்வச் சிலையார்** என்றும், தாயார் நாமம் **பதுமாசனித் தாயார்** என்றும் தெய்வச்சிலை நாச்சியார் என்றும், வழங்கப்படுகின்றன. இங்கே பெருமாள் **நின்றதிருக் கோலமாகக்** காட்சியளித்துள்ளார். இத்தலத்திற்கு, இப் பெயர் வந்ததன் காரணமாவது, இராமன் இலங்கையை நோக்கிப் படையெடுத்துச் செல்லும் பொழுது, கோடிக் கரையை யடைந்தானென்றும், அவன், நெடுங்கடலைக் கடப்பதற்கு வழி தரும்படி வருணதேவனை நோக்கி வரங்கிடந்தான் என்றும், அப்படி வேண்டும் பொழுது **திருப்புல்லைத் தலையணையாக** வைத்துப் பாடு கிடந்தான் என்றும், அதன் காரணமாகத் திருப்புல்லணை என்று பெயர் பெற்று, நாளடைவில் திருப்புல்லாணி என்று அழைக்கப்படுவதாக அறிய முடிகின்றது.

"நந்த மணிந்த புல்லாணி நகர்ச்
செகநாதரே பள்ளியுணர்வீர்!—நிதம்
செந்தமிழ் வீர ராகவன் பணி
தெய்வச்சிலை யாரே பள்ளியுணர்வீர்!"

என்று வரும் திருவனந்தலின் இறுதியடிகளால், செந்தமிழ் வீர ராகவன் என்பவர் இந் நூல்களைப் பாடியிருக்கலாம் என ஊகிக்கவேண்டியுள்ளது. இவர் ஓர் சிறந்த கவி. இவர் இதனை யன்றி, அரிச்சந்திர புராணம் என்னும் நூலையும் பாடியுள்ளார். அதனை 1596-ஆம் ஆண்டில், திருப்புல்லாணி என்னும் தலத்தில், தெய்வச் சிலைப் பெருமாள் சந்நிதியில் அரங்கேற்றியுள்ளார். ஆகவே, இக்கவி, பதினாறும் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என கணிக்கவேண்டியுளது. இவர், எளியு

நடையில் பாட வல்லவராகவும், பழமொழிக் கருத்துக்களையும் பழமொழிகளையும் அப்படியே, தக்கவிடத்தில் புகுத்திப் பாட வல்லவராகவும், பக்தரர்கவும் காணப்படுகின்றார்.

இதனையன்றி, இத்தலத்தில், எழுந்தருளியுள்ள தெய்வச் சிலையார் மீது பாடிய வேறு நூல்களும் இந்நூல் நிலையத்தில் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—திருப்புல்லாணி யெம் பெருமான் மீது கதவு திறத்தற் பாட்டு, வண்ண விருத்தம், வாகனமாலை, துதி, திருப்புகழ், நொண்டி நாடகம், நலங்கு, முதலாயினவாம்.

மேற்கண்ட நூல்களின் இறுதியில் குறிப்பிட்ட நலங்கு என்பது வேதாந்தக்கவியால் பாடப்பட்டதாக உள்ளது. அதற்கும் இதில் வரும் நலங்கிற்கும் மிக்க வேறுபாடு உள் ளது. அவை படித்துணர விளங்கும்.

இதில், கிளைப் பாட்டு, தாலாட்டு, திருவனந்தல், நலங்கு என்ற சிறு பிரபந்தங்கள் நான்கும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை, பதுமாசனித் தாயாருக்கு விவாகம் நடத்துவதையும் அதில், நலங்கு, தாலாட்டு முதலிய மணக்கோலங்கள் நடப்பன வற்றையும், அதுபொழுது அவண் வந்திருந்தோர்களின் வரு ணனைகளையும் எடுத்து விளக்கிக் கூறிச் செல்லுகின்றன. இவைகளை அன்பர்கள் படித்தின்புறுவாராக!

இப்படிக்கு,
புலவர் மு. பசுபதி.

திருப்புல்லாணி எம்பெருமான் மீதும் பதுமாசனித் தாயார் மீதும் பாடிய கிளிப் பாட்டு

—:—

காப்பு

பொன்வளர் புல்லாணி நெடுமாலைப் போற்றவே — யவன்
பொன்னடிக்கோர் கிளிப்பாட்டைப் பாடிச் சாத்தவே. 1

மின்வளரும் வாணியையென் நாவிற் சேர்ப்பாளே — பூ
மேலிருந்த மாது கருணைக்கண் பார்ப்பாளே. 2

உத்தமியென் றொருகன்னி யுத்தமன் றேவி — அவர்
ஒருவருக் கொருவருயி ருற்றசஞ் சீவி. 3

பித்தர்போல் தலங்கள்தொறுஞ் சுற்றித் திரிந்தார் — நல்ல
பிள்ளைவேணு மென்பதாய்ப் புல்லாணியில் வந்தார். 4

சேதுசக்ர தீர்த்தமுத லாடிப் பிரிந்தாள் — தினம்
தினமுந் திருவரசுக் கபிடேகம் புரிந்தார். 5

போதலார் பதுமாசனிக்கு மாவிளக் கேத்தி — நல்ல
புத்திரனை யருளென் றவள்பொன் னடிபோற்றி. 6

மனமெல்லா மவள்பாத மலரில் வைக்கவே — தியான
மார்க்கமாகக் கண்ணுங்கையுங் குவித்து நிற்கவே. 7

கனவிலோர் பெண்குழந்தை போல்வந்து நின்றாளே—வேறே
காணேன் பிள்ளையுனக்கு நானேவந்தே னென்றாளே. 8

என்றகுழந் தையைக் கையால்வாரி யெடுத்தாள் — எடுத்து
இருதயமகிழ்ந் தின்பமுற்றாள் துன்பம் விடுத்தாள். 9

அன்றுதரித் ததுகெர்ப்பம் பனித்துளி போலே — நாள்
அடவிலொரு நாட்கொருநாள் வளர்ந்த தப்பாலே. 10

பச்சைநரம் போடிமேனி வெளுத்துக் காணவே — இடை
பண்டிபெருத் திருதனமுங் கருப்புத் தோணவே. 11

இச்சையான புளிமாங்காய் மேலிச்சை கொள்ளவே — எழுந்
திருக்கத் தலைமயங்கி நடையிடறி தள்ளவே. 12

அங்கம் பளபளென்ன வோரழகு வாச்சுதே—தளிர்
ஆலிலைபோ லிருந்தவயி ருமை யாச்சுதே. 13

இங்கிப்படி நாலுமாதம் செல்லத் திருந்தாள் — பெரியோர்
எவரும்வந்து பும்ஸவன முகூர்த்தம் புரிந்தார். 14

மாதமைந்தில் பூமுடித்தார் நாலு மாசத்தில் — மனம்
மகிழ்ந்து சீமந்தஞ் செய்வித்தார் அவர்கள் வேதத்தில். 15

பின்னுஞ் செய்யும் வரிசையும் செய்தார் சிறக்கவே—அப்பால்
பேறுகால மெனும்பத்தா மாதம் பிறக்கவே. 16

அன்னைபுரட் டாசிமாதம் வயிறுளை யுற்றாள் — உத்திரட்
டாதிவெள்ளிக் கிழமையிற்பெண் குழந்தையைப்
பெற்றாள். 17

பெற்ற குழந்தையைச் சந்திரபிம்பம் போற்கண்டாள்—நல்ல
பேறுபெற்றோ மென்றுமேனி புளகிதங் கொண்டாள். 18

உற்றதறிந் துத்தமனுங் குளத்தி லோடினன் — துளி
உயரத்தெறித் தலைமோத தீர்த்த மாடினன். 19

நினைவின்படி சாதகர்மம் செய்யத் தொடுத்தாள்—பொன்னும்
இரத்தினமுங் கலந்துவிரை தானங் கொடுத்தாள். 20

தினமேழிற் காப்புமிட்டுச் சிந்தை தழைத்தாள் — பதினோர்
தினத்தில்பது மாசனிப்பெண் ணென்றுபே ரிட்டழைத்
தாள். 21

பனிரெண்டா நாளிற் காதுகுத்தி நீராட்டி — தங்கப்
பணிகளுடன் நவரத்னப் பணிகளும் பூட்டி, 22

மின்னும் நெற்றிப் பொட்டிட் டுச்சியிட்டு — மையிட்டுக்
கன்னமீதி லோர்கருப்பு மிட்டுவாய் முத்தமிட்டு, 23

முகூர்த்தமிட்டு மங்கையரைக் கூப்பிடவிட்டாள் — அவர்கள்
முற்றும்வார விட்டுப்பெண்ணை தொட்டிலில் விட்டார். 24

மகிழ்ச்சியுன் பால்யாரார் வாஞ்சையு மாரார் — உன்போல்
மக்கள் இச்சை கொள்வரா ரார்வசியம் யாரார்? 25

ஆரென்று தாலாட்டுப் பாடிதொட்டி லாட்டினார் — அப்பால்
ஆறுமாதஞ் செல்லும்போது அன்ன மூட்டினார். 26

ஊரழைத்தா ராண்டிலாண்டு நிறைந்தசீர் செய்தார்—வருஷம்
ஓர்மூன்றிற் சகல சாத்திரமு மருள்செய்தார். 27

மங்கைமாடப் புரைவிளக்கைப் பூவென் றெடுப்பாள் — சேலை
மாலையாய் மாலையைச் சேலையாக வுடுப்பாள். 28

அங்கேசிறு வீடுகட்டி மணல்சோ றாக்குவாள் — கண்
ணாடியில்தன் நிழலைக்கண்டு கையால் தூக்குவாள். 29

பாவைக்கேழு வயதிவ்வாறு செல்ல மேன்மேலே — பூர்ண
பட்சசந்திரன் போலே வளர்ந்தா ளொருக்காலே. 30

நாணமட மச்சமுதல் நாலுந் தெரிந்தாள் — அப்பால்
நாகரீகம் தெரிந்துலோக நடத்தை யறிந்தாள். 31

வாணுதற்குக் கலியாணஞ் செய்ய வெண்ணினார் — இவட்கு
வாய்த்தமண வாளனெங்கே யென்றௌப்புப் பண்ணினார். 32

அத்தினம்புல் லாணிமாயன் வீதியில் வந்தான் — இவட்
காசைகாட்டி தனதுவச மாக்கி நடந்தான். 33

சித்தமவன் பாலதாகிச் சேயிழைநின்றாள் — அது
தெரிந்துதந்தை தாயுமிவ ளவனுக்கே யென்றாள். 34

தந்தைதாயு மச்சணம்போய் மாலைத் தொழுதே — எங்கள்
தையலை மணஞ்செய் யென்றாரென் றப்பொழுதே. 35

அந்தவுரைக் கையன்திரு வுள்ள மமைந்தான் — கலி
யாணஞ்செய் வதாகமணக் கோலஞ் சமைந்தான். 36

பங்குனி யாருந்திரு நாள்முகூர்த்தம் வைத்தனர் — இந்தப்
பதினு லுலகத்தோரும் வந்து மொய்த்தனர். 37

எங்கும் வேத கீதமேளம் இசைகளுந்தவே — மணையில்
இருத்தி நிச்சயம் செய்தார் முத்தமுந்தவே. 38

விருத்தசமா வர்த்தனமாய்ப் பரதெசம் சென்றான்—பிள்ளை
வேதியன் உத்தமன்போய்ப் பெண்தருவேன்
வாயென்றான். 39

விரையுடனே வந்துகன்னி ஊஞ்சலாடினள் — ஆனே
மேலே கொண் டிவரும்மண மாலைசூடினர். 40

அட்டமங்கலங் கொணர்ந்து திட்டி சுத்தினர் — கலி
யாண மண்டபத்தின் மணைமே லிருத்தினர். 41

திட்டமாக முளைதெளித்துக் காப்புச் சாத்தினர் — அப்பால்
திருமாலை விரைக்கோட்டை மேலே யேத்தினர். 42

உலகளந்த சேவடியை மஞ்சன மாட்டி — அந்த
உத்தமனு முத்தமியும் பூமலர் சூட்டி, 43

இலகுமா புரத்துப் பெண்ணை தானம் கொடுத்தார்—அப்பால்
இனியமது வர்க்கஞ்செய்து கூரை யுடுத்தாள். 44

மங்களமா யவட்குத்திரு மங்கிலியம் புனைந்தான் — அவன்
மலர்க்கைபற்றி அக்கினியை வலஞ்செய்து வந்தான். 45

வெண்பொரி ஓமம்செய் தம்மி மிதிக்கவும் நாடி — மத்த
வேள்வியும்பூ முடித்தவட்கு அருந்ததி காட்டி, 46

தண்பயிலுஞ் சந்தனமுஞ் சுருளு மெடுத்தார் — அங்கே
சகலபேர்க்குஞ் சொர்ணமாரி சொரிந்து கொடுத்தார். 47

அறுசுவையோ டெட்டடிசி லவர்களு முண்டு — ஊஞ்சல்
அலங்கரித்தார் பொன்னும்நவ மணிகளுங் கொண்டு, 48

திரமிக்க ஊஞ்சலின்மேல் செந்திருமாது — தானும்
சேவைதந்தான் திருப்புல் லாணியெம் பெருமானும். 49

கந்தருவர் கீதம்பாட ஊர்வசி யாட — தேவ
கன்னியர் சாமரம்போட முனிவர் கொண்டாட, 50

இந்திரனும் சகியுமொரு வடந்தொட் டாட்டவே — எங்கள்
ஈஸ்வரனு முமையுமொரு வடந்தொட் டாட்டவே. 51

சதுர்முகனும் வாணியுமோர் வடந்தொட் டாட்டவே — பூரண
சந்திரனும் ரோகணியு மொருவடந்தொட் டாட்டவே. 52

கதியுதவு கங்கைதிரு வடியி லாடவே — இந்தக்
காசினிகள் பதினலும் வயிற்றி லாடவே. 53

கந்தமல ருந்திதனிற் பிரம னடவே — செய்ய
கமலமலர் மாதுதிரு மார்பி லாடவே. 54

சந்திரனும் சூரியனும் விழியி லாடவே — பசுந்
தங்கமணி முடியில் வர்ணமாலை யாடவே. 55

உன்னி யசைந்தாடி மாயனுஞ்ச லாடினன் — உற
முறையோர் செய்யுஞ் சீர்கள் செய்ய நாடினர். 56

அண்ண னய்யன் பெரியஅய்யா சின்ன அய்யாவும்—நல்ல
பொன்னையா முத்தையா குட்டி யப்பாவும், 57

பெரியம்மாளும் நல்லம்மாளும் பொன்னம்மா தானும்—அன்பு
பெருகிவளர் முத்தம்மாளுங் குஞ்சி யம்மாவும், 58

பாட்டன் தாத்தா அம்மான் பாட்டன் பெரியபாட்டனும் —
பெண்ணுப்
பாட்டன்பாட் டனம்மான் பாட்டி யம்மாளும், 59

முத்தண்ணு சின்னண்ணுவும் மூத்தானை தம்பியும் — நடை
மூத்த மதனியும் சின்னமதனி யன்னையும், 60

பாட்டியம்மா பெரியபாட்டி சின்ன பாட்டியும் — பெண்ணுப்
பாட்டியுடன் முதியோரான பூட்டன் பூட்டியும், 61

வந்தனைசேர் அண்டம்மா னுங்குட்டி யம்மானும்— நல்லம்மான்
பொன்னம்மான் தோளம்மானுங் குஞ்சம்மான் தானும், 62

ஆண்ட மாமி நல்லமாமி குட்டி மாமியும் — பொன்னி
மாமியும் தோள்மாமி யுடன்குஞ்சு மாமியும், 63

தெண்டருஞ்சீர்க் கார்மூத்தார் பொன்னக்காளும்—எழில்சேர்
சின்னக் காளும் நல்லக் காளும்தங்கைமார் யாவும், 64

அத்தான் பெரியத்தான் சின்னத்தான் பொன்னத்தானும்—
அருமை
யாகுமூர் மூத்தத்தான் நல்லத்தான் தானும், 65

அத்தையும் பெரியத்தையும் பொன்னத்தை தானும் —
சின்னத்தை
முத்தத்தை நல்லத்தை யத்தை யம்மாளும், 66

அத்தங்காரு மம்மாங் காரு மம்மாஞ்சி யத்தானும் — அம்
மாஞ்சி மதனியும் அத்தான் மதனிமார் தானும், 67

மைத்தகுழல் மருமகளும் மருமக்க பேரும் — மாமியார்
மாமனுர் மச்சினன் கொழுந்தன் நாத்தனுர் யாரும், 68

மற்றுமுள்ள பந்துசனம் யாவருங் கண்டு — தங்கள்
மனங்களித்துக் கண்களித்துப் பெருமைகள் கொண்டு, 69

பத்துப்புவி யாடைக ளாபரணம் வீடுகள் — நல்ல
பாத்திரங்கள் பாற்பசுக்கள் காளை மாடுகள், 70

தண்டிகை சிவிகையானை குதிரைகள் முற்றும் — தங்கச்
சப்பிரமஞ்சம் மெத்தைகுத்து விளக்குகள் முற்றும், 71

தொண்டுசெய்ய தாதிகள் நிலைக்கண் ணுடிகள் — நல்ல
தோப்புகளும் துறவுகளும் லட்சங் கோடிகள், 72

பந்துக ளம்மானை யிப்படியே சீர்களு — முள்ள
பார்த்தவர்கட் குள்ளபடி கொடுத்தார்கள். 73

இந்தவகை நாலுநாளு மூஞ்ச லாடியே — நலங்
கிட்டுநாலா நாளிலவ் விரத மாடியே. 74

சாமியு மெந்தாயுந் திருத்தேரி லேறினுர் — அருந்
தவமுனி வர்களும் மலர்மாரி தூவினுர். 75

பூமிபதி அருளுள் ளோரும் புடையிற் சூழவே — செல்வம்
பொருந்தியடி யேங்களெல்லாம் புகழ்ந்து வாழ்த்தவே. 76

வீதிவலஞ் செய்துசேஷ லும்மூகோர் — வீதி
விசிதமொடு கலியாணம் நிறைந்தது முற்றும். 77

ஆதிசேக நாதர்பது மாசனி யாளும் — திரு
வரசடியில் வாழ்ந்திருந்தா ரன்போ டெந்நாளும். 78

வாழிதமிழ்! வீர ராகவன் றமிழ்வாழி! — வாழி!
வாழிகிளைப் பாட்டுமிக வாழி! வாழியே. 79

கிள்ளைப் பாட்டு முற்றும்.

தாலாட்டு

பொன்மருவு புல்லாணி புனிதனையே தாலாட்ட
நன்மதுர மகிழ்மாலை நாதரர் காப்பாமே! 1

மருவலரும் புல்லாணி மாயவனைத் தாலாட்ட
திருவனந்தன் கருடன் சேனையர்கோன் காப்பாமே! 2

மணியே! மணிச்சுடரே! மாமறை மறைப்பொருளே!
அணியே! யணிக்கழகே! யரன்முதலோர்க் காருயிரே! 3

தேனே! நறுஞ்சுவையே! தெவிட்டாத தெள்ளமுதே!
தானே! தனக்கிணையாய்த் தாரணியில் வந்தவரோ! 4

ஆவணியும் ரோகணியும் அட்டமியி லல்லிருளில்
தேவகிப்பெண் திருவயிற்றில் தேசொளியாய் வந்தவரோ! 5

நந்தன் திருமனையில் நல்லிருளில் ரகசியமாய்
அந்தவசோ தைக்கினிய வருமகவாய் வந்தவரோ! 6

வாசநறும் நீராட்டி மையெழுதி பொட்டெழுதி
தேசுபெறக் கொண்டையிட்டுச் செங்கனகத் தண்டையிட்டு, 7

அரைவடங்கள் கிண்கிணிகள் அணிந்திருகைக் காப்புமிட்டு
கரியதிரு மெய்யழகிற் கண்ணேறு வாராமல், 8

அந்திதொறு மயினிசுத்தி யசோதையெனு மாயிழையாள்
இந்தவிதஞ் சேவைசெய்ய வின்பமுற்று வாழ்ந்தவரோ! 9

பச்சைமணிக் கால்நிறுத்திப் பவளமணி வட்டமிட்டு
வச்சிரவடம் பொருந்தும் வைடூரியத் தொட்டிலிலே. 10

கரமலராற் பதமலரைக் கமலமலரில் வைத்து
இருவிழிகள் துயில்பவர்போ லெழிற்சேவை தந்தவரோ! 11

வெறிகமழும் நெய்தயிர்பால் வெண்ணையுண்ண
[வெண்மையதாய்
உறியில் நினைவுற்றிருக்கும் உள்கபட மறியாமல். 12

நித்திரை மயக்கமென்றே நின்றவசோதை மடவாள்
புத்தமுதே தாலேலோ! புத்திரனே தாலேலோ! 13

அருட்கடலே தாலேலோ! யச்சுதனே தாலேலோ!
மருக்கமழ் கோகுலம்வாழ வந்தவரே தாலேலோ! 14

என்றவர் தாலாட்டிநிற்க விருவிழிகள் துயில்பவர்போல்
அன்றவட்குச் சேவைதந்து ஆயர்மனை தொறுந்தோறும், 15

நவநீத சோரனுமாய் நாரியர்கள் மோகனுமாய்க்
குவிமுலையில் போகமெல்லாங் கொள்ளையிட்டுச்
[சுகித்தவரோ! 16

அந்தத் திருவழகை யன்பரெல்லாங் கண்டுதொழ
இந்தப் புல்லாணிதனி லிப்போது வந்தவரோ! 17

அரசடியில் வீற்றிருக்கு மாதிசெக நாயகரோ!
மருவளர்பூ மேலிருந்த மாதுடனே கண்வளரீர்! 18

தெய்வச் சிலைமுகிலே! சேதுமூ லத்தரசே!
பைவைத்த பாம்பணையிற் பள்ளிகொண்டு கண்வளரீர்! 19

உலகமெல்லா முள்ளுணர்ந்து யோகநித்திரை செய்முகிலே!
மலர்த்துளப மாலைபுனை மாயவனே! கண்வளரீர்! 20

வாழிமுகில் வாழி! மணிவண்ண ரேவாழி!
வாழிதிருப் புல்லாணி வந்தவரே! நிதம்வாழி! 21

(தாலாட்டு முற்றும்)

திருவனந்தல்

என்ன வனந்தலையர் திருப்புல்லாணி
எம்பெருமா னென்கோனே! முன்னந்தான்
அன்னமாய் நூல்பயின் றுதியு மான
வம்மானே! தெய்வச் சிலையானே! 1

அருண னுதய கிரியில்வந் தானிரு
ளகன்றொளி பரந்தது காணும்மீர்
திருவனந்தல் தெளிந்தெழுந்து வந்தெங் கட்குச்
சேவைதந் தருள வேணும்! 2

அரிகரி யென்று சக்கரதீர்த் தத்தில்
அன்பர் நீராட்ட முழங்குதுபாரு—மினித்
தெரிசனந் தரவேணுந் திருப்பள்ளி யறையைத்
திறந்தெழுந் தருள வாரும்! 3

மேயும் விடைமணி யோசையு மாயர்கள்
வேய்ங்குழ லோசையும் கேளும்—பிறகாகிலும்
பள்ளி யெழுந்துவந் தங்கட்கு அன்போடு
சேவை தந்தாளும்! 4

பூண்ட பணிகள் கலீரென் றொலித்துக்கண்
பொருந்துமோ விடியற்கால—மெங்கள்
ஆண்டவனே! பள்ளியெழுந் தருளுமையா
வேதுக் கன்பரிடத்திந்தச் சாலம்! 5

சதுரங்க வாத்தியமுஞ் சங்கும் முழங்குது
தாமரைப் பூமணம் வருகுது—சூரிய
உதையமாகு மெழுப்ப வெழுப்ப
வுறங்குகிறீ ரிதுநல்ல விருது! 6

பந்தசனங்களும் பரிசெனங்களும் வந்தார்
பதினுலுலகும் பின்செல்ல—இத்தனை
பேரையும் சேவைக்கிக் காக்கவைத்
தின்னந் துயின்றூ லென்சொல்வேன்? 7

விசுவரூப சேவைப் பசுவு மசுவமும்
மேச்சலுக்குத் தாமிச மாகுதே—நல்ல
சசிவர்ண மாய்வெகு ருசியாய் இருக்கின்ற
தாரையுஷ்ண மாறிப் போகுதே! 8

சாமி துயின்றூலுந் தாயுந் துயில்வளோ?
தானெழுந் தெழுப்ப வொண்ணுதோ?-அன்னையாம்
அவள் துயின்றூலு மணையாய்க் கிடக்கின்ற
பாம்பாகிலுஞ் சாடை பண்ணுதோ? 9

5

நந்த மணிந்த புல்லாணி நகர்ச்செக
நாதரே! பள்ளி யுணர்வீர்!—நிதம்
செந்தமிழ் வீரராகவன் பணிதெய்வச்
சிலையாரே! பள்ளி யுணர்வீர்! 10

என்ன வனந்தலையர் திருப்புல்லாணி
எம்பெருமானே! என்கோனே!—முன்ன
மன்னமாய் நூல்பயின் றுதியு மான
வம்மானே! தெய்வச் சிலையானே! 11

(முற்றும்)

நலங்கு

பொன்மருவும் புல்லாணிப் பூமே லிருந்தவள்மேல்
நன்மைதரும் நலங்குதன்னை நலமாக நானுரைக்க, 1

இம்மா நிலம்புகழு மெங்கள்திருக் குருகூர்வாழ்
நம்மாழ்வார் முதற்பதின்மர் நளினமலர்ப் பதந்துணையே! 2

மருவனஞ்சூழ் புல்லாணி மாமகள்மேல் நலங்குரைக்கத்
திருவனந்தன் கெருடன் சேனையர்கோன் காப்பாமே! 3

சீராரும் புல்லாணித் திருவரங்கில் வீற்றிருக்கும்
மோரார்பூ மேலிருந்தா ளின்பமுடன் மனமகிழ, 4

பூமகளும் நாமகளும் பூமே லிருந்தவளும்
மாமலர்சூ டிக்கொடுத்த வாணுதலு மிகமகிழ, 5

புல்லைமுனி நிதம்பணியும் பொன்னரச நிழலில்வளர்
செல்லைநிகர் வடிவழகர் தெய்வச் சிலைப்பெருமாள்! 6

போதனமாய் நூல்பயின்றூர் புல்லாணி யெம்பெருமான்
ஆதிசெக நாதருட னுதியுமா னூர்மகிழ, 7

பாருலகுங் கொண்டாடும் பங்குனித் திருநாளில்
ஆருளமுங் களிக்கவரு மாறூந் திருநாளில், 8

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் மாதவருந் தேவர்களும்
அண்ணலுடன் நான்முகனு மட்டதிக்குப் பாலர்களும்,

பரிசனங்கள் யாவர்களும் பண்பினுடன் கைகுவித்துத்
திருமகட்குந் திருமாற்குஞ் செய்கலியா ணந்தனிலே, 10

தனைநிகரா மரசடியில் சக்கரதீர்த் தக்கரையில்
கனகமய மானதிருக் கலியாண மண்டபத்தில்! 11

மங்களஞ்சேர் பார்வதியும் வானரம்பை மாதர்களும்
எங்கள் சரசுவதியுடனே இந்திராணியும் வந்தாள். 12

அட்டதிக்குப் பாலகரு மன்புவைத்த மங்கையரும்
கட்டழகா கியநாக கன்னியர்கள் தானும் வந்தார்! 13

மாதவர்கள் தேவியரும் வசிட்டர்புண ருந்ததியும்
வேதியர்கள் மாதர்களும் வேந்தர்மட வாரும் வந்தார்! 14

வாழுமிந்த மாருபத்தில் மங்கையர்கள் தன்னுடனே
ஏழுலகத் துள்ளபெண்க ளெல்லாருஞ் சேர்ந்துவந்தார்! 15

சூடிக் கொடுத்தவ ளுடனே தொல்புகல்சேர் சானகியும்
தாடருக்கும் ருக்குமணியும் சத்யபாமையும் வந்தாள்! 16

மித்ரவினதை சுனந்தை மெல்லியலாள் சாமவதி
பத்திரையி லக்ஷிணியும் பகர்காளிந்தியும் வந்தாள்! 17

வந்துதிருக் கல்யாண மண்டபத்தில் மணப்படியைச்
சிந்துவந்து சூழ்ந்ததுபோற் சேயிழையார் சூழ்ந்துநின்றார். 18

படிமெழுகிக் கோலமிட்டுப் பையரவப் பாய்விரித்துக்
கடிமலர் மாலையுஞ் சாந்துங் களபகத்தூரியுங் கரைத்தார். 19

பருங்கணைக் கமலத்திலே பாக்குவெள்ளை வெற்றிலையும்
கருந்தடங்கண் ணார்கொணர்ந்தார் கல்யாணப் பந்தலிலே! 20

மலிந்தபுகழ்த் தெய்வச்சிலை மணவாளப் பெருமாளை
அலங்கிருதமாய் நலங்கிடப்போ யழைத்துவர வேணு
[மென்றும், 21

தெய்வமட வார்களெல்லாம் தேவிபது மாசனியை
வாவெனவே நாணமுற்று வரமாட்டே னென்றலுற்றார். 22

நாணிநின்ற பூமகளை நாகமட வார்களெல்லாம்
கோணுவரோ இதற்கெல்லாங் கூச்சப்படலாமோ
[வென்றூர். 23

கையைப்பிடித் தழைப்பார்பலர் கட்டியணைத் தழைப்பார்சிலர்
துய்யமலர்ச் சேவடியைத் தொழுதழைப்பார் சிலபெண்கள்.24

நான்சொல்வது லட்சியமோ நல்லதிசயந் தானெனன்பார்
வாஞ்சையுடன் பிரிவுரைத்து வருந்தியழைப் பார்கள்சிலர். 25

இந்தவகை யழைப்பார்க்கு எழுந்துபது மாசனியும்
விந்தையன்னம் போல்நடந்தாள் மெல்லியர்கள் சூழ்ந்துவர.

வன்னமலர் மணங்கமழ மணிப்பணிகள் கலகலென்ன
பன்னீர் சந்தனம்புனுகு பரிமளங்கள் கமகமென்ன ! 27

வந்துதிருப் புல்லாணி மாயவன் சன்னிதிதனிலே
கந்தமலர்ப் பதந்தொழுது கைகட்டி வாய்புதைத்து, 28

நங்கையர்கள் சொற்படிக்கு நலங்கிடவா வென்றழைக்கச்
சங்கையிலா நாணமுடன் சந்தோஷ மும்பெருக, 29

சென்றுவந்த மாதரெல்லாம் சிந்தைமகிழ்ந் தழையெனவே
நின்றுபது மாசனியும் நெடுமாலே யழைக்கலுற்றாள். 30

மேகநிற மேனியரே ! மெல்லியர்கள் மோகனரே !
நாகணையிற் றுயில்வோரே ! நலங்கிடவே வாருமென்றாள். 31

ஆதிமுடி வில்லாரே ! யங்கைமக வில்லாரே !
நாதமறைச் சொல்லாரே ! நலங்கிடவே வாருமென்றாள். 32

மூலமென வந்தவரே ! முனிவர்கட் குகந்தவரே !
ஞாலமெல்லாந் தெரிந்தவரே ! நலங்கிடவே வாருமென்றாள். 33

சங்கொடு சக்கரத்தாரே ! தாமரைப்பூ நிறத்தாரே !
நங்கைவன வுரத்தாரே ! நலங்கிடவே வாருமென்றாள். 34

சீர்சொல்லி யழைக்கழைக்கச் செல்வனெழுந் தருளாதால்
பேர்சொன்னல் வருவரென்று பெண்களெல்லாம்
[சூழ்ந்துகொண்டார். 35

சொல்லுசொல்லென் றெல்லாருந் துடிதுடித்து நெருக்குதலும்
மெல்லிபது மாசனியும் வெட்கிமுகங் கோட்டிநின்று, 36

சீருலவும் புல்லாணித் தெய்வச்சிலைப் பெருமாளென்றுள்
காரிகையா ரதுகேட்டு கைகொட்டி நகைக்கலுற்றார். 37

அச்சணமே மாயவரும் ஆண்டவனைக் கைப்பிடித்து
சிக்கெனவே எழுந்திருந்தார் திகழுமணி பந்தருக்கு. 38

தொண்டர்கள் பல்லாண்டுரைக்கத் துந்துபிவாத் தியமுழங்க
வண்டலர்பூ மழைபொழிய அருந்தவர்கள் கூத்தாட! 39

வானமடைந் தையர்களெல்லாம் மங்களசோ பனம்பாட!
மேனகையூ ருவசியும் மிகுநடன மாடிவர! 40

தும்புரு நாரதர்பாடத் தொகைவெண்சா மரைவீச!
இன்பமுடன் சேனையர்கோ னெச்சரிக்கை என்றுசொல்ல, 41

வந்துமணி பந்தரிலே மணியரவப் பாயலிலே
இந்திரையு மாயவரு மெதிரெதிராய் வீற்றிருந்தார். 42

இருந்தபது மாசனியை எழுந்திரென்று சரசுவதியும்
கரந்தொழுகப் பசுமஞ்சள் காப்பெடுத்துக் கைதொடுத்தாள். 43

ஐய்யனைக்கை கேட்டிரந்து அணையுமஞ்சள் காப்பிடென்னத்
தையலர்கள் நலங்குரைக்க சாமியைக்கை கேட்கலுற்றாள். 44

கைதருவீர்! கைதருவீர்! கமலமலர்க் கைதருவீர்!
நெய்தயிர்பால் திருடியுண்ட நெடியவரைக் கைதருவீர்! 45

வனவேடச் சவரியெச்சில் வாங்கியுண்ட கைதருவீர்!
கனியிடைச் சியர்களாடை களவாண்ட கைதருவீர்! 46

மாவலிபால் வாமனமாய் மண்ணிரந்த கைதருவீர்!
கோவலனுய்ப் பசுமேய்த்துக் கோலெடுத்தக் கைதருவீர்! 47

சதிருடனே விசயனுக்குச் சாரதியாய்த் தேர்நடத்திக்
குதிரைகுளிப் பாட்டிநின்று குரப்பமிடுங் கைதருவீர்! 48

மிதிலையிற்போய் சானகிக்காய் வில்லொடித்தக் கைதருவீர்!
கதவுடனே பொதுவியுறல் கட்டுண்ட கைதருவீர்! 49

கடவுளர்கோ னுடன்பகைத்துக் கற்சுமந்த கைதருவீர் !
புடவியெல்லா முழக்கலப்பை பூண்டமலர்க் கைதருவீர் ! 50

திகிரியுடன் சங்கணிந்த திருவாழிக் கைதருவீர் !
அகிலசரா சரங்களுக்கு அபயமருள் கைதருவீர் ! 51

கருதிமணஞ் செய்தென்னைக் கைப்பிடித்தக் கைதருவீர் !
திருமகளா கியவென்னைத் திரிப்பூட்டுக் கைதருவீர் ! 52

அனலைவலஞ் செய்துபொரி யள்ளியிரைத் தகமகிழ்ந்து
கனகவம்மி மிதிக்கப் பெண்கள் கால்பிடித்தக் கைதருவீர் ! 53

இந்தவகை யிரந்தவட்கு லெச்சையற வலக்கழித்து
நந்தணிந்த பெருமாளும் நற்கரத்தையும் கொடுத்தார் ! 54

பொந்திமலர்ப் பூமகளும் இடைவருந்த வளைபுலம்ப
பந்தமுடன் குனிந்துநின்று பசுமஞ்சட் காப்புமிட்டாள். 55

இட்டபசு மஞ்சள்தன்னை இருகரத்தால் தேய்த்துதிர்த்து
வட்டமுலை யார்கள்சொல்ல மணிமார்பைக் கேட்கலுற்றார். 56

திருவளரு மார்பருள்வீர் ! செழுந்துளப மார்பருள்வீர் !
மருவுகவுத் துவமணிந்த மணிமார்பைத் தான்தருவீர் ! 57

பச்சைமணிப் பலகை யென்னப் பாருலகி லகன்றதென்ன
விச்சையுட்கள மடலெழுது மணிமார் பருள்வீர் ! 58

என்றுமணி மார்பிளந்து இனியமஞ்சட் காப்பணிந்து
கன்றொடுகோ மேய்த்தவனைக் கனிந்துமுக மிரக்கலுற்றார். 59

களங்கமில்லா வொருகோடி கலைபோல் முகமருள்வீர்
நளினமலர்க் குலங்கள்தனை நகைக்குநகை முகமருள்வீர் ! 60

என்றுபல விரந்துமுகத் தினியமஞ்சட் காப்புமிட்டு
தின்றுசக்கு கைத்தமலர்த் துணையடியை யிரக்கலுற்றாள். 61

பையரவில் நின்றுநடம் பணியுமலர்த் தாள்தருவீர்
வெய்யசக டாசுரனை வெகுண்டுதைத்த தாள்தருவீர் ! 62

தாரணியிற் சீதையென்றுந் தன்மனைவி யைத்தேடி
யாரணியந் தனிற்றிரிந்து அலைந்ததிரு தாள்தருவீர் ! 63

இரதபதி தருமருக்கா யேவல்செய்யும் பேராளர்
துரியோதனன் சபையில் தூதுசென்ற தாள்தருவீர்! 64

கட்செவியா கியகணையைக் கர்ணன்விடுத் தெறிபொழுது
அருச்சுனன்தேர் நிலத்தழுந்த வழுத்தியபொற்
[றாள்தருவீர்! 65

மடவியரால் கோவியர்கள் மனைகள்தொறும் சென்று சென்று
குடவெண்ணெ யளைந்துருண்டு கூத்தாடுந் தாள்தருவீர்! 66

நீதிசெறி விஜயனுக்கு விங்கமதாந் தாள்தருவீர்!
சகதேவன் படித்துகட்டித் தளைபூட்டுந் தாள்தருவீர்! 67

இப்படியாய்த் தானிரந்து இனியமஞ்சட் காப்புமிட்டு
கைப்பவள மும்வருந்த கலவைச்சந் தனம்பூசி, 68

கரியமுகில் மெய்யழகில் கண்ணேறு வாராமல்
அரியதிரு வயினிசுற்றி ஆலாத்தி காப்புமிட்டாள். 69

தவளமணிக் கமலத்திலே தாம்பூலஞ் சமர்ப்புவித்து
பவளக்கொடி போற்குனிந்து பாதமலர் வணங்கிநின்றாள். 70

மாதரெலாம் அதுகண்டு மாமகளை வாழ்த்துமென்றார்
சீதரனு முகமலர்ந்து திருமகளை வாழ்த்துமென்றார். 71

வாழிபது மாசனிப்பெண்! வாழித்திருப் பாற்கடற்பெண்!
வாழிஜெக காரணப்பெண்! வாழிபரி பூரணப்பெண்! 72

செங்கமல வாழியெனத் தேவர்பிரான் வாழ்த்துதலும்
எங்கள்பது மாசனியு மெழுந்திருந்தங் கெதிரிருந்தாள். 73

இருந்தவுடன் பெண்களெல்லாம் எம்பெருமா னைத்தொழுது
அருந்ததியாய் இவளுக்குநீ ரந்தநலங் கிடுமென்றார். 74

அப்படியே நல்லதென்று அவள்செய்த முறைப்படிக்கு
செப்பமுடன் நலங்குமிட்டுச் சிந்தைகளி கூர்ந்திருந்தார். 75

வாழிதிருப் புல்லாணி வளர்தெய்வச் சிலைவாழி!
வாழிபது மாசனிப்பெண் வாழி! மறையோர்வாழி!

நித்தியமங் களம்வாழி! நித்தியவெவ் வனிவாழி!
மெத்தையென தாமரைப்பூ மேலிருந்தாள்வாழியதே! 77

(நலங்கு முற்றும்)

DAŚĀVATĀRA-P-PATTU

Edited by

VIḌVĀN. T. KRISHNAMURTHY

Several religions have appeared and flourished from the ancient times in our Tamil land, which has been in existence from pre-historic ages. Of all these religions, 'S'aiva' 'Vaiṣṇava' 'Buddha' & 'Samaṇa' are among the best.

The greatmen who had established these religions, and their followers have accepted one God for each religion. Innumerable poems and works depicting great devotion, have been composed by them. Those poems and works are worthy of critical study by learned people.

Vaiṣṇava religion appeared during the interim period. From time to time several works of the best kind on 'Tirumāl' who is followed as their God by the Vaiṣṇavites, have been composed and studied. 'Bhāgavatam' 'Viṣṇupurāṇam' 'Nālāyira divya prabandam' and 'Rāmāyaṇam' are works which have been written by 'Āḻvārs' with a view to show the greatness of the *avatārs* of Tirumāl and His wonderful acts. Aṣṭa-p-pirabandam composed by Piḷḷai-p-perumāḷayyangār, etc., come under this category.

The Tamil Work "Das'āvatāra-p-pattu" composed by one of the devotees of Tirumāl of the later period, is one among them.

This work narrates the story of the ten *avatārs*, in ten stanzas, with poetic taste and exquisite imagination and offers felicitations and prayers.

The ten *avatārs* are:—

(1) Maccāvatāram (2) Kūrmāvatāram (3) Varāhāvatāram (4) Narasingāvatāram (5) Vāmanāvatāram (6) Paras'urāmāvatāram (7) Rāmāvatāram (8) Balarāmāvatāram (9) Kṛṣṇāvatāram and (10) Kalkyavatāram.

The wonderful acts and greatness of Tirumāl are explained in each *avatār*, in a high and poetic style, with a view to encourage the God-worship by all people.

Descriptions :—In this work we cannot but wonder and praise the ability of the author, who has made his words and matter amply tasteful. The description abounds in imaginative nicety.

Tirumāl's Greatness :—As this work is solely intended to show the greatness of Tirumāl to the world, it may be seen, that he has been praised and offered felicitations in each poem.

The fact that all poems have been composed with beautiful rhyme, is a special feature of this work. Nothing is known about the author of this beautiful work, composed in the best poetic order. The author is beyond doubt a great person, who was full of wisdom, and love. In this copy, all the ten stanzas are available.

This is described under D. No. 1758 of the Descriptive Catalogue of this Library.

—

தசாவதாரப் பத்து

"தசாவதாரப்பத்து", என்னுமிச் செந்தமிழ் நூல், பிற்காலத்தில் தோன்றிய திருமாலடியவரொருவராலியற்றப் பட்டதாகும். இந் நூல், ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களின் வரலாற்றினையும், பத்துச் செய்யுட்களின் கண்ணே, சுருக்கமாகக் கூறி, வாழ்த்தி வணங்குவதாகும்.

நூற்பொருள்:—மச்சாவதாரத்தில், திருமாலானவர், இந்திரன், தேவர் முதலியோரின் துன்பந்துடைத்தற்கென, மச்சவுருவெடுத்துச் சென்று, சாகர மறைந்த சோமுகவசுரனை வதைத்தனர் என்பதும்; **கூர்மாவதாரத்தில்,** இந்திரன், வானவர், முதலியோர் வெள்ளைவாரணம், கற்பகத்தரு முதலியவற்றாநய பயன்களை, எப்போதும் பெறுவதற்கென, பாற்கடலானது, வாசுகியைக் கயிறாகவும், மந்தரமலையை மத்தாகவும் கொண்டு, கடையப்படும்பொழுது, மலையானது கீழே அழுந்திவிடாதபடி, மாலானவர் ஆமையுருக் கொண்டு சென்று, அதனைத் தம் முதுகின்மேற் றாங்கினர், என்பதும்; **வராகாவதாரத்தில்,** இரணியாட்சன் என்னும் அரக்கன், இவ்வுலகினை ஓர்பாயாகச்சுருட்டி, எடுத்துக் கொண்டு, பாதாளத்தினையடைந்தபொழுது, விஷ்ணுவானவர், வராகவுருவெடுத்துச் சென்று, இமைப்பொழுதில், அவனை வதைத்துக் கொன்று, மீட்டும் இவ்வுலகினை நிலை செய்து காத்தனர் என்பதும் **நரசிங்காவதாரத்தில்,** இரணியவசுரனது, நாவைப் பிளப்பதற்கு, இரணியன், 'நாராயணனுவான் றூணினுமுளனோ' வெனக்கேட்டு, 'உள'னெனப் பதில் பெற்று, றூணினைக் காலாலுதைக்க றூணிடத்திருந்து, மாலானவர், நரசிங்கவுருவில் வெளிவந்து, அவனைக் கிழித்துக் கொன்றனர், என்பதும்; **வாமனவதாரத்தில்,** மாவலி என்னும் அரசனொருவன், உலக முழுவதையும், தன் ஒரு குடைக்கீழ் வசப்படுத்தற்கு வேண்டும் யாகத்தினைச் செய்யுங்கால், அவன்பாற் குறள்வடிவினராகச் சென்ற நாராயணனானவர், தன் பாதத்தால் மூன்றடி நிலத்தினை மட்டும் தானமாகத் தரல் வேண்டும், என்றிறைஞ்ச, அவனதற்குட்பட, இறைவனானவர் பேருருவெடுத்து, விண்ணையும் மண்ணையும் ஈரடியாக அளந்து, மூன்றாமடியாக, அவன்றன்றலைமேல் தன்பாதத்தினை வைத்தழுத்தி, அவனைப்பாதாளஞ் சேர்த்தினர், என்பதும்; **பரசுராமாவதாரத்தில்,**

பகவானுனவர், சமதக்கினி முனிவர்க்கும் ரேணுகைக்கும் புத்திரனுய்ப் பிறந்து, தன் தந்தையைக் கொன்ற கார்த்த வீரியார்ச்சுனன் என்பான்- தன்மணிமுடி, துணியும்படிச்செய்து, அவன் தன் சென்னிறக் குருதி யினுல், தன் தந்தைக்குரிய கடன்களைச் செயது, சிரஞ்சீவியானுர், என்பதும்; **இராமாவதாரத்தில்,** மாலானவர் அயோத்தியின் கண், தசரதமகாராசனுக்கு மகனுய்ப் பிறந்து, சீதையை மணந்து, பின் இராவணனது மணிமுடி பத்தினையும், ஒரு எளிய அம்பினுல், அழித்தார், என்பதும்; **பலராமாவதாரத்தில்,** விஷ்ணுவானவர் தேவகியின் உதிரத்திற் றங்கி, உரோகிணி நாளிலே, அழகிய புத்திரனுகப் பிறந்து, ரேவதியை மணந்து, பின் உலகம் புகழும் மலாயுதமேந்தினுர், என்பதும்; **கிருஷ்ணுவதாரத்தில்,** நாராயணனுனவர், நந்தனுக்கும் யசோதைக்கும் மகவாகி, பால், வெண்ணெய், தயிர் முதலியவற்றினை மனை தோறும் திருடி உண்டு, கம்சன் முதலிய அரக்கர்களைக் கொன்று, பாரதப் போரினை வெற்றிபெற நடாத்தி, இவ்வவனியின்பாரத்தினை நீக்கினுர், என்பதும்; **கற்கியவதாரத்தில்,** நான்காம் யுகமாகிய, கலியுக முடிவின்போது, திருமாலானவர், தமிழ் நாட்டிடத்து, சம்பளப்பதி என்னும் ஊரில், விட்டுணுச்சருமனெனப்படும் அந்தணனெருவனுக்கு அரு மகவாகி, வெள்ளைப் பரியுருவெடுத்து வந்து, நீசர்களை அழித்தார், என்பதும்; இந்நூலின்கண் கூறப்படும் அரிய செய்திகளாம்.

வருணனைகள்:—இந் நூலின்கண் 'தத்துதரங்க மிரங்கி நெருங் குஞ்சாகரம்', 'மாமணி நேர்பெறு செங்கட்பிறைவாய் மச்சம்', 'மீன்றி- கழ் வானள வோங்கிய சீர்வடவேங்கடம்' எனவரும் பகுதிகள் அறிந்து மகிழ்தற்குரியன. நரசிங்காவதாரத்தில், திருமாலின் சிறப்புக்களை வருணிக்குமிடத்திலும், கற்கியாவதாரத்தில், கலியுகத்தின் தன்மைகளை வருணிக்குமிடத்திலும், ஆசிரியர் முன்னிலும் உயர்ந்து காணப்- படுகிறுர்.

செய்யுட்கள் யாவும் இனிய சந்த அமைப்புடன் அமைக்கப்பட்டிருத்தல், இந்நூலின் தனிச் சிறப்பெனலாம். இந்நூலினை இயற்றினுர் யாவரெனத்தெரியவில்லை. இது இந்நூல்நிலையத் தமிழ் டிஸ்கிருப்டிவ் காட்டலாக்கு 1758 ஆம் எண்ணிலிருந்து எடுத்து வெளியிடப்பட்டது.

வித்துவான். த. கிருட்டினமூர்த்தி.

தசாவதாரப் பத்து

—(0)—

மச்சாவதாரம்

1. தாமரை மலர்மீ துறையும் விதியின்
சதுர்வே தந்திருடி(த்)
தத்து தரங்க மிரங்கி நெருங்குஞ்
சாகர மதின்மறையுஞ்
சோமுக வசுரன் றன்னை வதைக்க(த்)
துங்கமி குங்கங்கை(த்)
துறைசேர் வைவச் சுதமனு வர்க்கிய(ந்)
தோயக் கரமதனில்
மாமணி நேர்பெறு செங்கட் பிறைவாய்
மச்சத் திருவுருவாய்
வந்தொரு நொடியினி லிந்திர னிமையோர்
வாழ்வுத ருந்தேவே!
வீமணி லங்கிய பொற்புய மீதில்
விளங்கிய கருமுகிலே!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

கூர்மாவதாரம்

2. சந்திர னிந்திரை யைந்தரு வெள்ளைத்
தஃதி இரண்டுநீத
தருசிந் தாமணி திகழிந் திராணி
தருக்க முதிவையெல்லாம்
இந்திர னந்தணர் வானவர் தானவ
ரெல்லோ ரும்பெறவே
எண்ணிப் பார்க்கடல் நண்ணிக் கடசேவி
யிறையைக் கயிராக்கி
மந்தர மலைதனை மத்தென நாட்டி
மதிக்க கிழாழ்வளர்
மோட்டா மையுருக் கோடு தாங்கிய
மாவே யெனையாள்வாய்

விந்தை விளங்கிய பஞ்சா யுதனே!
வேதாந் தப்பொருளே!
மீன்றிகழ் வானன வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

வராகாவதாரம்

3. பரவிய உலகமனைத் தையொரு பொற்பாய்
பொற்போற் கண்ணன்
படியச் செய்து சுருட்டிக் கொண்டே
பாதா ளஞ்சேரனுள்
மருவளர் மங்கை யனுசியில் நின்றொரு
வடகயி லைக்கிணையாய்
வரகுறு மாதி வராக உருக்கோடு
வாரு திற்றுள்ளி
ஒருநொ டிதனில் வனஞ்ச வதைத்தே
யுலகினை நிலைசெய்தே
யும்பர் வணங்கப் புகழ்தர வோங்கு
முலாவிய தனிமுதலே!
விரகறு மாலிலை மீதில் விளங்கிய
வேதாந் தப்பொருளே!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

நரசிங்காவதாரம்

4. ஆணவ மிஞ்சிய யிரணிய வசுர
நாக்கைப் பிளந்திடவே
அரணிக் கன்னே ரு......ம்பிற் மலர்தன்
னணிநா ருயணனே!
காண நினைக்கச் சொல்ல வணங்கக்
காரண னனுரேணு
காஷ்டந் தோறு முறைசூட் சியதாகிய
காரண னேனவ்வனித்
தூணினு முளனோ வெனஉள னென்னத்
தூணி லறைந்திடவே
தூணி லிருந்தொரு நரசிங் கமதாய்த்
தோன்றிய தனிமுதலே!

வேணுவை நேர்புய திருவிக் கரமனே!
விண்ணோர் பணிபதனே!!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

வாமனவதாரம்

5. தரைமுழு துந்தன் வசமே யாகத்
தானவர் வானவர்கள்
தன்னடி பரவ நினைத்தே யாகந்
தான்புரி மாபெலிபால்
ஒருகுற ளாகிச் சென்றேன் காலாலுயர்
மூன்றடி நிலம் நீயுதவென
உதவல் தவிர்த்திடும் வெள்ளியி
னொருக்கண் குருடாக்கி
இருநிலம் வானிலம் மீரடி யாய்கொண்
டிசையோ ரடிமுடிமீ
திட்ட வனைப்பா தாளத் திற்கிறை
இட்ட புருதனனே
விரைகமழ் பச்சைத் துவணி புயனே!
விண்ணவர் நாயகனே!!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

பரசுராமாவதாரம்

6. இசைபெறு சமதக் கினிமுனி ரேணுகை
இனிய தபோபலனு
லெழில்பெ(ரு)[று] புத்திர னுக வுதித்தே
யெதுகுல வா[ரி]சாகி
வசைபெறு கார்த்திகை யார்ச்சுன னுயிரம்
வாகட விதுணிய
மணிமுடி துணியவ் வனத்தில் முழுது
மறலிக் கிறையாக்கித்
திறைமுழு துந்தன் வசமே யாக்கிச்
சென்னிற ....தனிற்
சீர்பெரு தந்தைக் கடன்பல செய்து
சிரஞ்சீ வியதாகி

விசையம் விளங்கிய மழுவா யுதன்
வினைதீர்த் தெனையாள்வாய்!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

இராமாவதாரம்

7. தண்ணார் பாற்கடல் நீங்கி யயோத்தித்
தசரத மகராசன்
தன்சுத னாகி விரோத மிகுந்திடு
தாடகை யைக்கொன்றே
பெண்ணோர் பாகன் சிலையை வளைத்தே
பேர்பெ(ரு)[று] சனகன்கு(வ)[ல]
பெண்ணமு தாகுஞ் சீதையை வதுவை
பெருமை யுடன்செய்தே
நண்ணார் கண்ட கனாகில் ராவண
நளிர்மணி முடிபத்தும்
நடுவறு வரமுங் கிளையுஞ் செல்வமும்
நகைபெறு மொருகணையால்
விண்ணோர் மாதவம் துயரமு மகன்றிட
விடுவிக் கிறராமா!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

பலராமாவதாரம்

8. சீதள மதிநிகர் வதனவி ராம்பிடி
தேவகி யுதரத்திற்
சின்னாள் தங்கி யுரோணி யத்திற்
சித்தை களிப்பாகிக்
காதினி லோர்குண் டலமு பாலெழில்
காட்டுந் திருவுருவுங்
கவின்பெறு புத்திர னாக வுதித்த
காயா மலர்வண்ணன்
மாதய வாகிய முன்னோ னாகியு
மகிழ்நீ லாம்பரமும்
வாகுட னணியுந் துங்கா ரேவதி
மருவிய மணவாளா!

மேதினி புகழும் மலாயுத மேந்தி
மிகுன் றிடு பலராமா!
மீன் றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே !!

கிருஷ்ணுவதாரம்

9. சீல மிகுந்திடு நந்தன் கோதை
செழித்திடு சுதனெனவே
தீம்பால் வெண்ணேகள் நெய்தயி ருகத்
திருமனே தோறுமிள
தலநிகர்த் திடுகஞ் சனேமுதலா
மசுரரை வதைசெய்தே
யர்ச்சுன னுக்குயர் சாரதி யாகி
யடம்பெறு பாரதமாங்
கோல நடாத்தி மகாமுடி மன்னர்
குலமுழு துஞ்சாடி
குற்ற மிலாத்து ரோபதை நெஞ்சிற்
குறைக ளெலாந்தீர
வேலைகள் சூழும் பூதல பாரின்
விரோதந் தீர்த்தோனே!
மீன் றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே !!

கற்கியவதாரம்

10. கள்ளத் தனமிகு லோபற் கிசையுங்
கசடற வேநன் னூல்
கற்ரு ராய்ந்துயர் மேலோர்க் கிழிவுங்
கர்சுக் காசைதரும்
வள்ளத் தனமே கதியென வீணர்
மதித்துங் கனயோக
வலேயிற் சிக்கிய நாலாம் யுகமென
வருகலி யுகமுடிவிற்
தள்ளற் கரிய பெரும்புகழ் சேருந்
தாம்பர பொருனேமிகுந்
தமிழ்நா டதனிடை யந்தண ஞெருவன்
றனேய னெனப்பரவும்

வெள்ளைப் பரியுரு வெனவரு மாலே!
வேதாந் தப்பொருளே!!
மீன்றிகழ் வானள வோங்கிய சீர்வட
வேங்கட மாதவனே!!

—(o)—

தசாவதாரப்பத்து முற்றும்.

—:o:—

NAMMĀḺVĀR PRABANDAṄGAḺ

Edited by

VIDVĀN. T. KRISHNAMURTHY

This collection of work, called, "Nammāḻvār-Prabandaṅgaḷ" means Prabandams sung on Nammāḻvār. This collection contains, three small works, named, "Nammāḻvār Tirukkōlakkavi," "Āḻvār Tiruvanandal," & "Nammāḻvār Padam". These three were written by three different authors whose names are not known. However, it is a fact that these are unique in their meaning and composition. Though there are several other works such as, "Nammāḻvār Tudi," "Parāṅkus'a Nāṭakam" and "Āḻvār Uṟcavappāṭṭu" on Nammāḻvār whose original name is 'Māṟan', this work also equally spreads his fame.

These small 'Prabandams' contained in this work, though small in size, are larger in their meaning. Though we are unable to know particulars about the authors, who wrote and gave these rare treasures to us, it is certain that they should have been great in their wisdom, life and love of God. The poems written by them are evidences of the same. Nammāḻvār who was a true follower of God, was born in this world, to emancipate the people of this world and preached rare truths. These works help us to know his life and greatness. This edition is based on three manuscripts of this Library bearing R. Nos. 3768, 428 and 5944.

நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்கள்

—(o)—

"நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்கள்", என்னுமித் தொகுப்பு நூல், நம்மாழ்வார் மேல் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்கள், என்னும் பொருள்படுவதாகும். இத் தொகுப்பினுள், நம்மாழ்வார் திருக் கோலக் கவி, ஆழ்வார் திருவனந்தல், நம்மாழ்வார் பதம் என்னும் மூன்று சிறிய நூல்களடங்கியுள்ளன. இவை மூன்றும், பெயரறிய முடியாத வெவ்வேறு ஆசிரியர் மூவரா-லியற்றப்பட்டனவாகும். எனினும், கருத்தானும், செய்யு ளமைப்பானும், இவை, தனிச் சிறப்படைகின்றன வென்பது மட்டில் ஒருதலை. பன்னிரு ஆழ்வார்களுள்ளும், தலைமையை யும், பெருமையையுங் கொண்ட நம்மாழ்வாரைப் பற்றிய, நம்மாழ்வார் ஊஞ்சற் கவிதை, நம்மாழ்வார் துதி, பராங்குச - நாடகம் என்னும் வேறு பல நூல்களிருப்பினும், அவற்றை யொப்ப இந் நூல்களும், அவர்தம் புகழைப் பரப்புவதில் முன்னிற்கின்றன.

(i) **நம்மாழ்வார் திருக்கோலக்கவி :—** திருக்குருகூரின் கண்ணே நடக்கும், நம்மாழ்வாருடைய பத்துநாட்களின் திருவிழாச் சிறப்புக்களைப்பற்றி விரிவுபட வெடுத்துக் கூறு மிந்நூல், இருபத்திரண்டு செய்யுட்களானியன்றதாகும். ஒவ் வொரு நாள் திருவிழாவிற்கும் ஆழ்வார் எழுந்தருளுகிற கோலச் சிறப்பை, இஃது நன்கு விளக்கிச் செல்கின்றது. நூலாசிரியர், ஆழ்வாரின் தந்தையார் காரியாரை, 'அரசர்கள் சிரோமணி' என்றும்; ஆழ்வாரை, 'தமிழ்மறை யோராயிரந் - தந்தவர்' என்றும் சிறப்பிக்கிறார்.

'மஞ்சரியுலாவு பொழிற் குருகையூர்', 'அல்லின் வரு முழு மதிய முகத்து மாதர்', எனவரும் அடிகள் ஆசிரியரின் கற் பனைத் திறனைக் கண்ணாடிபோற் காட்டுகின்றன. இந் நூலா சிரியர் நம்மாழ்வாரை, திருமாலின் அவதாரமாகக் கருதாமல், திருமாலாகவே கருதிப் பாடுவதை இந் நூற்குரிய தனிச் சிறப் பெனக் கூறலாம்.

(ii) **ஆழ்வார் திருவனந்தல்:**—இஃது ஆழ்வார் துயில் கொள்வதினிமித்தம், தோழியர்கள் கூடிநின்று, பாடுமுறையி-லமைக்கப்பட்ட ஐந்து செய்யுட்களையுடைய நூலாகும். இதனைத் தாலாட்டு வகையைச் சார்ந்த நூலாகக் கொள்வதுந் தகும். "செண்பகச் சடகோபனே திருவனந்தலோ", என்பதை மகுடமாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. இதனுள், அரியை வணங்கும் வைணவ அடியார்கள், இவ் வாழ்வார் தஞ் சன்னதியினின்று, இவரையே யேத்திப் புகழ்கின்றனர், என்று கூறப்படுங் கருத்துச் சிறப்புடையதாகும்.

(iii) **நம்மாழ்வார் பதம்:**—இந்நூல், நம்மாழ்வார் பெரு-மையை, இசைப் பாடல்களின் வாயிலாய் வெளிப்படுத்து கின்றது. மொத்தம் ஐந்து பாடல்களைக் கொண்டது. 'மன்னு மிசைத்தமிழ் வண்சடகோப'ரின் பாதபங்கயமே தமக்குத் தஞ்சமென்றும், கருக்குள் புகுந்து வந்துந் தம்மைக் காக்க வேண்டுமென்றும், பிறவிவினை போக்க வேண்டுமென்றும் ஆசிரியர் இறைஞ்சிக் கூறுங் கூற்றுக்கள் கற்பாருளத்தைக் கரைக்குந்தன்மை வாய்ந்தனவாம். இசையொடு சேர்த்துப் பாடுதற்கு இந்நூற் பாடல்கள் மிகவுமேற்றன.

இத் தொகுப்பினுளடங்கிய, பிரபந்தங்கள் அளவாற் சிறியனவாயினும், பொருளாற் பெரியனவாகும். இவற்றை இயற்றியளித்த ஆசிரியர்களைப்பற்றிய குறிப்புக்களை நாமறிய வொண்ணுவிடினும், அன்னோர் அறிவாலும், கடவுட் பற்றாலும் மிகச் சிறந்தோராயிருத்தல் வேண்டுமென்பதுமட்டில் தேற்றம். கடவுளடியாராகிய நம்மாழ்வார், இவ்வுலகினர் உய்யவேண்டி, இவ்வுலகின்கண் வந்தவதரித்து, அரியவுண்மைகளை யெடுத்-துபதேசித்துச் சென்றார். அவர் தம் வரலாற்றையும், சிறப்பையும் அறிதற்கு இந்நூல்கள் துணைபுரிகின்றன. இவை முறையே இந்நூல் நிலைய மூவருடக் காட்டலாக்கு 3768, 428, 5944 ஆகிய எண்களிலிருந்து எடுத்து வெளியிடப்பட்டன.

இங்ஙனம்,

வித்துவான். த. கிருட்டின மூர்த்தி.

நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்கள்

(1) நம்மாழ்வார் திருக்கோலக்கவி

கடவுள் வாழ்த்து

1. நாரா யணன்ருள் மிசைவேத
நான்குந் தமிழா யுரைசெய்து
பாரார் துயர்தீர்த் தருள்மாறன்
பரனத் தியயனத் திருநாளில்
நேரா யணிந்த திருக்கோல
நிகழ்த்துங் கவிகள் தமைப்பாடக்
காரார் கருணை மதுரகவி
கமலம் புரையுங் கழல்துதிப்பாம்.

திருக்கோலங் கொண்டருளுகின்ற திருநாட்கவி

2. அஞ்சலென வடியவரை யாள வேண்டி
யரசர்கள் சிரோமணி யாங்காரி ராசன்
தஞ்சிறுவ னெனவுலகில் வந்து தோன்றுந்
தமிழ்மறையோ ராயிரமு மருளி யாங்கு
மஞ்சரி யுலாவு பொழிற் குருகை யூரில்
மால்கொளுமார் சாரங்க மொடுமருவு மாறன்
செஞ்சரணந் தொழுமடியார் தம்மை நாளுந்
தெரிசிப்பார் தாளெனது சிரம்வைத் தேனே.

பல்லக்கில் திருக்கோலம்

3. மல்லிகையு முல்லையொடு மருவு வாச
மதுநிறைந்த வகுளமு மென்குழலிற் சூட்டி
யல்லின்வரு முழுமதிய முகத்து மாத
ரரும்பரத நடனமிட விசைகள் பாடச்
சொல்லியம்பு மறைத்தமிழ்தே றடியர் தாமுஞ்
சூழ்ந்திறைஞ்ச ராசாங்கந் தோன்ற வேளை
வெல்லவுந்தன் வடிவுகொடு சிவிகை மீது
மேவுமகிழ் மாறனடி விரும்பி னேனே.

இரண்டாந் திருநாள்

4. வண்ணமுகில் நிறமுடைய குழலை முடித்த
தண்மிசைப் பன்மலர்கள் சூடிப்
பண்ணுதவு குழலினிசை யமுதமென
யிருசெவியிற் பாய மாதர்
எண்ணரிய மயலையுற வானிரையுங்
கூடி நிறைந்திட வெய்துங்
கண்ணனென வுருவெடுத்த சடகோபன்
மலரடியைக் கருதி னேனே.

5. இளமுறுவல் நிலவுதவு மாயர் மாத
ரினியசிறு புதல்வரொடு மிளங்கன் றோடுங்
குளிர்திரண நிறைபுனற்றில் விளையாட் டோடுங்
குலவுபொழு தவையிடத்தே வருமோர் கன்றை
களவுகொடு மேதிருறுவல் விளவின் மீதே
கனிசிதற வெறிந்துகந்த கண்ணன் போல
வளர்கனக சிவிகைதனில் அழகோ டார்ந்த
மகிழ்மாறன் மலரடியை வணங்கி னேனே.

மூன்றாந் திருநாள்

6. தாதுலவு துளபமுடி மாய னடியார்
கலியாற்ற வித்தி டாமல்
ஓதுமிய லாலவனை யடைகு வதுவழி
யெனவே யுரைக்கப் பூவின்
மீதுவளப் புதுவை யின்வந் துலகமெலா
விளங்கவொரு விளக்காய்த் தோன்றுங்
கோதைவடி வெடுத்த மகிழ்மா றனிரும்
புகழைநிதங் கூறு நாவே.

7. முருகவிழு நவமலர்கள் குழலிற் சூட்டி
முகமதியிற் கத்தூரித் திலதந் தீட்டி
பெருகயிசை யமுதுபயில் யாழின் மீட்டி
யுல்லாச மோகினிபோற் கோலங் காட்டி
யருகில்வரு மடியவர்கள் மனிதர் வானில்
அமரர்கடன் மனதுமப கரிக்க வோங்கு
வருகனகச் சிவிகைதனில் அழகோ டார்ந்த
மகிழ்மாறன் மலரடியை வணங்கி னேனே.

நான்காந் திருநாள்

8\. தடமுடைய மடுவிலொரு மலையை நொந்து
சகலபுவி மானிடர்க்கும் வினையோ வென்ன
விடமுடைய காளிய னதுடல் நோவ
விரைகமழு மதுத்துளப மாலை யாடத்
திடமுடைய நடனமிடு கண்ணன் போல
சிறந்ததிரு வுருவெடுத்துக் குருகை யூரில்
மடமுடைய மகளிர்மன முருகத் தோன்று
மகிழ்மாறன் மலரடியை வணங்கி னேனே.

9\. கானகத்தி னிசிசான்ற னேவ லாலே
கபடமா ரீசனொரு மானுய்த் தோன்றி
தேனுலவு மலர்க்கூந்தற் சானகிக் காக
தேடு வதுபோற் சிலதூர மேகி
யூனணுகி யுயிர்கவரும் வாளி யாலே
அங்குட னலறிவிழ விடுத்தரா மன்போல
வானளவும் பன்னகப்பொற் சிவிகை மீது
வந்தசட கோபனடி வணங்கி னேனே.

ஐந்தாந் திருநாள்

10\. ஆயர்பா லருடனண்ணி யேயாவி னங்களை
மேய்த்தி டும்போ திலே
தீயமாதுல னேவலினல் வஞ்சஞ் செய்ய
வந்தசிறைப் புள்ளை யங்கையால்
வாயையீர் பிளவாக நொடிக்குளே வகிர்ந்த
மாயவன் கண்ணனைப் போல
தூய பங்கய மாமுகந் தோன்றவே
தோன்றுநஞ் சடகோபனைப் போற்றுவாம்.

11\. பாழுடல் கொளநிசி சார்க்கினி யுருமற்
பாதலத்திற் புரந்தானை யொத்து நாளும்
வாழுமெங்கள் தயாதரன்பால் வந்து தோன்றி
மாதவர்கள் துயர்களைந்து வருமோர் நாளில்
ஏழுமா மூடுருவக் கணையொன் றேட்டி
யினியகவிக் கருளியவில் லாளன் போலே
சூழுநவ மணிசிறந்த சிவிகைமீது தோன்று
மகிழ்மா றனைத்தாள் துதித்திட் டேனே.

ஆறுந் திருநாள்

12. புடைய மாமலை யம்பாம் வானொடு
மடையவே முன்வி ழுங்கினன் வேறொரு
புதுமையாகிய வுந்தியினன் முகவிறை யோனை
அடவிலே தருமங்கள் ரூபனல் விமல
னீடிய பங்கய லோசன னருள்செய
நாரண னெம்பெருமான் வடிவ மலேசன்
மடுவி லோர்கரி நொந்தழை போதினில்
வினதை செயனிரு மம்புய மீதினில்
வரையெனுமு னெழுந்தரு ளரவதி னிடர்தீர
முடுகியாழியை யுந்திய சீதர னுருவுபோலே
வடிவங் கொடுதே ரணியு முருகரு
வகுளம் புனைமா தவர்பெரு மானே.

13. இருகையினு நவநீத மேந்தியாய ரினிய
பலசே ரியிலும் புகுந்து மாதர்
பொருகயற்க ணெஞ்சம் வரிவளியுஞ் சேரப்
பொருப்பினுற் கவருமெங்கள் மாயன் போலே
குருகையிற் பைந்தொடியர் கள்நடன மாடக்
குலவுநவ மணிசிறந்த சிவிகை மீதே
வரும்வகுள மணிமாறன் றனை வாழ்த்துதும்
வைணவர்தன் றுள்தலைமேல் வைத்திட் டேனே.

ஏழாந் திருநாள்

14. முருந்தினிள முறுவல்நகு மாயர் மாதர்
மொய்த்தமலர்த் தலையிலே விளையாட வேண்டிப்
பொருந்திநற் றுகிலனைத்துங் கரைமேல் வைக்கப்
பூவை வண்ண மாயவன்கண் டோங்குங்
குருந்தின்மிசை யேறியவர் வேண்ட வேண்ட
குறுநகைகொண் டயாத கோலம் போலத்
திருந்தியநன் கோலமொடு குருகை யூரில்
சடகோ பனடி சிரம்வைத் தேனே.

15. பத்துடைய வடியவர்க ளவைகண் டோங்கப்
பழகுமிடை யாய்ச்சியர்தம் மனைக்கு ளேகி
சற்றுமனத் திடுக்கமின்றி களவின் மூண்டு
தயிர்நறுநெய் வெண்ணெய் யுண்ட கோதையாலே

மத்துறுபுன் கயிறுகொண்டங் குரலி னேடு
மருங்கிறுகப் பிணிப்புறுமென் மாயன் போற்பொன்
நற்றுமெழிற் சிவிகையினில் வந்து தோன்றும்
நறைவகுள மார்பனைத்தாள் நண்ணி னேனே.

எட்டாந் திருநாள்

16. கொந்துலவு புரிகுழலாள் கோதை யோடுங்
கோடிரவி யொளியைநிகர் கலுழ னேடு
செந்தளிர்க்கை செங்கோலோ டிலக்கை யாளுந்
திறத்தைவெளி யிடுவதுபோற் புதுவை யூரில்
வந்தடியார் விழிகுளிர விளங்கு மேக
மன்னனூர் வடிவிவைகா ணறிவீ ரென்ன
நந்துலவு புனற்குருகை மாறன் தோன்றும்
ரமணீய மாயவர்கொல் நவிலு வாரே.

17. மதிமுகத் தசோதை சிறுமகவ தாகி
வளஞ்சிறந்த வாயர்பக் கல்வளரு நாளில்
புதியபிச்சி மலருநறை பெருகி யாரும்
பூவிலஞ்சித் தொடையுமிதோ புனைவா யென்ன
வதிமகிழ்ச்சி யுடன்பூவை யாச்சிதாவென் றங்கையிற்
கொண்டவை தரிக்கு மாயன் போற்பொன்
பொதியும்வண் ணச்சிவிகையின் மேல்மாறன் தோன்றும்
பொருப்பையலா தெனது நெஞ்சம் புகழ்ந்தி டாதே.

ஒன்பதாந் திருநாள்

18. புரந்தரனுக் கென்றுாயர் பலருங் கூடிப்
பொருந்தியிட்ட பூசைதனிற் குவித்த சோறுந்
தரந்தரமாய்ப் படைத்தகறி நெய்பா லோடு
தயிரனைத்து முண்டுமக பதிதா னேவச்
சொரிந்தமழை யாற்பசுக்கள் கலங்க நாகஞ்
சுமந்துமழை தடுத்துகந்த கண்ணன் போல
நிரந்தபொழிற் குருகையில் வாழ்மாறன் ஞான
நிதம்வணங்கு மாரியாதா ணிணைப்ப தாமே.

19. அலைகடலின் மந்தரத்தை மத்தாய் நாட்டி
அரவுநெடுங் கயிருகக் கடைந்த நாளில்
கொலைதொழில்செய் யசுரர்களு மும்பர் தாமும்
கூடியமர் விளைத்தபொழு தவையின் லோகத்

திலதமென வோர்கொடியி னுருவா யங்கு
செழுமமுத மீய்ந்தருளு மாயன் போலே
யிலகுதோளுக் கினியான மீதா மாற
னிணையடியை மறவாதென் னிதயந் தானே.

பத்தாந் திருநாள்

20. மண்டலமும் வானகமும் மகிழ வோடி
வருமலையின் மணிதிகழ்கா விரியி னூடே
வண்டுலவு சோலைவள ரரங்கமீது வாழு
மழகிய மணவா ளனென வோசை
கொண்டடியார் பரவவெழிற் கோலத் தோடு
குருகையினில் நறைத்தும்பி யிசைவண் டார்ப்ப
விண்டலரும் வகுளமணி மாறன் றேன்றும்
மேல்காண வளரரங்கன் வேணுந் தானே.

21. உம்பர்தொழு மாமய னரவின் மீதே
யொண்ணுதலார் மலர்மடந்தை யிருதாள் பற்ற
நம்புமடி யாரிடர்கள் களைய வேண்டி
ஞானநித் திரைபொருவு மடைவு போல
அம்புவியி லார்ந்தவளக் குருகை யூரில்
அணிரத்தினப் பொற்றகட்டின் மணிகள் சேர்த்துப்
பம்புமொளி சிறந்தவனச் சிவிகை மீது
பராங்குசனூர் வருமழகைப் பரவி னேனே.

பலச்சுருதி

22. செங்கமலத் திருமார்ப னருள்சேர் மாறன்
திருக்கோலங் கொண்டருளுந் திருநாள் தன்னில்
அங்கவன்ற னுதிமுதற் பத்து நாளி
லணிந்தவெழிற் கோலமதி லாசை யாகி
மங்களஞ்சேர் கவிதையென வருகா லைந்து
மணவாள மாமுனிவ னருளாற் சொன்னேன்
இங்கிவற்றைப் படிப்பவர்கள் குருகூர் மாறன்
இணையடிக்கீழ் இடைபிரியா திருப்பர் தாமே.

(2) ஆழ்வார் திருவனந்தல்

1. பொருவரிய தவநிலை புரிந்தரியை வாழ்த்துவோர்
புரவியரி கதிருதய மாகுமுன் குணபாலி
னருணவுத யங்கண்டு தண்பொருநை நீரில்
நீராடி யிசைபாடி நின்சன்னதி யிலேற்றலால்
கருணைமழை பொழிமேக மேதிரு வனந்தலோ!
கமலநய நாரவிந் தாதிரு வனந்தலோ!!
திருவழுதி வளநாட னேதிரு வனந்தலோ!
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ!!

2. காராழி நெடுமுகட் டாயிரங்கதிர் வீசுகடவுள்
குணதிசை யூடுவந் துதித்தது கண்டு
தாரார் நறுங்கமல முகைவிண்டு பொழிநறவு
தனையுண்டு களிவண்டு பண்ணே ழிசைத்தலால்
வீராகப் புனித னேதிரு வனந்தலோ!
மெய்ஞ்ஞான விளைபோத னேதிரு வனந்தலோ!!
சீரார் தமிழ்க்கரச னேதிரு வனந்தலோ!
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ!!

3. தரைமுழுவ தும்பரவ யாழிசங் கேந்துவோர்
தண்புளியில் வீற்றிருந் தெமையெமைப் பாடென்ன
உரைசெய் திருவாய்மொழிப் பனுவல்கேட் டிருபோது
முரகப்புளி துஞ்சாது நின்சரண மேத்தலால்
விரைசொரியும் மகிழ்த்தாம னேதிரு வனந்தலோ!
வேதகீத புலவ னேதிரு வனந்தலோ!!
திரையுலவு பொருநையா றூதிரு வனந்தலோ!
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ!!

4. பிறைகொண்ட கொடுமுடி யழைத்திமைக் குங்கதிர்
பிறங்குநெடு மணிமாட கூடத்தி லுவகையால்
உறைகின்ற கூகைமுத லருணவிழி துஞ்சாம
லுனதுகுரு கூரென்று கூறிநின் றேத்தலால்
மறைதந்த தமிழர் கார்திரு வனந்தலோ!
மகிழுவோன்பதி மாகோ லேதிரு வனந்தலோ!!
திறைவண்டு முரல்தாம னேதிரு வனந்தலோ!
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ!!

5. கொங்கலரு மணிமுறுக் குடையகறை மழைதூவுங்
குமுதமுகை யாகவிது வுடலமும் வெளுப்பவே
சங்கின முழங்கவண் டிசைபாட மயிலேறி
தனதுகொடி யொடுகருங் கொடிபல விசைத்தலால்
நங்கையக மகிழ்மாற னேதிரு வனந்தலோ!
நாவணர் தம்பிரா னேதிரு வனந்தலோ!!
செங்கமல மலராச னேதிரு வனந்தலோ!
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ!!

---

(3) நம்மாழ்வார் பதம்

1. உன்னையல் லாலொரு தெய்வமு மெண்ணுது—நெஞ்சம்
உனக்குண்மை சொன்னேனுக் குன்பாத பங்கயம்
—[நீதஞ்சம்!
கன்னவில் வேளும் வணங்கும்பிர தாபா!
மன்னுமி சைத்தமிழ் வண்சட கோபா!! (உன்னை)

சூரிய மண்டலங் தன்னையே
தாமரை நாடுங் கண்டகாரியஞ் சொன்னேன்
மேகத்தைக் கண்டால் மயிலாடுங் கூரிய வேல்விழி
நங்கைகு மாரா! சீரிய செல்வத் திருக்குரு கூரா!!
(உன்னை)

வங்கமென் றல்லாமற் பொங்கும்பெருங்
கடலெல்லை தனிலெங்குஞ் சென்றாலும்
காத்ததுக் காதர வில்லை செங்கயல் தாவிய
சங்கணி யாரா! கொங்கலர் செண்பக மாரா! நரவீரா!!
(உன்னை)

தென்புகு மூர்முனி செந்தமிழ் சூடிய பாதா!
ஆர்க்குமன் புள்ள காரிகுலத் துதித்தருள் போதா!!
நன்பெரி யோர்தொழு ஞானசொ ரூபா!
இன்ப மாய வாழ்வுத ருஞ்சட கோபா!! • (உன்னை)

மோகனம்

2. நம்பி னேனுனை நம்பினே னய்யா!
அம்புவி தன்னில் வேறே துணையில்லை!!
அணிமகிழ் மாளிகை அரசே! என்சாமி!! (நம்பி)

அடியேன் செய்த குற்றங்களைப் பாராட் டாதே
அப்பா உன்மயக்குத் தின்னமாட் டாதே!
கடிய பிறவிக் கடலில்மூட் டாதே
கண்டகண்ட பேர்கள் கையில்காட் டாதே! (நம்பி)

சிந்தையுன் பாதமல்லால் வேறெண் ணுதே!
தேனையளி வண்டு பூவையுண் ணுதே!!
அந்த கன்று தான்முந்த வொண்ணுதே!
அந்திம காலம் அசட்டை பண்ணுதே!! (நம்பி)

அருட்பெரி யோர்தமக் கன்புள்ள கதியே!
அற்புத மான கிருபைப்பெரு நிதியே!!
திருப்புளிக் கீழ்வளர் கின்றமா நிதியே!
தென்குரு கூர்நங்கை தந்தசந் ததியே!! (நம்பி)

3. மெய்யு ஞானமுத் திரைக்கையுந் துணையாய் வந்து
நானுய் யும்படி யேயருள் செய்யும்
வையம் புகழ்குருகை அய்யன் செண்பக
மாரா மந்தகாச சந்திர விம்ப வதனமும்
வண்டு பாட விண்ட லர்ந்த வகுளமும் (மெய்யு)

தாளும் பரிபுரமும் தோளும் திருமாலையும்
நாளுந் தொடர்ந்தே யென்னை யாளும்
வாளுங் கதையும் வில்லும்நீள் நேமியும்
சங்கும் வைத்திடாத கைத்தலங்க லழகிய
நித்திய வாழ்வு பெற்றுயர்ந்த தேசிகா! (மெய்யு)

பூப்பங் கயம்போற் கண்கள் வாய்ப்புங்
திவ்விய கஸ்தூரிக் காப்பநுதலு மிறுமாப்புங்
கோப்புந் தெய்வங்கட் கெல்லா
மூப்பென் றிருக்கு மாரா! குண்டலங்கள்
கொண்ட சைந்த குழையுங் கொண்டல்போற்
சுருண்டெ ழுந்த குழலும்! (மெய்யு)

கூறு மறைத்தமிழ் நாவீரன் றடம்
பொருநை யாறன் நங்கையார் பெற்றபேர்
மாறன் மலிந்து வளமீறுங் குருகையூரன்

வால சூரிய மண்டலங்கள் வந்து
மெய்ஞ்ஞான ராசியன்பு கொண்டிணங்கிய
[மெய்யுந்தொடி (மெய்யு)

4. உன்னை நம்பின பின்னு முலகி லொருவரை நம்புமோ?
அன்னைமுலை யுண்ணாத அருள்ஞான தேசிகனே!
(உன்னை)

அனத்தில் விரைந்தேறி யோடி வந்து
திருவுளத்தில் ஆனந்த மாகச் செல்வந் தந்து
நிரந்தர மான மனத்தையுன் கோயில்
போனி னைந்து குடியி ருந்தேன்
மலைவெலாந் தீர்க்க வேணும் அறிந்துபெருங்
கவலைதீர்ப் பாயோ? பிறவிவினை போக்காயோ?
கைதந்து கரைசேர்ப் பாயோ? கண்
குளிரப் பார்ப்பாயோ? ஞானதே சிகனே! (உன்னை)

கரும்பு கசக்குமோ? கசக்குமோ வாய்ப்
பொல்லாங்கு சன்னதிக் காகக் கருத்தில்
நினையாது செய்த தீங்கு குற்றஞ் செய்தார்க்கும்
திரும்ப யிரங்குவ தல்லோ பாங்குவந்து வேனே
திருவருள் செய்தேனை கைதாங்கு சந்தம்
வந்து போற்றுவேன் போது மல்லோ?
மாற்றுவேன் மனதை நன்றாய்
தேற்றுவேன் சிந்தையி லிடராற்றுவேன்
ஞானதே சிகனே! (உன்னை)

குருகைப் பதிவாழ் திருவே! தென்சோலை சூழ்
குருகைப்பதி யாள வந்த மருவே!
இகபரமனே! காருணிய குணசீலனே!!
பரமாசன் பரிபாலனே! ஞானதே சிகனே!! (உன்னை)

கல்யாணி

5. பாதார விந்தமெனக் காதாரம்
தாதார் வகுளமாலைச் சடகோப—தேசிகாவுன் (பாதார)

ஆரார் பகை செய்தாலும்
ஆரார் என்னை வைதாலும்
காரார் குழலி யர்கள்
கண்ணம் புகொண் டெய்தாலும் (பாதார)

காசினி மன்னர்முகங்
கடுத்தாலுங் கெடுத்தாலும்
நேசமில் லாதபேர்
முன்னின்று பகையெடுத் தாலும் (பாதார)

முற்றும்!

DŪPĀṬI KAIFIYAT

దూపాటి కైఫీయతు

Edited by Śrimāns

T. SRIDHARA MURTHI

AND

N. SARVESWARA RAO, B. A. (Hons.)

(Continued from Page 90 - Volume XIII, No. 2)

ఆ విలయకాలమందు ఒకదాసీమనిషి ఈ శిశువును దాచుకొని నగరిచుట్టూ ఉన్న ప్రాకారానకు ఉండే గవాక్షిగుండా యెత్తుకొని పోయి తూర్పుకొండవీటిసీమలో వారి రాజబంధువులు రావెళ్లవారు కిలారువారు అనే ఇంటిపేరిటివారు నలభై యిండ్లవారు తాళ్లూరు, తక్కెళ్లపాడు అనే గ్రామములలో ఉండియుండగా అక్కడికి తీసికొని పోయెను. ఇక్కడి నగరిదోపు, పట్టణందోపు యావత్తు కాచేసుకొని యీ వచ్చిన మీర్ఫజురుల్లాఖానుడు అయ్యపరాజు ఇద్దరు ఫంజుతోగూడా తిరిగి తమదేశాలకు పోగలవారై దద్దనాలపట్టణానకు కొంతదూరమందు మజిలీ చేసుకొని దిగి అమీరుఫజురుల్లాఖానునివారు అయ్యపరాజును పిలుపించి నీవు చెప్పినందున మేము ఇంతపని చేస్తిమి కదా! పట్టణందోపు ఎంత అయినది? నగరిదోపు ఎంత అయినది? అని యడిగినంతల్లో పట్టణందోపు శీఘ్రముగా విచారించేటందుకు వ్యవధానంలేదు గనుక విచారించలేదు. నగరిదోపుమాత్రం కొంతమట్టుకు నేను విచారించుకొని జాబితా వ్రాసికొని వచ్చినాను. చూడుమని తనజేబులోఉండే కాగిదం చూపించే వరకు ఇనుము ఇత్తడి, రాగి, కంచు, సీసం, తగరం వగైరాలున్ను కొన్నికొన్ని డేరాలు వగైరాలున్ను రంగుదారిబట్టలున్ను గాక బంగారం, వెండి, ముత్యం, వజ్రం, పగడం వగైరాలున్ను కొంత ఖజానాకూడా తొంభైయారు లక్షలవరకు జాబితా వ్రాసియున్నాడు. గనుక ఆ జాబితా అగుపరచినమీదట ఆ తురుష్కునిమనస్సున అత్యంతఆశ్చర్యమున్ను ఈ విష

యానికి ముందు ఏమి విరోధం తెచ్చిపెట్టునో యని అనేకదినములనుంచి వారిసంస్థానంలో జీవించి వారిచోటనే యింతపని నడిపించినవాడు నన్ను అయినా ఈ ప్రకారం చెయ్యగలవాడే కదా! అనే భయంచే తను నీవు స్వామిద్రోహం చేసినవాడవు. మిక్కిలిదినములు ఉండకూడ దని ఆ అయ్యపరాజును అక్కడే శిరచ్ఛేదం చేసి అక్కడనుండి ఫంజును తర్లించుకొని అలాహిదా తన స్థలానకు పొయ్యేమార్గంలో ఈ బ్రాహ్మణుడు తనపట్లను మరేమీ వ్యగ్రతలేకుండా నడచుకొన్నవానిని నిర్హేతుకం చంపినందుకు ఫజురుల్లాఖానునికి ఆకస్మికం శరీరరుగ్మత కన్పించి అతను స్థలానుకు చేరకమునుపే పరలోకగతుడాయెను. అధికారి చనిపోయి నందున ఆ దోచుకొని పోయిన ద్రవ్యం ఎక్కడిది అక్కడ పరులపాలయి నానాముఖాలపోయెను. ఈప్రకారంగా అయిన సమాచారం దక్షిణాది పాళేలమీద దరియాప్తు చేస్తూఉన్న చినవెంకటాద్రినాయుడు వినివచ్చి దద్దనాలపట్టణం ఉండే అరాచికమున్ను తమ నగరు ఉన్నతీరున్ను చక్కగా కన్నులనిండా చూచి తన స్వంతజనం మరెవ్వరు లేకుండా పోయినందుచేతను అంతట నిల్వక వచ్చి ఎరగొండుపాలెంలో వారికి ఇష్టదేవతార్చన అయిన వృశ్చికాలమల్లేశ్వరుని దేవాలయం దగ్గర స్నానంచేసి అనేకదినములనుంచి బహుగొప్పగా నటించిన ఘటాలకు నేటివరకు ఈ ప్రకారం మామీద ఈశ్వరుడు దయతప్పి ఈలాగున స్వరూపనాశనం చేసినమీదను అందరిని పోగొట్టుకొని నేను ఒక్కణ్ణి ఉండి ఎవరిని సంరక్షణ చేయవలసినది! గనుక నేనుకూడ ఈ స్వామి వారిలో ఐక్యం అయిపోవలసినది. అని తన ఆయుధంతో సాహసంచేతను కంఠం త్రుంచుకొని పరలోకగతుడాయెను. అంతట సంస్థానం నిల్చియుండెను. అప్పుడు అధికార్లు లేకపోయినందున ఎక్కడిదేశాలు ఎక్కడసర్కారు అమానీ అయిపోయెను గనుక దూపాటితాలూకా మాత్రం వారి ప్రేష్యం అయిన వ్యవహారస్థులే విచారించుకుంటూ ఉండిరి.

అపుడు శా॥ శ॥ వర్షంబులు 1632 (A. D. 1710) అగునేటి వికృతినామసంవత్సరం తదారభ్యం పది సంవత్సరములు ఈ లాగున

జరిగెను. అపుడు హ॥ ఆసబుజానిజాముల్ ముల్కుగారు గోలుకొండ ప్రభుత్వం చేస్తూ ఉండియున్నంతలో తాళ్లూరు తక్కెళ్లపాడు దగ్గరఉన్న కాయపనాయనిమల్లికార్జుననాయుడు దినదినప్రవర్ధమానుడై కొంచం వ్యక్తుడై యుండెను గనుక అక్కడ ఉన్న రాజబంధువులున్ను కొందరు పూర్వానునుంచి ఉన్న ముస్సర్దీలు, సూరెపల్లెవారు అనేవారున్ను మూల్పూరువారు అనేవారున్ను నియోగులు బ్రాహ్మణులు ఒకరినొకరు కనిపెట్టి యుండిరి. అదివరకు లోవయినం దద్దనాలపట్టణం రాజధానిగా ఉండేదినములలో గుండారంతులపెదఓరుగంటి అనేనామం కలిగిన నియ్యోగి పట్టణం పాడు అయ్యే గడబిడ సమయములో ఆయనకూడా మృతుడు అయ్యేటప్పుడు ఆయనదగ్గర కొన్ని కొన్ని పూర్వపు సనదులు వగైరా కాగిదాలు తనదగ్గర ఉండగా ఆ ఓరిగంటిగారు నష్టమైపోయిన తరువాత ఆయన కుమారుడు చినఓరుగంటి అనే పేరువాడు మూడు సంవత్సరములవాడున్ను తల్లిదండ్రులకు ఏకపుత్రవిషయంగా ఆ చిన్న వాడు ఉండియుండగా ఆ చిన్నవానితల్లిపుట్టినయిల్లు గద్వాల ఆ ప్రాంత్యముల ఉండగా ఈ చిన్నవానిని తీసుకొని తమదగ్గర ఉన్న కాగితాలు తీసుకొనిపోయి పుట్టినయిల్లు చేరెను. ఇంకా జహాగీర్లు వగైరా సన్నదులు తాలూకా సనదు సూత్రాలు దరోబస్తు అన్నీ నగరిలో దస్త్రాలలో ఉండియుండగా ఆ పట్టణం అంతా హలాఖా అయి వారి గృహాలు యావత్తు చిచ్చుపెట్టుకొని ముందు ఇంకా జీవితాపేక్ష లేకుండా పోవటము వల్లను దరోబస్తు కాగదపత్రాలు గృహాలతోకూడా దహనమైపోయి నవి గనుక అప్పటి సనదులు ఏమిన్ని లేకపోయెను. వారు ఎక్కడెక్కడ చేసిన ప్రతిష్ఠలు దేవస్థలాలు వనాంతరాలు చెరువులు ఎక్కడెక్కడ దేశాలలో ఇచ్చిన అగ్రహారాలు దేవబ్రాహ్మణ మాన్యాలు వగైరాలు ఇప్పటికిన్ని కొన్నికొన్ని నడుస్తూనే యున్నవి.

ఈలాగున ఉండియుండగా మల్లికార్జున నాయుడు అనే చిన్న వాడు వ్యక్తుడు అయిన పిమ్మట లోవయినం వెంకటపతినాయనింగారి తమ్ముడు సిద్ధన్నగారు ఉండెను. ఆయన మనుమడు జోగన్నగారు డెబ్భై సంవత్సర ములవాడై యుండి తాతగారి లగాయతు నుంచి తండ్రిగారి మట్టునుంచి

తాము డెబ్భై సంవత్సరములవారయ్యే పర్యంతం బహు స్తబ్ధమార్గంగా ప్రవర్తించడంచేత సర్కారు కార్యకరాలలో ఎవరయిన క్షాత్రవంతులు అయినవారికే పనియిచ్చి వారి జాగ్రతను కనుకొని సర్కారులో పేరు దాఖలా చేస్తూవచ్చినారు.

ఆలాగున ఉన్నప్పటికిన్ని ఇదివరకు గతించినవారు అందరున్ను వీరు పెద్దలు అని పూజ చేసుకుంటూ షోడశోపచారముల నిత్యచర్యలు జరుపుతూ ఎప్పటి సమాచారం అప్పుడు వీరికి యావత్తు శ్రుతపరుస్తూ వ్యవహారరీత్యా తోచని ఆలోచనలకు యోచనలు చేస్తున్న ఈ రీతున బహు గొప్పగా విచారించుకుంటూ ఉండియుండిరి గనుక వీరు ఏ పనులలోకి పోకుండా ఇంటా ముంగిట ఉండే పురాణశ్రుతులు వినుకుంటూ తోచిన మట్టుకు ప్రత్యేకం దానధర్మాలు చేసుకుంటూ ఈలాగున ఉండేయెడల వీరి స్వంతఖర్చు నిమిత్తం దూపాటి తాలూకా పైకి దద్దనాలపట్టణానికి తూర్పున పదహారుక్రోసులమీదను గొబ్బూరు వగైరా కొన్నిగ్రామాదులు విచారించుకుంటూ ఉండేవరకు దైవానుగ్రహం తప్పి కురుక్షేత్రం అయినట్టుగా దద్దనాల కావటమున్ను వీరు వృద్ధులు అయిఉన్నారు గనుక మునుపు వస్తుతః లౌకికం విస్తరించి అనుసరించినవారుకారు గనుక విచారగ్రస్తులై గొబ్బూరునుంచి తూర్పు తాళ్లూరు తక్కెళ్లపాడు పోయి అక్కడఉన్న రాజబంధువులనుచూచి దైవకారుణ్యం ఈ లాగున ఉండి పోయెను గదా! మొదటినుండి మనము ఒకరి సంస్థానం గుత్తైరుగము ఏ రీతున సంరక్షణ చేసినా సర్కారువారే ఆదరువు అయి జరుపుతూఉండి ఉండినారు. అందుకు ఇంత విలయం అయినపనికి మనము ఎవరమున్ను పోయి సర్కారులో చెప్పుకోవటము లేకపోయెను. అందుకు మన సనదు సూత్రాలు ఏమయినా ఆకరం ఉంటే తీసుకొని గోలుకొండకుపోయి ధణీ వారికి దర్శనం అయి మనవి చేసుకొనేయెడలలో ఈ చిన్నవాడైన మల్లికార్జుననాయని చూపించితే ధణీకి దయ వస్తుందని యోచన చేసినంతలో సరేనని అప్పటికి మద్దతునుంచి సంస్థానంలో బహునమ్మకముగా ఉండి దయ సంపాద్యం చేసుకొని అందలం బహుమానం పొంది నెలకు డెబ్భైఅయిదు వరహాలు తవుజీ అనుభవించిన మూలుప్పారు బద్దిరాజు

గారిని ముందుగా గోలుకొండకు ప్రయాణం చేసినమీాదను ఆ వీర్రాజు పోయి సకలవిధముల అమీారు హుమ్మరాఫ్లు మొదలయినవారి దర్శనం చేసికొని శాయపనాయనివారిసంస్థానమునకు వచ్చినఅవస్థ యావత్తు మనవి చేసుకుంటూ కొన్ని దినములుండిన తరువాత నవాబువారి దర్శనం చేసుకొని ఈ వృత్తాంతం సకృచ్ఛం (ఛం?) జ్ఞాపకం చేసుకొనినంతలో బహు అంతఃకరణచేత వెనకటి దినములలో సాళువనాయనివారు చేసిన కార్యాలు వారినుంచి అయినపనులు, బందోబస్తు వారిసమాచారం కొంత గుర్తెరిగే ఉన్నారు గనుక వారివంశాంకురం ఏమయినా ఉంటే పిలుపించుమని హుకుం ఇచ్చినమీాదను ఈ చిటివీర్రాజు మనవి చేసెను గదా!

చినవెంకటాద్రినాయనివారికుమారుడు మల్లికార్జుననాయడు అనే చిన్నవాడున్నాడు. దయచేసి దర్శనానకు రమ్మని శలవు ఫర్మానా వ్రాయించి యిచ్చి అక్కడ నుంచే కొంత గుజ్జం మందిని వెంటయిచ్చి ఈ చిట్టివీర్రాజును శలవు ఇచ్చి పంపించిన తరువాత అక్కడినుంచి ఈ చిట్టివీర్రాజు వచ్చి ఇక్కడ ఉండిన వారికి తను పోయివచ్చిన సమాచారం యావత్తు చెప్పినతదనంతరం అత్యంతసంతోషంచేతను షహరుకు పోవలసిన ప్రయత్నం చేసుకొని అక్కడ ఉన్న నలఖైయిండ్ల రాజ బంధువులనుంచి శాయపనాయనివారి సంస్థానంలోనే జీవనం చేసుకొని యున్నారు గనుక విస్తారం భాగ్యవంతులై యున్నారు గనుకను రెండు మూడువేల వరహాల పర్యంతం ఖర్చుకు తీసుకొని ఒక ఏనుగు అంబారీ తెప్పించుకొని ఆ అంబారీలో మల్లికార్జున నాయని కూర్చుండబెట్టుకొని గణ్యవరంసమత్ వెల్లటూరుసమత్ జహాగీరు అనుభవిస్తూ ఉండి వీరిని హితవిశ్వాసాలతో కనిపెట్టుకొనియుండే రావూరి వెంకటాద్రినాయడు అనే రాజబంధువుడున్ను శాయపనాయని జోగన్నగారికుమాళ్లు చెన్నప్పనాయడు పురుషోత్తంనాయడు వీరిద్దరున్ను తగాయతినుంచి వీరి తాలూకాలోనే దూపాటిసీమలో మొఖాసా పుల్లలచెరువు సమతు అనుభవిస్తూన్ను సర్కారుకార్యకరములలో వీరితోకూడ జంటపడియున్న వెలమవారు కొర్లకుంట తిరుమలప్పనాయడున్ను దూపాటి

తాలూకాలోను శ్రీశైలపర్వతప్రాగ్భాగమందున శాయపనాయని వారిలోనే ముద్దతునుంచి కొన్ని పల్లెలు అనుభవిస్తూ ఉండే బాడవారు నల్లాటివారు పాలకీ బహుమానం పొందినవారు బోడచన్నప్ప నల్లాటి వెంకటపతిన్ని అనేటటువంటి పెదవీటి గొల్లలు మొదలైనవారిని అందరిని స్తోమంచేసుకొని వేయి రెండువేల మందితోకూడా పాలకీలు గుఱ్ఱాలు వగైరా సవారీలతోకూడా షహరుకు పోయి ఒకప్రదేశమందున దిగి హాజరతుగారికి వీరువచ్చిన సమాచారం ఎరుకచేసినమీాదను హాజరతుగారు అనుమానించి శాయపనాయనివారు అందరు దద్దనాలపట్నం హాలా శై నప్పుడు వారి గృహాలతోకూడా లయం అయిపోయినారన్న సంకోచం మనస్సున ఉంచుకొని పరీక్ష పూర్వకముగా వీరిని శైటికి రమ్మని శలవు ఇవ్వడంలో దిడ్డిదర్వాజాను రమ్మని చెప్పిరి గనుక వీరు ఆ మర్మం తెలి యక వారు శలవు ఇచ్చిన దర్వాజా పర్యంతం పోయినంతలో ఈ మల్లి కార్జుననాయడు ఎంత చిన్నవాడైనా గొప్పవారి గర్భవాసమందు ఉత్పత్తి అయినాడు గనుక సంకోచంతోచి ఏనుగు నెక్కి దిడ్డిదర్వాజాను పోవటము మనకు సాంప్రదాయంకాదు. మనమీాద దయవచ్చినప్పుడే మనమున ప్రీతి చేశేరు.

ఇంతటినుంచి తిరిగిపోవలసినదేనని ఆ దర్వాజా దాటిపోక తిరిగి వచ్చి యథాస్థలాన ప్రవేశించేటంతటిలో ధణివారు ఈ సమాచారం విని వారి సొత్తు అయినవాడు గనుకనే మనము చేసిన ఎత్తుకు త్వరపడి నడచినవాడుకాడు అని దయవచ్చి తిరిగి పెద్దదర్వాజాను రమ్మనుమని దివానులను పంపించిరి గనుక మరునాడు సాయంత్రంవేళ పోయి హాజరతు గారి దర్శనం చేసుకొని తమ సమాచారములు యావత్తు పూర్వోత్తర ములు అడిగిన తర్వాత ఈ చిన్నవాడు తేజస్సుకలవాడున్ను దేవాంశ కలవాడున్ను వస్తుతః క్షాత్రవంతుడు అయిన వెంకటాద్రినాయని కుమా రుడు గనక ధణివారిమెదుట కూర్చుండి వారు అడిగినప్రశ్నలకు మరియొకరిని యోచన అడుగక ఉత్తరం చక్కగా ఖామందుతో మనవి చేసినంతలో అత్యంత సంతోషం చేతను చాలదయవచ్చి వీరిదగ్గిర ఉన్న వకీలు దస్తావేజులు మొదలయినవి కొన్నికొన్ని చూపించినందున

చక్కగా విచారించి వినుకొండ మొదలయినదుర్గాలు దేశీలు తాలూకాలు జహగీర్లు వ్రాసియిచ్చి తనదగ్గర మల్లికార్జుననాయని కొన్ని దినములుంచుకొని తర్వాత సెలవుఇచ్చినమీదను వచ్చి అరగొండ పాళెంలో తమలోగిటిలోనే స్థలం బాగుచేయించి అక్కడ నివసించి ఎక్కడెక్కడ తమపెద్దలు సంపాద్యంచేసిన జీవనాలు తాలూకాలు జహగీర్లు రుసుంలు హస్వీళ్లు కనుమలు ఘాట్లు వగైరా చక్కగా విచారణీయం చేసుకొంటూ పెద్దలుచేసిన ప్రతిష్ఠలు దేవస్థలాలు చెరువులు వనాంతరాలు దేవబ్రాహ్మణ అగ్రహారాల ఇనాములు చక్కగా పాలన చేసుకొంటూ వెల్లజెండాలు నౌబత్తు నగారాలతోకూడా పూర్వులవలెనె కితాబులు మొదలయినవి విస్తారం సంపాద్యం చేసుకొని దేవబ్రాహ్మణ భక్తిచేతను ఈలాగున సకలసుఖాలతో ఉంటూ ఉన్నందున దుర్గాలను కూడా ఆధిపత్యం పూర్వులకన్న ఎక్కువపదవి అనుభవించినందున దుర్గాలుఏలినమల్లికార్జుననాయడని జనవాడికె ప్రశస్తమై ఉండినది. ఈప్రకారంగా జరిగించుకుంటూ ఉండేవరకు గోలుకొండకు ఏమో అలజడి ప్రసక్తమై దేశంఅంతా అరాచికంఅయి అక్కడ ఉండే అమీర్లు మొదలైనవారు దేశాలమీద ఎగబడి బహుచరాచూర చేసేసమయమందున విభురాంఖానుడు అనేదుష్టమానసుడు ఖాసా గుజ్జం మందితో కూడా ఈ మల్లికార్జుననాయనివారుండే కసుబా యరగొండుపాళెం మీదికి దండు ఎత్తివచ్చినంతలో అత్యంతమైన యుద్ధంచేసి మొగలాయి ఫంజును చాలా హతంచేసి ఒక ఆవర్తి ఫలాయనం చేసినతరువాత ఆ వచ్చిన ఫంజు సికస్తు అయిపోయి తిరిగి వెంబడిగానే వచ్చి ఆ ఘోరయుద్ధం చేయడంలో మల్లికార్జుననాయడు ఒంటి గుజ్జంతో ఆ యుద్ధమధ్యమందు చాలా యుద్ధంచేసి అలసి బలంచాలక నష్టపడిపోయెను.

అటుమీదట యెరగొండపాళెం దోచుకొని స్త్రీచెర పురుషచెర మొగలయిన దుర్మార్గమున్ను పట్టణం అగ్నితప్తంచేసి ఆ ఇభరాంఖానుడు తిరిగిపోయినాడు. అపుడు శా.శ. వర్షంబులు 1645 (A.D. 1723) అగునేటి శోభకృతునామసంవత్సరంవరకు ఆలాగు జరిగినతరువాత మల్లికార్జుననాయడు సంతానంలేకనే గతించిపోయినాడు. దేశం

అంతా బహుకశ్మలం అయి ఎవరియంతటవారు చేతనయినమట్టుకు పరులు భాగు చేసుకొనిరి గనుక తాలూకాలు వీరి క్రింద ఉండే జాగాలు అన్నీ జప్తీ అయి ఎక్కడి వ్యవహారం అక్కడనే నిలిచిపోయెను.

అప్పటికి పోసగిన కాటకమున్ను రాజవిద్ధూరమున్ను ఈ ప్రకారం ప్రసక్తం అయి బహువిలయకాలం వచ్చె గనుక వీరి నౌకర్లు రాజబంధువులున్ను ఎక్కడివారక్కడనే పోయిరి. ఇది ఒక అవతారసమాప్తి అయినట్లుగానే అయిపోయెను. ఈలాగున కొన్ని దినములు గడచేవరకు ఈ దూపాటితాలూకాను కానాలరెడ్డి అనే పరాయిసంస్థానీకుడు వ్యవహారం చేసుకొంటూ తాను అనుభవిస్తూ ఉండెను. అపుడు ఈ శాయపనాయనివారు ఎవరయినా పోయి హుజూరున చెప్పుకొని బోధించేందుకు క్షాత్రవంతులయినవారు అంతా పోయిరి. తతిమ్మా ఉన్నవారైనా ఏదోపోయి ఒకమార్గం ఏర్పరచుకోవడానకు ఏమి బలంచాలకనో ఆరీతున కొన్ని దినములు జరిగినతరువాత శాయపనాయనిజోగన్నగారి కుమారులు చెన్నప్పనాయడు పురుషోత్తంనాయడు ఇద్దరు వెనుకటి దస్త్రవేజులు ఏమైనా ఉన్నవేమోనని విచారించేవరకు యరగొండుపాళెం దోచుకొని అగ్నితప్తం చేసినసమయంలో ఒకటిఅయినా ఆకరం లేకుండాపోయెను.

ఇకముందు సాధన ఏమి విచారించవలసినది అని వీరు విచారణీయం చేస్తున్నసమయమందు గుండాపణతుల పెదఓరుగంటిగారి మనుమడు శంభుడు అనేనియోగ్యి పూర్వానుండి యీ సంస్థానానికి బాధ్యుడే గనుక గద్వాల రాయదుర్గం ఆ ప్రాంత్యములనుంచి వచ్చేటప్పుడు ఆ కాగిదాలు కొన్ని కొన్ని తీసుక వచ్చినాడు. గనుక ఆ తారకాలు ఈ పైని వ్రాసిన సనదులు వగైరా కొన్నికాగితాలు చెన్నపనాయడు పురుషోత్తమనాయనింగారికి చూపించినంతలో ఈ కాగితాలు తీసుకొని గుండాపణతుల శంభుకు తాము కొర్లకుంటవారు, రావూరువారు, బోడవారు, నల్లాటివారితోకూడ షహరుకు పోయి హాజరతునవాబు సాహేబులవారి దర్శనం చేసుకొని తమ పూర్వోత్తరం యావత్తు మనవిచేసికొని

తమవద్దనున్న పూర్వపుదస్తావేజులు అన్నీ చూపించినంతలో యథా ప్రకారం శలవు ఇవ్వడానకు ఎక్కడెక్కడ దేశాలు అన్నీ అమీనులు హుమ్మరావులకు జహాగీర్లు అయిఉన్నందున ఒట్టుకు సీమలు ఇచ్చే యుక్తం లేదని అపుడు దూపాటి సీమలో దోరణాలసముత్ వగైరా ఏభైయేని మిది గ్రామాదులున్ను దూపాటితాలూకా పైకి మంతనాల కనుమ, చామకనుమనువచ్చే హాస్పీలున్ను కొచ్చెర్లకోటసీమలో కురిచేటి వంటి పదియిర్వాయి గ్రామాదులున్ను ఇవి కొద్దికొద్దిగా పేష్కష్ యేర్ప అచి ఫర్మానా వ్రాసియిచ్చినారు.

అంతట కాలంపిదప కిందరావటమున్ను వ్యవహారాలు ఏది విచారించినా ఒకదానికి ఒకటి సంబంధం లేకుండా ఉన్నందున అంతమట్టుకే చాలునని అదివరకు నడిచిన ఇస్తువులు అన్నీ పోగొట్టుకొని ఇంతమాత్రంతోనే శలవు తీసుకొని వచ్చేవరకు ఈ తాలూకా వ్యవహారం చేస్తూఉండే కానాలరెడ్డిగారు స్థలం ఇవ్వక హుజూరుఫర్మానా విముఖాయించి నడచినమీాదను మనజాగాకు వచ్చి మనముననే చెట్లుపట్టించేయోచన చేసెను. మనము ఒకరిసామ్ముకు పోయినవారము గాము. చేతకాక పోయి సర్కారుతో ఏమని చెప్పుకోవలసినది. మనపెద్దలు నడచిన సంగతులున్ను వారు సర్కారులో సంపాద్యం చేసుకొన్న అంతఃకరణ కున్ను ఇపుడు ఎందులో జమలేకుండా పోయెను. అని ఉత్తరం వ్రాసి మూాల్వారు చిటి వీరరాజుకు గోలుకొండకు పంపిస్తే హుజూరునుంచి కానాలరెడ్డికి ఒకతాఖీదున్ను చెన్నపనాయనికి పురుషోత్తమనాయనిం గారిపేరను మీా తాలూకాకు ఒకరు రావలసిన నిమిత్తం ఏమున్నది! బాగా సతాయించి తీసుకొమ్మని హుకుంను శలవు ఇచ్చిన తర్వాత వీరుభయులున్ను సకలవిధాల శ్రమపడి కానాలరెడ్డిగారిని వదలించి తమరు ఈ గ్రామాదులు ప్రభుత్వం చేసుకున్న గ్రామాదుల పేర్లు వయినం.

దూపాటి తాలూకాలో ఉండే గ్రామాదులు

దోరణాల	బలిజపల్లె
తిమ్మాపురం	చెర్లోపల్లె
గుడిపాడు	చింతలముదివి
జమ్మిదారణాల	కామపాక...
పెదచామలాపురం	లింగవానిపల్లె
గణికవరం	అయినముక్కులు
తంబళపల్లె	దేవలూరు
చినదోరణాల	వెలగకుంట
హసానుబాదా	పెదరాజుపల్లె
గంటవానిపల్లె	కలిగానిపల్లె
గంగపాలెం	ముద్దులగుంట
రామచంద్రునికోట	కృష్ణమాంబాపురం
మిట్టపాడు	త్రిపురాంతకం
వోళ్లపల్లె	దద్దనాల
రాజుపాలెం	అందుగుల...
ఉప్పర్లపల్లె	నార్లపాయ
సాలెపల్లె	ముష్లకుంట
మిట్టపల్లె	మంతనాలు
లెంగపాలెం	దుప్పాలపాడు
దువ్వూరు	ఎర్రపాలెం
చలినేనిపల్లె	ఎక్కోజీగూడెం
చిలకచెర్ల	చినబారు
ఇరుకుడుపల్లె	పెదబారు
బూదవాడ	పెదబూదవాడ
రచ్చవేముల	అప్పాపురం
కోడికురులె	చిన్నబొమ్మలపురం
సాలెవానిపల్లె	రేగుమానిపల్లె
మద్రిపాలెం	వెంకటాపురం
అల్లివానిపాలెం	కుదురు

కనుమలు దూపాటితాలూకాలో నె. 2 కురిచేటివంటి కోట సీమలో 1 ఈపైని వ్రాసిన ప్రకారం కొన్నిదినములు అనుభవిస్తూ ఉండి దూపాటితాలూకాలో తమకునడిచే గ్రామాదులలో యర్రపాళెం ఎర్కో-జీగూడెం ఈ రెండుగ్రామాదులు రావూరు చినచెన్నప్పనాయనిం గారికి అమరం ఇచ్చి తలిమ్మా గ్రామాదులు వ్యవహారం చేసుకుంటూ ఈ లాగున ఉండేవరకు కడపకసుబా దరౌబస్తు మయాణా......వారికి జహగీరు ఆయెను.

అప్పటిలో పురుషోత్తమనాయనింగారు ఈ దూపాటితాలూకా గ్రామాదులున్ను చన్నపనాయనింగారు కోటసీమలో కురిచేటివంటున్ను వ్యవహారం చేసుకుంటూ ఉండియున్నంతలో పురుషోత్తమనాయనిగారికి అంబానాయనింగారు అనే కుమారుడు ఒకడు ఉత్పత్తి అయియుండెను. అటుతరువాత కొన్నిదినములకు చన్నపనాయనింగారికి సుబ్బన్నగారు నారాయణప్పనాయనింగారు అని ఇద్దరుకుమాళ్లు ఉత్పత్తి అయిరి. సుబ్బన్నగారికి శేషాచలపతినాయనింగారు అని ప్రతినామం ఒకటి యున్నది గనుక ఆయనకే సుబ్బన్నగారు అనే పేరున్ను శేషాచలపతి నాయనింగారు అనే పేరున్ను రెండునామములు చెల్లుతూ ఉండెను. ఈ రీతున వీరు దినదినప్రవర్ధమానులు అవుతూఉండేవరకు అంబా నాయనింగారు పదహారుసంవత్సరములవారై యుండెను. ఈ లాగున ఉండగా అంబానాయనింగారి తండ్రి పురుషోత్తంనాయనింగారు శాలి వాహనశకవర్షంబులు 1649 (A.D. 1737) అగునేటి ప్లవంగసంవత్సరం పర్యంతరం వ్యవహారంచేసి గతించిపోయిరి.

తదనంతరం అంతట చన్నపనాయనింగారున్ను వారిచిన్న వారున్ను దూపాటితాలూకాపైకి మిర్యంపల్లిలో లోగిలికట్టించుకొని ఉండి యీ అంబానాయనింగారికి వ్యవహారం చెయ్యవలసినతీర్లు చెప్పి కోటసీమగ్రామాదులు దూపాటితాలూకా గ్రామాదులు రెండు స్థలాలు చెరిసగం పంపకం ఏర్పరచియిచ్చి ఉభయవ్యవహారం తాము సవరించు కుంటూ ఈ ప్రకారం ఉండి శాలివాహనశకవర్షబులు 1653 (A.D. 1731)

అగునేటి విరోధికృతునామసంవత్సరములో చన్నపనాయనింగారున్ను గతించిపోయిరి.

అంబానాయనింగారు జ్ఞాపకశక్తి వచ్చేవరకు దూపాటితాలూకా వ్యవహారమున్ను కోటసీమపల్లెలు వ్యవహారమున్నుకూడ విచారించుకుంటూఉండిరి. సుబ్బన్న నారాయణప్పనాయనింగారు చిన్నవారు గనుక ఏ వ్యవహారం తెలియక ఊరకేయుండిరి. అంబానాయనింగారు దరబారు పోవుట దివాణంవారి హితవు అనుసరించి ఈయున్నగ్రామాదులు చక్కగా వ్యవహారం చేసుకుంటూ ఖమ్మం సర్కారుకు ఏ ఫంజుదారుడువచ్చినా ఆ అధికారిని కలుసుకొని తమతోకూడా పూర్వానుంచి హితవిశ్వాసాలతో ప్రవర్తిస్తూఉండే స్థలకరణాలు అన్నమరాజువారు తమతోకూడా పూర్వాదారభ్య కష్టసుఖాలలో జంటపడి అనుకూలతగా ఉండి తాలూకాదార్లు రావూరివారు కార్లకుంటవారు బోడవారు చోడవారు హరదోహిస్నావారున్ను నల్గాటివారు ఈ పాలెగాండ్లతోగూడా దరబారుకు పొయ్యేది ఏ యే కార్యములు చక్కచేసుకొనేది దివాణవారి మర్జీని కనిపెట్టేది ఈ ప్రకారంగా దూపాటి సీమలో పెద్ద జమీందారుడనిపించుకొని ఏ ప్రయోజనం తటస్థమయినా సర్కారువారు పిల్వనంపించినా అంబానాయనింగారినే పిలుపించుకొనేది. ఏ ప్రమేయానికి సర్కారువారు వ్రాసిపంపించినా అంబానాయనింగారి పేరనే వ్రాసిపంపించేది. ఈ రీతున ఇర్వయిసంవత్సరములు ప్రభుత్యము చెయ్యడములో చన్నప్పనాయనింగారి కుమాళ్లు అయిన సుబ్బన్న నారాయణప్పనాయనింగారు కొంచం వ్యవహారం చేసుకోవలయునని జ్ఞాపకశక్తి వచ్చినమీదను వీరికి తాలూకావ్యవహారం ఇవ్వవలెననే అంతఃకరణలేకుండా అంబానాయనింగారు విచారించినమీదను సుబ్బన్న నారాయణప్పనాయనింగారు ఇద్దరున్ను అంబానాయనింగారిమీదను చాలా అసమాధానంగా ఉండియుండిరి. ఇలాగంటిసమయములో వెంకటగిరి సంస్థానీకులు అయిన వెలుగోటియాచమనాయసింగారికి కోటసీమలో వైనం సర్కారులో జప్తీ అయియుండి తిరిగి వారికి జహగీరు ఆయెను గనుక వీరికి నడుస్తూ ఉండే కురుచేటువంటి పల్లెలు వెలుగోటివారిక్రిందికి పోయెను.

దూపాటి తాలూకాలో ఉండే గ్రామాదులు చిరాకు బేచిరాకు కూడా ఈ పైన వ్రాసిన పల్లెలు కనుమలు మాత్రం గ. 300 మున్నూరు వరహాలకు బేరీజు మొక.........అయి నడుస్తూ ఉండెను. ఈలాగున వ్యవహారం చేసుకుంటూ సుబ్బన్న నారాయణప్పనాయనింగారిని ఎంత మాత్రం లక్ష్యంలోకి తేకయున్న మీదను ఈ యిద్దరు అన్నదమ్ములు ఆలోచనచేసి సర్కారులోకి పోయి ఫిర్యాదు చేసికొందామని విచారించితే అంబానాయనింగారిమాట దివాణంలో బహు చాలుపారియున్నందున దివాణంవారు అత్యంతమైన అంతఃకరణచేత ఉండడమునుంచి వీరిమాట ఎవరును ఆలకించేవారు లేరనే మాటతోచి పూర్వానునుంచి మన పేరు జగత్తు అంతట వినబడి ఉన్నదికదా! ఏ రీతున అయినా తోచినమట్టుకు ఒక ఆలోచనచేసి ముందరఎత్తు విచారించవలెనని పునహాలోనున్న మహారాష్ట్రులకు ఉత్తరాలు వ్రాసి బలువైన ఆసరా సంపాద్యం చెయ్యవలయునని ప్రయత్నంచేసి మూల్పూరు వీరరాజుఆనే నియోగిని పునహాకు పంపించినంతలో పునహాకు ఈయన పోయి అక్కడ ఉన్న ప్రధానులు మొదలైనవారినందరిని అనుసరించి బాలాజీబాజీరావు ప్రధానిగారి దర్శనం అయి ఇక్కడ శాయపనాయనివారిసమాచారం, దేశసమాచారం యావత్తు మనవి చేసినంతలో చాల అనుగ్రహంవచ్చి మేమున్ను శ్రీశైలపర్వతం, త్రిపురాంతకం ఆ ప్రాంతములకు రావలసినవారమయ్యే ఉన్నాము.

అప్పటికి మీఖామందులపని అంతా బందోబస్తుచేసి యిచ్చి వస్తాము. మరేమీ సంశయం లేదు అని శాయపనాయనినారాయణప్ప నాయనింగారు బహువినికిడి మనుష్యులుగనుక తిరిగి ఉత్తరంవ్రాసి అన్ని సంగతులు ఇప్పుడు వీరరాజు జ్ఞాపకంచేయగా యావత్తు తాత్పర్యం అయినది. మేమున్ను వస్తున్నామని వ్రాసినఉత్తరంలో 1154 హిజరీ (A. D. 1740) అని వ్రాసియున్నది. సనదులబుక్కులో దాఖలా యున్నది. ఈ ప్రకారం విచారించుకుంటూ సకలవిధముల పిన్నపెద్దలమూలముగా ఎన్ని విధముల అంబానాయనింగారికి చెప్పించినా వినక ఈ సుబ్బన్న నారాయణప్ప నాయనింగారికి ఎంతమాత్రం చోటుపెట్టక దుర్బుద్ధి పుట్టించుకొని

ఈ లాగున స్వతంత్రించినందుచేత సుబ్బన్న నారాయణప్ప నాయనింగారు ఇద్దరున్ను సిబ్బందీని కట్టుకొని అంబానాయనింగారిమీదను షరారతు (దౌర్జన్యం) చేసేయెడల దూపాటితాలూకా గ్రామాదులు వైరాను కిందికి వచ్చేవరకు అంబానాయనింగారు సర్కారులోనేయుండి తాను చేసిన కృతఘ్నత అగుపర్చక వీరు ఈలాగున నడుస్తూఉన్నారని ఖమ్మం సర్కారుకు వచ్చిన ఫౌజుదారు సదాశివరావుగారితో బోధపరచినందున సదాశివరాయడు శివపూజాధురంధరుడు అయిన లింగమూర్తిమీద ప్రమాణంచేసి ఇద్దరికి వ్యాజ్య పరిష్కారం చేస్తామని నిండా నమ్మికగా మాటయిచ్చినారు గనుక సుబ్బన్న నారాయణప్పనాయనింగారు ఇద్ద రున్ను చాల సంతోషపడిరి. సర్కారువారు దయవచ్చి పిలుపించినారు. మనతాలూకా మనకు ఇప్పించుతారని అత్యంత ధైర్యంచేతవచ్చి సదా శివరాయనాయనింగారి దర్శనం అయినంతలో అనుకూలంగానే ఉత్తరం చెప్పడం వీరికి వీరికి స్వస్థ పెట్టవలెననే మాటలుగా మాట్లాడుతూ ఉండ డము ఈలాగున జరుగుతూఉన్న యెడలలో అంబానాయనింగారు మొదలయినవారు ఏమేమో పితూరీ పుట్టించి దుస్తంత్రంచేసి వీరి ఇద్దరిని నజరుబందీలో ఉంచేటట్టు చేసి వారు శలవు తీసుకొనిపోయిరి.

అటు తర్వాత ఇంతనమ్మకముగా మాటలుఇచ్చిన బ్రాహ్మణ ఫౌజుదారుడు వీరు ఇద్దరిని ఖైదువారీగానే ఖమ్మానుకు తీసుకొనిపోయి కొన్నిదినములు ఓలుఖానా (చెఱసాల)లోనుంచి అతినిర్బంధం చేసి నందున సుబ్బన్న నారాయణప్పనాయనింగారు ఇద్దరున్ను శరీరం చాలించిరి. నిర్హేతుకం సర్కారువారు ఈలాగున చెప్పేడుమాటలు విని ఇంత అన్యాయం చేస్తారనే మాట తోచినట్టయితే ఇంత నిర్భయంచేత సర్కారులోనికి రావలసినవారు కారు. ముద్దతునుంచి సర్కారు అంటే మాతృస్థానం. ఏదైనా గృహకృత్యములలో తప్పు ఒప్పు ఉంటే పరిశీలన చేసి మా ఉభయులను సమరసపెట్టుతారని నమ్ముకొనిపోయి దర్శనం అయినందుకు ఈలాగున నిష్కారణం అన్యోపదేశంచేతను దోషానకు అనుకూలతపడి ఆ బ్రాహ్మణుడు ఈలాగున చేసినాడు. దైవకారుణ్యం ఈలాగున ఉండిపోయినది. సుబ్బన్నగారికి శేషాచలపతినాయడు మల్లి

కార్జుననాయడు అని ఇద్దరుకుమాళ్లు అదివరకు కలిగియున్నారు. నారాయణప్పనాయనింగారు సంతానంలేకనే గతించిపోయినారు. వారు తీరిపోయేవరకు శేషాచలపతినాయనింగారు మల్లికార్జుననాయనింగారు ఇద్దరు నాల్గు అయిదు సంవత్సరములవారు గనుక వీరి మేనమామ రావెళ్ల తిరువెంగళప్పనాయనింగారు ఉండి ఉండిరి. అంబానాయనింగారు శా. శ. వర్షంబులు 1673 (A.D. 1751) అగునేటి ప్రజోత్పత్తినామ సంవత్సరంపర్యంతం ఇర్వయినాలుగుసంవత్సరాలు వ్యవహారంచేసి గతించి పోయిరి.

తదనంతరం రావెళ్లతిరువెంగళప్పనాయనింగారు ఈ ఉభయ తాలూకాలుకూడా మూడుసంవత్సరాలు వ్యవహారంచేసి తదనంతరం సుబ్బన్నగారికొమాళ్లు శేషాచలపతినాయనింగారున్ను మల్లికార్జున నాయనింగారున్ను ఇద్దరు అంబానాయనింగారికుమాళ్లు మల్లికార్జున నాయడు నారసింహానాయడు వెంకటాద్రినాయడు ముగ్గురు ఈ ప్రకారం ఉత్పత్తి అయియుండి కొన్నిదినములకు సుబ్బన్నగారికొమారుడు మల్లికార్జుననాయడున్ను అంబానాయనింగారికొమాళ్లు నారసింహా నాయడు వెంకటాద్రినాయడు ఈ ముగ్గురు చనిపోయిన తదనంతరం శేషాచలపతినాయనింగారు మల్లికార్జుననాయడు ఇద్దరున్ను ఎవరి తాలూకాలు వారే వ్యవహారం చేసుకుంటూ ఉన్నంతలో కడప సుభా మయాణ (?) ప్రభుత్వంలో ఈ రీతున కొన్ని సంవత్సరములు జరుగగా వీరి ఉభయ తాలూకాలు పైని వ్రాసిన గ్రామాదులకు మిట్టవరహాలు 632. బేరీజు ఏర్పడెను. అదే ప్రకారం సర్కారులో బహు అంతఃకరణ సంపాద్యం చేసుకొని వ్యవహారం చేసుకుంటూ తండ్రిగారు తాతగారు ప్రవర్తించినట్టుననె దూపాటిసీమలో ఉండే స్థలకరణాలు అన్నమరాజు తాలూకుదార్లు, రావూరువారు, కొర్లకుంటవారు, చోడవారు, చాడి వారు, నల్లాటివారు వీరితోకూడా ఏకగ్రీవంగా ఏ విషయానకున్ను ముందుగా ఈ శేషాచలపతి నాయనింగారే ముఖం అయి సర్కారుఎడల బహు భయభక్తులచేతను వ్యవహారం చేసుకుంటూ శా॥ శ॥ వర్షంబులు 1700 (A. D. 1778) అగునేటి విళంబి సంవత్సరంపర్యంతం జరిగేవరకు

మయాణా ప్రభుత్వం అబ్దుల్ హలీంఖానుని వ్యవహారం పోయెను. అపుడే శ్రీరంగపట్టణం ఇలాకా అయిన బహదరువారి ప్రభుత్వం ఆయెను.

తదారభ్యం శా. శ. వర్షంబులు 1710 (A. D. 1788) అగునేటి కీలకసంవత్సరం బహదరువారి ప్రభుత్వంలో సర్కారువారి కార్యకరాలలో హుకుంప్రకారం శేషాచలపతినాయనింగారు మల్లికార్జున నాయనింగారు ఉభయతాలూకాలు కొన్నిదినములు శేషాచలపతి నాయనింగారే వ్యవహారం చేస్తూఉండిరి. వీరిలో వీరి వైపరీత్యంచేతను సర్కారులో చిదగొాదలు పడడంచేతను తాలూకాకు బేరీజు ఛడా యింపుచేసి మల్లికార్జుననాయడు సర్కారు తరఫున వచ్చి ఖమ్మం ఫౌజు దార్లకు బేసబబుగాపట్టి వ్రాసియిచ్చి పయినివ్రాసిన గ్రామాదులు చిరాకు బేచిరాకుల్కుకూడా 1900 మిట్టవరహాలు బేరీజుచేయించెను. అంతట శేషాచలపతినాయనింగారు మీారు సాహేబులవారి భేటీ అయి పూర్వాననుంచి సర్కారువారి కార్యకరాలలో మేము హాజరుగా ఏ యే ప్రమేయాలకు నడుముకట్టుక సిద్ధముగా ఉండి దయ సంపాద్యం చేసుకొంటూ ఉన్నాము.

ఇపుడు అయినా తమరు ఫర్మాయించిన పనికి ముందుగా నడవ వలసినవారమేనని చాలా అంతఃకరణవచ్చేటట్టుగా నడచి వెంకటగిరి సంస్థానం వెలుగోటివారి క్రింద ఉండే ఈ కోటసీమలో ఉన్న కుడిచెడు కనిగిరి ఖిల్లాలు రెండున్ను విడిపించి మీారు సాహేబులవారికి కట్నం (?) యిచ్చిన తరువాత మీారు సాహేబులవారికి చాలాదయవచ్చి శేషాచల పతినాయనింగారిని గుఱ్ఱంకొండ పర్యంతం తీసుకొనిపోయి వీరి తాలూకు సిబ్బందికి నెలకు మునూ్నరువరహాలుచొప్పున ఖర్చుకు ఇచ్చి ఈ ప్రకారం నాలుగు అయిదు నెలలు ఉంచుకొని దూపాటితాలూకాలో ఉండే పాళెగాండ్ల తాలూకాలలోకూడా శేషాచలపతినాయనింగారికి అధికారం కట్టి వీరి తాలూకాకు మధ్యే ఛడాయింపు అయిన బేరీజు తీసివేసి యథాప్రకారం మయణా (?) వారిలో ఇస్తూ ఉండే బేరీజు 632 వరహాలమట్టుకే ఇస్తూ ఉండుమని సెలవు ఇచ్చిపోయిరి,

ఆలాగుననే కొన్ని దినములు జరిగే వరకు బహాదరువారి ప్రభుత్యం పోయి కీలక సంవత్సరం (A.D. 1788) లాగాయతు మొగలాయి గోల కొండ నవాబువారు నిజామల్లీఖానునివాగు స్వంతంగా ఫంజుదార్లను ఈ కడపసుబా (?) పంపిస్తూ వస్తే వారిలోకు హితవు ఆచరించి ఈ తాలూకాదార్లలోకూడా శేషాచలపతినాయనింగారు సర్కారులోకి పోవటము తమ కార్యం చక్కగా చేసుకోవటము ఒకరికార్యం చక్క చెయ్యడము ఈ ప్రకారం జరిగించుకుంటూ సర్కారు రుజువులోనే ఉండి ఉన్నంతలో శేషాచలపతినాయనింగారు మల్లికార్జుననాయనివారున్ను కొన్ని దినములు హితవుగా ఉండేది కొన్ని దినములు కొంచెం వైపరీ త్యంగా ఉంటూఉండేది ఈ లాగున ప్రవర్తిస్తూ ఉండి హా॥ బందగానా ఆదినిజామాద్దీలు వారికె అర్జీ వ్రాసుకున్నంతలో మల్లికార్జుననాయని పేరను దిలాసా ఫర్మానా ఫారసీ లిపి మొహారుదస్కతు 1204 హిజరీలో (A.D. 1789 వ్రాసియున్నది. ఈలాగున ప్రసిద్ధ పురుషులై ప్రభుత్వం చేస్తూ ఉండియుండగా శా. శ. వర్షంబులు 1717 (A.D. 1795) అగునేటి రాక్షస సంవత్సరంలో మల్లికార్జుననాయడు గతించిపోయెను. మల్లికార్జున నాయనింగారికి ఇద్దరు కొమాళ్లు ఉత్పత్తి అయి వారున్ను తండ్రిగారు పోయిన రెండు సంవత్సరములకులోగా వారు వారు తీరిపోయిరి.

శేషాచలపతినాయనింగారు ఉండియుండిరి. యావత్తు వ్యవహారం వారే చేసుకొంటూ మల్లికార్జుననాయనిభార్యలు ఇద్దరికి అన్నవస్త్రం ఇస్తూ సంరక్షణచేస్తున్న ఉండిరి. తాలూకాలు వ్యవహారం మొగలాయి దర్బారు అయియున్నందున జల్లివారు మొదలయిన బోయపాళెగాండ్లు వీరు సర్కారులో ఏ దినానకు రుజువుగానే ఉండి సీమలలో మనం చేసే ఛద్మన పనులు యావత్తు సర్కారుకు అగుపరచుతూ ఉంటారు అనే అసూయతచేత దూపాటిసీమలో ఉన్న తాలూకాదార్లగ్రామాదు లేమి దరోబస్తు అన్నీ దోచడం తగులబెట్టడం ఈ ప్రకారంగాచేసి చాలా వైరం క్రిందికి తెచ్చినందున ఏ ఫంజుదారుడు వచ్చినా శేషాచలపతి నాయనింగారు తాలూకాదార్లనుకూడా తీసుకొని దరబారుకు పోయి తమకు ఉండే శత్రువుల ఉపద్రవం దేశం ఉండే వైరాన్ని యావత్తు

మనవి చేసినంతలో వచ్చిన అధికార్లు వస్తున్ను ఒక సంవత్సరం తమాం తాలూకా కిస్తీలేకుండా ఒకసంవత్సరం కొంచంగా పేష్కష్ తీసు కుంటూ ఆలాగున ఈలాగున దయచేసుక వస్తూవచ్చినారు.

ఈ ప్రకారం జరుగుతూఉండగా శాలివాహనశకవర్షంబులు 1722 (A.D. 1800) అగునేటి రౌద్రిసంవత్సరం మార్గశిరమాసంలో కుంఫిణీప్రభుత్వం అయి కర్నల్ మ.........వచ్చి తమాం దేశస్థుల స్థల కరణాలు తాలూకు......దార్లను పిల్వను వచ్చినాడు గనుక శేషాచల పతినాయనింగారున్ను కొర్లుకుంట...........వీరు బాడవారు నాల్గాటి వారు మొదలయిన ఈ తాలూకుదార్లను వెంటతీసుకొనిపోయి మన్రోలుసాహేబులవారి దర్శనం అయి తమ పూర్వోత్తరం యావత్తు మనవి చేసినంతలో చాలాదయచేసి శేషాచలపతినాయనింగారు మనవి చేసినప్రకారం తాలూకాదార్ల సమేతు జమాబందీ చేయించి శేషా చలపతినాయనింగారితాలూకాకు ఒక తేరుగడచేసి అదివరకు మాజీ వారికి కొంత చెల్లు ఉంటే అది చెల్లుపోగా బాకీవరహాలకు మూడు వాయిదాలు ఏర్పరచి ఈ దూపాటితాలూకా మాదెల్ల సీమలో అమానీ వగైరా కొన్ని గ్రామాదులు ఖమ్మం ఇలాకా తగిలి ఉన్నది గనుక వాటికిన్ని కూడా ఒకవ్యవహారస్థుని ఉంచి మన్రోలుసాహేబువారు చెప్పినమాట మీరు ఘరానాదార్లున్ను పూర్వాననుంచి సర్కారువారి హితవిశ్వాసాలలోనే నడచుకుంటూ ఉన్నారుగదా! మీరు మొదట వాయిదా పైకం త్వరగా చెల్లించి మేము ఎంతట ఉన్నా వచ్చి కలుసు కొంటే మీ పూర్వోత్తరం చక్కగా విచారించుతున్నాము. ఎక్క డెక్కడ దేశాలలో శాయపనాయనివారి నిశానీలు మాకు చాలా అగుపడుతూ ఉన్నవి. బహుగొప్పసంస్థానంగా జరిగినట్లు మాకు తోచి నది. మీ పూర్వోత్తరం విచారించి బోర్డుకు వ్రాసి పంపించి వర్దీప్రకారం పనులు బందోబస్తుచేసి యిప్పిస్తామని చెప్పి ఖమ్మంనుంచి పశ్చిమం కడప వగైరా తాలూకాలలోకి పోయిరి.

వారిశలవుప్రకారం మొదటివాయిదాపైకం చెల్లించి ప్రయాణం సిద్ధం చేసుకొనే వరకు శేషాచలపతినాయనింగారికి పీపున

రాచపుండు కనుపించి నెలదినములు బహుప్రయాసపడి శా.శ. వర్షంబులు 1723 (A.D. 1801) అగునేటి దుర్మతిసంవత్సరం జ్యేష్ఠమాసంలో వారు గతించి పోయిరి. వారు తీరిపోయేవరకు శేషాచలపతినాయనిం గారికి ఒక కుమారుడు సుబ్బానాయనింగారు అని ఇర్వయినాల్గు సంవత్స రములవారు ఉండి ఉన్నారు. ఆమట్టుకు ఏ వ్యవహారంలోనున్ను విచా రించడం లేదు గనుక చిన్నతనంగానే ఉండి ఉండిరి. శేషాచలపతి నాయనింగారు చనిపోయ్యేవరకు సర్కారువారికి తాలూకాబాప్తి చెల్లుపోగా కొంత బాకీ ఉండెను. క్రిందట మొగలాయీలో జల్లివారు పాలెగాండ్లు చేసిన దుర్మార్గంనుంచి తాలూకా గ్రామాదులు వశారం పాడు క్రిందికి వచ్చి ఉన్నందున తాలూకాగ్రామాదులలో ఆకరం లేక ఉండటము సుబ్బానాయడు చిన్నవాడై ఉండటము గనుక ఖమ్మం తుకడీ కల్కటరు గ్రీం (Gream) సాహేబులవారు మన్రోలు (Munro) సాహే బులవారికి వ్రాసి పంపిస్తే మన్రోలు సాహేబులవారు ఈ శేషాచలపతి నాయనింగారు చనిపోవటమునకు చాలా ఆశ్చర్యపడి శేషాచలపతినాయనిం గారు దానా మనిషి, గొప్పమానవుడు, దానపాత్రములయందు బహు వినికిరిమనిషి. దూపాటిసీమకు అంతటికి పెద్దజమీందారుడుగా ఉండెను. గతించిపోయెనా అని బహుశాగా అనుకొని అయితే దైవకారుణ్యానకు ఎవరు చెయ్యవలసినది ఏమి ఉన్నది!

మేమున్ను నాలుగు నెలలకు కచేరీతోకూడా ఖమ్మానకు వస్తూ ఉన్నాము. మేము వచ్చేవరకు వారితాలూకా అయివజు విచారించి ఉంచుమని గ్రీం సాహేబులవారికి ఫర్మానా వచ్చినమీాదను గ్రీం సాహేబులవారు తాలూకాలోకి వచ్చి దరియాప్తిచేసి సుదామదు వీరికి మామూలుగా నడుస్తూఉండే నల్లమలను మంతనాలకనము, చామకనమ రెండుకన్మల సుఖందేశీలు తాలూకా గ్రామాదుల అయవజు రెండు వేలవరహాలమట్టుకు పట్టి సిద్ధంచేసి ఉన్నంతలో మన్రోలుసాహేబులవారు దుర్మతి సంవత్సరం మార్గశిరమాసంలో ఖమ్మా నకు వచ్చి సుబ్బానాయనివారిని దర్శనానికి పిలుపించినతర్వాత సుబ్బా నాయనివారు తాలూకాదార్లతోకూడా పోయి దర్శనం అయినపిమ్మట

చాలా ప్రీతిచేసి తాలూకాకు వారు ఏర్పరచిన బేరీజులో ఎనమన్నూట యాభై కంఠేరాయివరహాలు సంబళం మినహాచేసి తతిమ్మా బేరీజు వరహాలు చెల్లించుమనిన్ని సర్కారుఎడల మీరు పూర్వానుంచి వ్యగ్రత లేకుండా నడుచుకుంటూ ఉండియున్నారు. ఇదివరనుంచి అదే ప్రకారం నడుచుకోవలెనని చెప్పి అదివరకు శేషాచలపతినాయనింగారు జమాబందీ కబోలు అయి ఒప్పుకున్న సైకం బాప్తి చెల్లుపోగా బాకీ నిల్చిన వరహాలు తమాం తీసివేసి దయచేసి శత్రుభయం ఎంతమాత్రం లేకుండా అభయహస్తమిచ్చి మన్రోలుసాహేబులవారు తిరిగి కడప తాలూకాకు పొయ్యేటప్పుడు తతిమ్మాతాలూకాదార్లకును ఎవరెవరికి కొంచంకొంచం తవఖిలు చేసియిచ్చి ఎవరి తాలూకాలు వారికి ఇప్పించి పోయిరి.

అటుతరువాత సుబ్బానాయనింగారు పూర్వానుంచి బహువినికిడి అయిన స్థళం ఒకటి ఉండగా పూర్వాదారభ్యం శిలశిలా సంస్థానంలో కనిపెట్టి ఉన్న రాజబంధువులు గుమాస్తాలు సేవకులు దాసీలు మొదలైన విస్తారం జనం ఈ వంశాంకురమనే వృక్షం కనిపెట్టుకొని ఉండడము గొప్పవాడనే భ్రాంతిచేత నానాదేశాలనుంచి కవీశ్వరులు భట్రాజులు పాటలవారు అనేకముగా వస్తూఉండడము ఈ లాగున వీరి పెద్దలు విస్తారంగా దానధర్మాలు చేసినందుకు పేరు బహుశాగా ప్రశస్తము అయిఉండడము అయివజు స్వల్పము ఈకొద్దిన ఉండుటచేతను సర్కారు వారు చేసి యిచ్చిన జీవనం చాలదు. మాకున్ను మమ్మును కనిపెట్టుకొని ఉన్న జనానాకున్ను రోజు 1-కి మిట్టలు 6 వరహాలు కావలెను.

తాలూకాలో ఉండే అయవజు తమరు గుర్తెరిగి ఉన్నారుగదా! అని తిరిగి మన్రోలుసాహేబులవారికి అర్జీవ్రాసుకుంటే గేరాఫసలీ దుర్మతి సంవత్సరంలో ఏర్పరచిన తాలూకా శిస్తుకన్న ఇంకా ప్రతి సంవత్సరం అయవజు విచారించి జాస్తీ అయిన శిస్తుకు నూటికి పదివరహాలు చొప్పున ఇప్పించుమనిన్ని రాజబంధువులు సేవకులు మొదలైన వారిక్రింద ఉన్న వ్యవసాయంపొలాలకు సగంశిస్తు తీసివేసి తతిమ్మా సగంశిస్తు ప్రకారం తీసుకొమ్మని ఇదేప్రకారం తాలూకుదార్లకు చేయించుమనిన్ని ఈలాగున

హుకుం వ్రాయించి ఖమ్మం తుకిడీ కల్కటరు దాపలెస్ సాహేబులవారిని పంపించెను. గనుక ప్రతిసంవత్సరం తాలూకా అయివజు దర్యాప్తి చేయిస్తూ ఉండడములో తమాం ఈదూపాటితాలూకా అంతా పైమాషి చేయించి తరం శిస్తులు ఏర్పరచి రైతురైతుచేత ముచ్చిలికాలు దాఖలు చేసుకొని రైతురైతుకు పట్టాలు ఇస్తూ ఈ ప్రకారం విచారించుకుంటూ ఉన్నందున తాలూకాలు ఎంతమాత్రం మాస్వాధీనం లేకపోయెను.

ఇటీవల 1221 ఫసలీలో (A.D. 1811) కడపకసుబా కలకటరు రాస్సాహేబులవారు గ్రామం గ్రామం దస్యాలా ఇజారాలు ఏర్పరచి ఇలాకా అయినవారికి బేఇలాకాగా ఉండేవారికికూడా ఇజారాలకు ఇచ్చి నారు గనుక మాకు సర్కారులో ఏర్పడిన జీవనం మాత్రమేకాని వ్యవహారతద్వారేణ మరేమీలేదు. ఈలాగున కనిపెట్టుకొని ఉండగా ఏదినానకు అయినా దయవచ్చి మనజీవనం మనకు ఇవ్వనే ఇస్తారని కుంఫిణీవారి హుకుంప్రకారం ఉండి ఉండినారు. ఇవుడు ఉన్న సుబ్బా నాయనింగారికి ఖర్చు చాలదు బహుదినములనుంచి గొప్పగా బ్రతికిన సంస్థానం అంతమట్టుకు ఉన్నది గనుక స్థలం కనిపెట్టుకొని సర్కారువారు శ్రేయస్సుకోరుతూ అనుగ్రహానకు పాత్రులయి ఉన్నారు. ఈ సుబ్బా నాయనింగారికి నలభై సంవత్సరములు కలవు. ఇంతే జమీందారుని వారి కైఫీయత్.

శాలివాహనశకవవర్షంబులు 1335 (A. D. 1913) అగునేటి శ్రీముఖనామ సంవత్సర ఆశ్వీజబహుళ 8 ముతాబకుచ 17 మాహే అకటోబర్ 1815 హిజరి. మార్కాపురం మకాములో వ్రాసిన కైఫీయత్.

సుబ్బానాయని వ్రాలు

(సంపూర్ణము)

UPĀYATANTRABALAM.

and

KṚṢṆALĪLĀ - PĀṬṬU

Edited by

M. P. MUKUNDAN.

The present works Kṛṣṇalīlā-Pāṭṭu and Upāyatantrabalam are based on two manuscripts preserved in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras under Nos. D. 90 and D. 288 respectively. The former is written in two different metres. The language and style of expression are similar to those found in Śivakarṇāmṛta of Ekkaṇāt Śankuṇṇi Kaymal.

The work Upāyatantrabalam which describes an intelligence test between two kings is written in prose and the language is simple and colloquial.

The authorship of both the works is not known.

Madras. }
19-7-60 }

M. P. MUKUNDAN.

ഉപായതന്ത്ര ബലവും കൃഷ്ണലീലാ പാട്ടും

മദിരാശി ഗവൎമ്മെണ്ടു ഓറിയൻടൽ ലൈബ്രറിയിൽ D. 90, D. 288 നമ്പറുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് കൃഷ്ണലീലാ-പാട്ട്, ഉപായതന്ത്രബലം എന്നീ ചെറു കൃതികൾക്ക് ആലംബം. കൃഷ്ണലീലയിലെ ഭാഷയ്ക്കും പ്രതിപാദനരീതിക്കും എക്കണത്തു് ശങ്കുണ്ണിക്കയ്മളുടെ ശിവകൎണ്ണാമൃതശ്ലോകങ്ങളോടു സാമ്യം കാണുന്നുണ്ടു്.

ഉപായതന്ത്രബലം അന്നത്തെ ദേശ്യഭാഷയിലുള്ള ഒരു ഗദ്യഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ ലൈബ്രറിയിൽ D. 289-ാം നമ്പറായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു താളിയോല ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു് 1927-28 വൎഷങ്ങളിൽ പകൎത്തെടുക്കപ്പെട്ടതാണു് ഇതിന്റെ മാതൃകാഗ്രന്ഥം (D. 288)

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കൃതികളുടെയും കൎത്തൃത്വം നിൎണ്ണയിക്കാനുള്ള യാതൊരു സൂചനയും കാണുന്നില്ല.

മദിരാശി.
19-7-60

എം. പി. മുകുന്ദൻ

ഉപായ തന്ത്രബലം

892-ാം വർഷം കന്നിമാസം 20-ാംനു- മലയാളം കോഴിക്കോട്ടുരാജാവിന്നും തലശ്ശേരിചേന്ന കോലത്തിരി രാജാവിന്നും കൂടി നടന്ന ഉപായതന്ത്രബലാബലയുദ്ധ-ചരിത്രം.

ആദ്യം കോലത്തിരിരാജാവു് ഒരു ചെറിയ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ അനേകം തന്ത്രബാണങ്ങളും തന്ത്രവെടികളും എന്ത്രവഴിയായിവെച്ചു് ആപെട്ടി തുറക്കുമ്പോൾ അവ എല്ലാററിന്നും തീപ്പററി മനുഷ്യന്മാരുടെ മേൽകൊണ്ടു് മുറിപെടും പ്രകാരം വെച്ചുപൂട്ടി വളരെ ആളുകളെക്കൊണ്ടു് എടുപ്പിച്ചു് കോഴിക്കോട്ടു രാജാമന്ത്രിസേനാസമൂഹത്തിലേക്കു് കൊടുത്തയ(പ്പാൻ) [ച്ചാൻ.] അതു് കോഴിക്കോട്ടുരാജാവുടെ കോട്ടവാതിൽ സമീപത്തു വരുമ്പോൾ ആ രാജാവു് യുക്തിയോജനചെയ്തു് ആപെട്ടിയെ കുളത്തിൻ മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴിക മുഴുകിച്ചു് സ്നാനശുദ്ധി ചെയ്തുകൊണ്ടു വരുവാൻ കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു് ആ രാജാമന്ത്രിസെനാസമൂഹത്തിൽ വെച്ചു തുറന്നു. അപ്പോൾ ആ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ വെച്ചിരുന്ന തന്ത്രവെടികൾക്കും ബാണങ്ങൾക്കും നനവുപെട്ടു് തീപററാതേയും ഓടാതെയും ഇരുന്നുപോയി. അതു് അപ്രകാരമെ മടക്കി കോലത്തിരിരാജാവിന്നു് കൊടുത്തയച്ചു. അതിന്നു് കോലത്തിരിരാജാവു് വളരെ നാണഹാസ്യമായിരുന്നു. പിറെറന്നാൾ കോഴിക്കോട്ടു രാജാവു് ഒരു വെലിയ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ കാട്ടുചെങ്കടന്നൽ അനേകം ചേന്ന കൂട്ടുകൾ രഹസ്യമായി സമ്പാദിച്ചു് ആ പെട്ടി

ക്കള്ളിൽവെച്ചു് അടച്ചുപൂട്ടി തന്ത്രബാണവെടികളെന്നു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അനേകം ആളുകളെക്കൊണ്ടു് എടുപ്പിച്ചു് കോലത്തിരിരാജാമന്ത്രിസേനാ സമൂഹത്തിലേക്കു് കൊടുത്തയച്ചു. അതു് കോലത്തിരിരാജാവുടെ കോട്ടവാതിൽ സമീപത്തു് വരുമ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടുരാജാവു് ചെയ്ത പ്രകാരംതന്നെ ഞാനും ചെയ്കനല്ലു എന്നു് യോജിച്ചു് ആ പെട്ടിയെ മൂന്നേമുക്കാൽനാഴിക വെള്ളത്തിൽ ആക്കി സ്നാനശുദ്ധിചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു് ആ രാജാമന്ത്രിസേനാസമൂഹത്തിൽവെച്ചു് തുറന്നപ്പോൾ ആ പെട്ടിയിലിരുന്ന ചെങ്കടന്നൽകൾക്കു് നനവുപെട്ടു് പ്രാണഭയകോപമുണ്ടായി ആ രാജാവേയും രാജസമൂഹക്കാരേയും മേൽ പറന്നുവീണു് കുത്തിക്കൊണ്ടു് വളരെ ശ്രമദണ്ഡം വരുത്തിയതുമല്ലാതെ വെളുത്ത വസ്ത്രാലങ്കാരമായിരുന്ന രാജാവെ വിടാതെ കുത്തിക്കൊണ്ടു് ഓടി ഒറക്കറയിൽ പുക്കു് അടച്ചിരിക്കുംപ്രകാരം ശ്രമപ്പെട്ടുപോയി. അതു കാരണത്താൽ ഇന്നും ആ രാജാക്കന്മാരുടെ കുഡുംബക്കാർ തമ്മിൽക്കൂടി ഒത്തൊരുമ വിശ്വാസം നടപ്പില്ല. അതു മുതൽ ഇതുവരെയും ഒരു ഉപായബലാബലപരീക്ഷയും ഇല്ല.

കൃഷ്ണലീല-പാട്ട്

കാളിന്ദീതീരത്തൊരുദിവസം
കാർവണ്ണൻകേളിക്കചെന്നിരുന്നു.
രാധികതന്നെവിളിപ്പതിന്നായ്
ദൂതികാതന്നെ വിളിച്ചു കൃഷ്ണൻ.
മാനിനിതന്റെവരവുംപാർത്ത്
മാധവൻ വാഴുന്ന നേരത്തിങ്കൽ,
ദൂരവെ കാണ്മായിവന്നിതല്ലൊ
ദൂതിയോടുംകൂടി രാധികയെ
കൂന്തൽ നഖങ്ങളാൽ കോതിക്കോതി-
ക്കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുടൻ ദൂതിദൂതി,
കാന്തന്മയിലതാ യാതിയാതി
കണ്ടാലുമെന്നേവ മോതിയോതി,
പുഞ്ചിരിവെണ്മയിൽ തൂകിത്തൂകി
പൂബാണൻ തൻവല പാകിപ്പാകി,
കൊഞ്ചുംമൊഴികൊണ്ടു കൂകിക്കൂകി
പോകും കുയിലിനെ യേകിയേകി,
കണ്മുനത്തെല്ലിനാൽ നോക്കിനോക്കി
കൈവളമേല്പോട്ടുനീക്കിനീക്കി
കാണുന്നോർധൈര്യത്തെപ്പോക്കിപ്പോക്കി,
കാമന്റെകോമരമാക്കിയാക്കി,
പെ . . . . യതിൽ തേടിത്തേടി
പ്പിച്ചകമുല്ലകൾ നാടിനാടി,
പാരാതരുത്തുടൻ മാടിമാടി
പാരിച്ചവേണിയിൽ ചൂടിച്ചൂടി,
ശൃംഗാരഭംഗികൾ കാട്ടിക്കാട്ടി
ശോഭനത്തോടവളാടിയാടി,
മംഗലതാനത്തെ കൂട്ടിക്കൂട്ടി

മാനിനിരാഗങ്ങൾ നീട്ടിനീട്ടി,
വെററിലക്കോലത്തിൽ നിന്നുനിന്നു
പേടികകയ്ക്കൊണ്ടു തിന്നുതിന്നു,
മുററുരസങ്ങളു മിന്ദുമന്ദം [?]
മോടികൊണ്ടു(ണ)[ഷണ്ണാ]ജം വെന്നുവെന്നു,
ഇങ്ങിനെ രാധാവരവു കണ്ടു്
ഈടുററമാരമാലേററംപൂണ്ടു്,
മംഗലദേവതാകാമുകനും
മണ്ടിയണഞ്ഞു കരംപിടിച്ചു
മെല്ലവെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിങ്ങുവന്നു.
മേളത്തിൽകേളിക്കയോഗ്യമായ
വള്ളിക്കുടിലകം തന്നിൽപ്പുക്കു്,
വാമാക്ഷിയോടും രമിച്ചിരുന്നാൻ.

[രണ്ടാം വർണ്ണമട്ടു്]

വല്ലവീജനങ്ങളോടും മല്ലവൈരികൃഷ്ണൻ
നല്ലൊരുയമുനാതടെ വാഴുംകാലം,
മല്ലാക്ഷിമാർ മനസ്സറിഞ്ഞീടുവാനായ്‌വനെ
മെല്ലെമറഞ്ഞങ്ങുപോയാൻ രാധയോടും.
കേടകന്ന കാടകത്തിൽ ക്രീഡചെയ്തുകൃഷ്ണൻ
പേടമാൻമിഴിരാധയോടേവം ചൊന്നാൻ
മാനിനിമകുടമണിമാലേ ബാലേ രാധേ
കാനനശോഭയെക്കാൺക കാമിനി നീ.
കണ്ടുകൊൾക വരുന്നതും മണ്ടിമണ്ടിച്ചില
വണ്ടുകൾ മകരന്ദത്തെ തെണ്ടിത്തെണ്ടി.
കേകികളൊരേടത്തിത കൂടിക്കൂടിക്കാൺക
ഖേദഹീനം വാഴുന്നതുമാടിയാടി.
കോകിലങ്ങൾ ചൂതന്തോറും തഞ്ചിത്തഞ്ചി കാൺക
കോമളമാം പഞ്ചമത്തെക്കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചി.
മാനുകളിളംപുല്ലുകൾ തേടിത്തേടിയിത
മാനമൊടെനടക്കുന്നു ചാടിച്ചാടി.

ആനകൾ പിടികളേയും നോക്കിനോക്കിപ്പുരു-
വായിലകളാനനത്തിലാക്കിയാക്കി.
പക്ഷികൾമരക്കൊമ്പതിലേറിയേറിച്ചില
ശിക്ഷയോടെ മാനന്തന്നിൽ പാറിപ്പാറി.
ചെമ്പകമുല്ലമല്ലികാവല്ലികളും കാൺക
ഇമ്പമോടെ പടന്നിത പൂത്തുപൂത്തു.
ഏവമോരോന്നുരചെയ്തു രാധയോടുംകൂടി
ദേവകിതനയൻവനെ വാഴുംകാലം,
ഗോപികമാർ കോഴപൂണ്ടു കേഴുന്നതും കേട്ടു
ഗോവിന്ദനവർമുമ്പിൽ ചെന്നുപിന്നെ
കാമിനിമാരോടുംകൂടി കാമലീലപൂണ്ടു
കാളിന്ദിപുളിനംതന്നിൽ സ്വൈരംവാണാൻ.

॥ श्री ॥

MAYURVARMA CARITRA

Edited By

Sri K. THULAJARAM KSHIRASAGAR

॥ मयुरवर्मा चरित्र ॥

Continued from Page 125—Vol. XIII-No. 2

त्याचे शरीर फार कठिण. भूतगण इत्यादिक स्वाधिन करुन घेणार. त्यास काहिं नगरांत संभवलीयास अमर पदें कढून वारीणार. येणे प्रमाणें हा राजा ख्यातिवंत पावला. नित्य उत्छव व धर्म करणार (× × × ×) स्त्रिचे ठाइं फार विश्वास भोग करणेचे टाइं आश्चर्ये मानीणार ज्ञानवंत व अनेक ख्यातिवंत त्याचे बायकाचे ठाइं फार चित्त संभोग करावया वेळेस फार संतोष जाहाल्या नंतर फारच राज्यभार करीत होता. त्याला विशाल नयन आहे. त्याचे शत्की फार होती. त्याचे पोट भार थोर व फार कोपिष्ट व सदा बहु संतुष्ट कढून असणार व त्याचे टाइ फारच सुरवत त्याचे उरस्थळ फार विस्तार व त्याचे गुडुगे फार चांगले म्हणून सांगून लागले. त्याचे वचन फार मधूर असे. शत्रूस संव्हार करुन विजये धर्म व त्याग करणार म्हणून विख्यात जाला. अति भुधीमान व सिग्र ग्राहण करणार येणे प्रमाणे होता. ऐसे भविषोत्र कढून घेणार त्याचें अंगावर केश फार कठिण. भाला प्रमाणे असे. भुत्धी चातुर्येवंत कलिचा परीहार सदा संतोषांत असणार फार कुलाच्यार वगैरे-करणार येणे प्रमाणें होता. आणि सुखीवंत फार सुशरीरवंत त्याला पररोगी व आंगावरील केश फार काळे होते. फार लांब असून गुडिग्या खाली येऊन पडतात येणे प्रमाणे मयुर्वमा होता. त्याचे मुखलावण्ये अती सुंदर व कामवंत त्याची द्रुष्टी सुगणवंत मनी संतोष फार इत्यादिकांत फार मन येणे परमाणे

सुख भोगणे. यांचे संपूर्ण शरीर वर्नना करणेसहोइना. फारच शौर्येवंत. फार सुचिवंत. फार द्रव्यवंत व नीति कडून फार धर्म इत्यादीक चालिवणे. फार लोक प्रतापवान होते. एकास परतून देऊन सकणार नवे. येणे प्रमाणे होते. तो राज्यांतिल लोक फार सुंदर होते. त्याचि द्रिघ वये आणि त्याचे डोळे तांबूस रत्काप्रमाणे असे व सुखीवंत होता. त्याचे शरीर थोडें कृश होऊन मग पुधण. त्याला डोंक्यात दुखणे होते. त्याला राहडणे चालत असें. तो घटिकास संतोष घटिकास रोधन करीत असें. एके दिवस सुबुधि एके दिवस मंदबुधि येणे प्रमाणे होता मुल्यांचे स्तनावरी हात फिरवनार व स्तन कुस्करणार व स्त्रिचे टायी फार इष्टत्व त्याजे घटिवास एकदा येक दुस्त लेण्याचे अनेक विध भोजन येणे प्रमाणे होता तो मयुरवर्मा. फार सोस्त्र जाणणार तैसेच बुधिवाला पटुता रोगे कडुन शरीर कृशहोणे. फार दैर्येंतत पर वस्तुचे टाइ तिरस्त येणे प्रमाणे राजाधिराज होता. तो फार आत्मज्ञानी. सदा सुरवेत. त्याचे पैत्य शेरिर मिलास पाहिलेतर फार संतोष मानिणार. त्याला हत्ति घोडे रथें पायदेंक इत्यादिक चतुरंग दल येगे प्रमाणें होते. तो राजादिराजें येणे प्रमाणे मयूरवर्माकडें १६०९ एक हजार साहासें नव वरुषा पावतो एक छत्रादिपती होऊन सखल भोग भोग्य अनुभवीत देशाचे राज्यभार करुन स्वर्गस्तज स्थान पावला. त्यानंतर त्याचे लेंक तपसिल चित्रवर्मा आपल्या बापाचे प्रभुत्व करुन घेत-तीन देशाचा राज्याभार करीत होता. त्याचे दिवसांत आपले बाप जे मयूरवर्मान आदि क्षत्राहून म्हणऊन ह्या देशांत ठेविले होतकी ते ब्राम्हण मयूरवर्मा मृत्यू पावतांच आयल्या कोणी त्या जगांत चालवणे म्हणून ब्राम्हण अवगें मिळून तजवीज करुन स्वदशास जावे म्हणून जाते जाहाले. कितेक दूर जातांच चित्रवर्मास खबर जाहालीजे हे देशांतील ब्राम्हणानी निघोन घातात म्हणून सांगतांच कितेक स्वारास पाठऊन देऊन पळूनगेल ते ब्राम्हणास घरुन आणुन तजवीज केली जे. हे ब्राम्हण आपले स्वदेशास पळुन जात आहे. तेथ गेलीयास इत्रास मिळुन घेईनात. तकरार करुन त्यांस डोलीयावरी बहुत दान वगैरे देऊन त्यां त्यांचे

स्थलास ठेऊन घेतला. आपला बाप मयूरवर्मा ब्राम्हणस स्वस्थ होती जैसी तैसी चालवीत होता. आणि आपण अनके श्रमकडुन प्रभुची राज्यभार करीत होता. त्यानि निवृतल्यावरी त्याचे लेंक स्वक्षवर्मा एक छत्री आधिपतीने राज्य भार करीत होता. त्याचे निवृती नंतरे त्याचे लेंक स्वक्षवर्मा राज्यभार वारीत होता. त्याचे मृत्युनंतर त्याचे लेक शकुनीवर्मा राज्माभार करीत होता. त्याचे मृत्यूजाहाल्यावर श्वोतंतरवर्मा राज्यभार करीत होता. त्याचे मृत्यु पावल्या नंतर त्याचे लेंक कृतध्वजवर्मा श्रीमान राज्य भार करीत होता. त्याला दाघे लेंक त्याचे नाव श्रीगंधर्ववर्मा व श्रीमानवर्मा. काहि दिवस वर्तल्यानंतर विष्टणुपुत्र श्रीगंधर्ववर्मा कित्येक दिवस राज्याभर करुन मृत्यु पावला. त्याला पुत्रसंतान नाहि करीत त्याचा धाकुटा बंधु शकुनिवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्याचा पुत्र स्वर्ण वर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्युपावल्या नंतरे त्याचे पुत्र सुसिल वर्मा राज्य भार केला. तो मृत्युपावल्या नंत्तर याचे पुत्र वराहवर्मा राज्यभार करुन मृत्यु पावला. त्याचे पुत्र द्रुववर्मा राज्य करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतरे विजये वर्मा राज्यामार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर विश्वंभर वर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्यनतरे शांतवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्याचा लेक घनपती वर्मा राज्यभार करीत होता. त्याचे मृत्युनंतर त्याचे पिगलवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्यचे लेंक उखपती वर्मा राज्यभार करीत होता. ते मृत्यु पावल्या नंतर त्याचा लेक सुज्ञवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्युपावल्या नंगर त्याचे लेंक उखपतीवर्मा राज्यभार करीत होता. ते मृत्यु पावल्या नंतर त्याचा लेक सुज्ञवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्युपावल्य नंतरे त्याचे लेंक ज्ञानेश्वरवर्मा राज्यभार करीत तोता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्याचे लेंक प्रसन्न वंदुवर्मा राजयभार करीत होता. त्याणे मृत्युपावल्या नंतर त्याए लेंक सात. त्यांची नावेचे तपसील श्रीमधीवर्मा राज्यभार करीत होता. अंतकाळी पुत्र संवान नाहि करीतां सत्यपराचे लेंक प्रचंड यास पठस्तापना करुन आपण मृत्यु पावला. ते राजा राज्यभार करुन

मृत्युपावल्यावरी ह्यासहि पुत्रसंतान नाहि करीतां पुत्रकामेष्टी याग केला. या नंतर पुत्र संतान जाहालें. काहि दिवसानंतर बाप मृत्यु पावला. त्यानंतर त्याचे लेंक चेंदन वर्मा राज्यभार करीत होता. त्याचे मृत्यु नंतर वज्रधन वर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्याचे लेक कंदर्ववर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर तेचे लेंक वायुभूत वर्मा राज्यमारकटीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर नरेंदर वर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्यां नंतर त्याचे लेंक पुंजये वर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्योच लेक नेरंदरवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावला नंतर त्याचे लेंक पुज्य वर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्युपावल्या नंतर गुणसीकवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्युपावल्या नंतर त्याचे लेक शुभपद्मवर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या नंतर भुपाला राजा राज्य भार करीत होता. तो मृत्यु पावल्या वरी सितापतीवर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्यु पावल्य वरी त्यचे लेंक प्रमुख वर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्यावरी त्याचे लेंक धनप्रियवर्मा राज्यभार करीत होता तो मृत्युपावल्या तेरनं विश्रुवर्द्द वर्मा राज्यभार करीत तोता. तो मृत्यु पावल्या नंतर त्याचे लेंक कुमतीवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्यावरी त्याचे लेक बुधिवाहन वर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्यु पावल्यावरी त्यचे लेंक विलास वर्मा राज्य भार करीत होता. तो मृत्युपाव ल्यावरी त्याचे लेंक साश्वतवर्मा राज्यभार करीत होता. तो मृत्यु पावल्यावरी त्याचे लेंक सुवांचक वर्मा राज्याभार-करीत होता. त्यचे वंश राहुन गेला. मयुरवर्माची संतती अड्डुसष्ट अणखी वरील तिनशे येकुण एकात्तर पुरुषांची. एकात्तर छत्राधीपती जाले. येणे प्रमाणे मयुरवर्माची संतती ९१ जणे वर्ष सुमारो. २००० येक छत्रादिपती होऊन तिनी देशाचे राज्यभार केले. त्यानंतर बाहिलीला रायेरु ११ एकतीस जेणे राज्यभार केले वर्ष सुमार ५६. तेंव्हा मयुरवर्माची संतती सेवटे ७१ राजे राज्यभार केलेकीं त्याचे भाऊ मलीयाळास निघुन गेला. मग सामी कुलेंदर ११९९ वर्ष राज्य भार केले. राजे २०० वर्षो राज्यभार

केले. मग समग्र ३६६ कलित्रष जाहालि. मग शंकर देव रायाचे दिवसांत कुरबं जातीचे हालाकुरंब वनांत राहाणार त्यानी हकमरासु यांचे हाती सांपडुन त्याचे हित संपादुन श्रीगिरीस विद्यारण्ये स्वामीचे अनुग्रहे कडुन विजये नगर राज्य करुन धातु संवछर वैशाख श्रुध ७ भुगुवारी हाका म्हणार हरिहर रायले म्हणून नावांकीत पाऊन राज्य भार केला. नंतर वीर नरसिव्ह रायेच दिवासांत विजयानंद स्वामीस गुरु स्थानी ठेऊन कुलोकदेव म्हणुन नाव टेबुन नावांकीत जाहाले. ते पश्चम समुद्रस्तान करुन मोटे ग्राम केला. व हारिहाराचे दर्शन करुन गेला. तो शालिवाहान शकाब्द १४३२ शुक्रनाम संवत्छरी माग कृष्ण राज्यभार केंल. ते शालिवाहान शेकाबद १४४२ यानतर कुरंब रायन तोळु देशांतं राज्यभार चालवीत होता. तोळु नगर सकळहि मीळुन सुब्रम्हण्याहुन मयुरवर्माची कैफियत वगैरे सुभराव दस्तगो योची नकल हालि केलि हस्तक्षरी. जादवराव तांबे. सन १७४२ खर नाम संवत्छर इग्रजी २२ सन १८२७ मुकाम काता. बहुत कारय लिहु कृपा केली पाहिन. विज्ञापना.

—: * :—

RISALAH-E-FARAMIN-O-ARAIDH

Edited by

SYED HAMZA HUSAIN OMARI, MUNSHI-E-FAZIL.

(Continued from page 130, Volume XIII, No. 2)

عرضداشت

کمترین فدویان جاں نثار ذره صفت بعزعرض سعادت اندوزان حواشی خیام سپهر التیام حضرت سلیمانی می رساند ـ نراین دیو زمیندار رام نگرکه بمنصب یکهزار و پانصدی ذات و ششصه سوار سر فرازی داشت و متعین فوج همراهی فدوی درگاه کیوان جاه مقرر بود ـ تصدق فرق مبارك شده دهرم دیو پسر متوفی مذکور که در سن چهار ده ساله است با جمعیت یکصد سوار و پانصد پیاده خود را نزد پیر غلام رسانیده برسوخ عقیدت و فدویت در تقدیم خدمات بادشاهی قیام ورزیده ـ از انجام که زمیندار مذکور با غنچه حلقه بندگی درگاه عرش اشتباه در گوش و غاشیه عبودیت و انقیاد بردوش دارد و سرحد تعلقه زمیندار تا نواح بندر مبارك سورت واقعست که بندوبست آں ضلع و تنبیه متمردان بد نهاد و امنیت طرق و شوارع آں حدود و حراست قلعه آلیرستیا وغیره چهار قلعه بعهده او متعلق ، چنانچه جمعیے کثیر از کولیان و بهیلان وغیره باو وابسته اند ـ از وقوع واقع متوفی تمام جمعیت زمیندار مسطور بیدل گشته و هرج و مرج کلی در تعلقه زمیداری او راه یافته بود ـ پیر غلام نظر بر انتظام معاملات سرکار فلك اقتدار دهرم دیو مذکور را مستمال نوازش و عنایات خسروانه گردانیده جمعیت پدر او را متفرق شدن نداده که از ضبط وربط تها نجات و قلعجات تعلقه خود قرار واقع خبردار باشد ـ چوں زمیندار کلاں ایں سر زمین و خانه زاد موروثی درگاه سلاطین پناه است ـ از تفضل و مراحم خاقان زمان امیدوار است

که بمنصب پدر شرف اختصاص یابد ـ و بسونت سنگھ برادر خورد او که درسن دوازده ساله است بمنصب سابق دھرم دیو سر بلند و ممتاز گردد ـ و جاگیر در پرگنه گلشن آباد یا پرگنه دن دندوری که قرب و جوار وطن اوست تنخواه مرحمت شود ـ تا جمعیت او متفرق نگردد و خلل در تعلقه زمینداریش راه نیابد ، مبادا از ممرکم منصبی و عدم جاگیر کولیان مفسد با مقاهیر متفق گشته فساد برپا نمایند و چشم وضم بقلاع مرقومه برسد که نر این دیو متوفی از مدتے بے جاگیر بود بناء علیه مبلغ قرض مردم برسر داشت ـ دریں ولا قرض خواهاں به دھرم دیو مزاحم شده اند برفتح قلعه ایرستیا از پیشگاه خلافت بموجب فرمان و الاشان مبلغ ده هزار روپیه نقد و یك زنجیر فیل انعام حکم شده بود تا حال وصول نیافته ، از جناب فضل و کرم خاقانی مبلغ مذکور معه فیل بد هرم دیو مرحمت شود که تا یافتن جاگیر عسرت نکشد و باعث افتخار او بین الا مثال والا قران بظهور پیوندد ـ و دریں باب فرمان سعادت عنوان با خلعت فاخره به زمیندار مذبور شرف صدور یابد که بفراغ خاطر تسلی آنجماعه نموده سرگرم کار سرکار گیتی مدام بوده باشد ـ واجب بود بعرض رسانید ،

عرضد اشت

کمترین فدویان جاں نثار ذره مثال بموقف عرض ایستاد هاے پایه سریر عرش نظیر خلافت مصیر سلیمانی می رساند ـ دریں ایام اشقیاے دافر جام تیره بخت هنونت راؤ و شنکر راؤ و کبروجی پنوار و ملهار راؤ و ناپکار وغیره یازده نفر ناسردار کافر بچه با جمعیت ده دوازده هزار سوار بسمت صوبه خاندیس آواره دشت ادبار گردیده ـ

و دست تطاول بحال سکنه آں محال و رعایاے مال گذار دراز کرده قصبه جات عمده و مواضعات معمور را تاخت و تاراج نموده از راه فاسده در آمد - تعلقه فوجداری فدوی درگاه داشتند - پیر غلام باطلاع ایں معنی باوجود مفسده ایں الکه فتنه خیزمسکن و ماوای مقاهیر واقعه شده و ملاعنه شوره بخت در جبال مذلیقه جاگیر فتنه در صدد آسیب قلاع مترصد قابومی باشد نظر بر محافظت ملك و رفاهیت جمهور خلایق نموده جمعیت شایسته از بندهاے بادشاهی و تابنان خود بهمراه تلنك راؤ وراؤ تمال جهاله وکاکا منصبدار برادری به تهانه گلشن آباد فرستاده بود - چنانچه حقیقت تعین جمعیت از روے وقایع بعرض اقدس اشرف اعلی رسیده باشد - بست و دویم شهر رجب المرجب سنه ۳۸ از جلوس اقبال مانوس نامبرده ها و محمد شفیع نایب آن تهانه با جمعیت مذکوره و تهانه داران گرد و نواح بواسطه تنبیه کفره فجره روانه پیشتر شده بودند که بست چهارم شهر الیه رگهوجی از پرگنه پاتوده با محمد صادق وغیره جمعیت کثیر در موضع همار رسیده متفق گشته - دریں ضمن بست ششم شهر مسطور خبر رسید که ملعونان بر گشته بخت تعدید یافته چندے پابندو مواشی و غنائم وافر از گهاٹ کرتاله که مابین قلعه چاندور و قلعه انکی تنکی واقع است عبورمی نمایند بمومی الیهم همان وقت باتفاق یکدیگر شتافته خودرا بر سرمخا ذیل ذلیل رسانیده و بمقابله و بمحاربه در پیوستند - چنانچه از چاشت تایکپاس شب جنگ تیرو تفنگ وکوته یراق درمیان بود و از طرفین جمعے بکار آمده و زخمی شده آخر الامربکشش وکوشش بندهاے بادشاهی همشیره زاده هنونت راؤ با بسیارے بقتل رسیده واز ضرب صمصام

خون آشام غازیان اسلام کفار بد فرجام تاب مقاومت نیاورده رو بفرار گذاشتند و اکثر بندو مویشی مستخلص گشته بمالکان و اصل گردید۔ نامبرده ها تا دوپہر متصل موضع تلیکانو بخانه زین قیام داشسته آخر شب بهماں حال تعاقب غنیم عاقبت و خیم نموده زده زده از دریاے گنگ گذرانیده دفعه دویم آنطرف دریا بمقابلۂ داد جلادت و دوانگی داده بسیارے را از کفره بجهنم واصل ساختند۔ بقیته السیف مجروح و منکوب از گهاٹ درچی بدر رفتند۔ مفصل از روے و قایع معروض مقدس معلے خواهد گردید۔ فتح عظیم نصیب اولیاے دولت قاهره شده بر جمیع بنده هاے درگاه خواقین پناه مبارك و همایون باد۔ کیفیت ار باب تردد که دریں جنگ تلاش جانفشانی بکار برده از افراد جدا گانه بعرض اشرف ارفع اعلی همایون خواهد رسید۔ چوں سال گذشته هم ایں مردم در حرب کفار بضلع گلشن آباد مصدر ترد دات نمایاں شده بودند و رعایتے بحال آنها نگردیده از تفضلات عامه خدیو گیہان امیدوار مراحم خسروانه اند۔ امیدوار است که هر کدام فرا خور حال باضافه و رعایت از پیشگاه خلافت شرف اختصاص یابد که ایں معنی باعث دیگری آنجماعه خواهد بود و بعضے ها که بامید بندگی جناب قدسی مراسم سعی و تلاش بظهور رسانیده اند بموجب التماس پیر غلام بمناصب سر فراز و ممتاز گردند، تا اعتماد قول فدوی بماند زیاده جرأت خودندید۔ آفتاب سلطنت لایزال و ظلال دولت و اقبال ابدی الاتصال بر مفارق جمیع بندگان ربع مسکوں خصوصاً ایں پیر غلام تا بنده و پاینده باد۔ تمام شد عرایض معتبر خاں و فرامین از کارنامه بتاریخ بستم رجب المرجب سنه جلوس و الا محمد شاهی.

(تمام شه)

SELECT OPINIONS

1. "The Bulletin of the Government Oriental Manuscripts Library maintains its usual variety of subject matter in different languages edited by scholars and researchers connected with the Library and Madras University.........It is gratifying to note that the Bulletin has come to stay as a valuable research publication."

"INDIAN EXPRESS,"
9th October 1949.

2. "The Government of Madras deserve the congratulations of the scholarly public for starting this Bulletin ... ... "

"THE HINDU"
28th November 1948.

3. "It will be a very suitable medium for bringing to the notice of the scholars the vast treasures of gems your Library possesses. This is a most laudable undertaking and I wish it every sucess."

M. M. DR. P. V. KANE, M.A., LL.M., D.LITT.,
Vice-Chancellor, Bombay University.

4. "It is indeed a good idea to start this Bulletin with the object of making the contents of those manuscripts available outside."

S. K. DE, M.A., D.LITT. (Lond.)
Professor and Head of the Department of Sanskrit,
University of Decca (*Retired*)

5. "I am very pleased with the new start. This is indeed, the best way of rendering useful the large number of smaller manuscripts."

PROF. DR. F. O. SCHRADER,
Keil, Germany.

6. "It is a commendable attempt and I wish you success in your endeavour."

P. LAKSHMIKANTHAM,
Reader and Head of the Department of Telugu,
Andhra Univrsity,
Waltair

7. "I congratulate you and other organizers for the publication of this very useful Bulletin. Your Library is a unique one in the whole country. Your Bulletin can gradually publish the contents of the whole collection."

P. K. ACHARYA, I.E.S., M.A. (Calcutta),
PH.D. (Leyden), D.LITT. (London),
Head of the Department of Sanskrit and
Ex-Dean of the Faculty of Arts,
University of Allahabad.

8. "It has a great future."

ULLUR S. PARAMESVARA AYYER,
Trivandrum.

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

AN APPEAL

The Government Oriental Manuscripts Library, Madras, is unique in point of variety and vastness of collections covering a very wide field of Indian Literature in Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannaḍa, Malayālam, Mahrāṭhi, Arabic, Persian and Urdu. The date of several of the Manuscripts go back to many hundreds of years. From an academic point of view, these collections contain some very interesting specimens of Literary, Scientific, Historical and Artistic importance. A large number of them have not yet been printed and some of them are available only in this Library. With a view to placing these manuscripts in the hands of the public in a printed form, the Government of Madras were pleased to sanction the starting of a BULLETIN under the auspices of the Government Oriental Manuscripts Library. In the first instance, it is proposed to issue two numbers in a year and the first number of Volume XIV is now issued. It contains a critical edition of original works in Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannaḍa, Malayālam, Mahrāṭhi and Persian. The annual subscription is only Rs. 4 inland and 8 shillings foreign. Scholars, Patrons of Culture, Universities, Public Libraries and Educational Institutions are requested to enrol themselves as subscribers for this Bulletin and thus encourage the cause of Oriental Studies and Culture.

TRIPLICANE,
MADRAS-5.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator,
Government Oriental Manuscripts Library.